

AMERIKANSKI SLOVENEK

List za slovenski narod v Ameriki in glasilo K. S. K. Jednote.

12. ŠTEVILKA.

JOLIET, ILLINOIS, 23. FEBRUARJA 1912.

LETNIK XXI

ZA DELAVCE VAŽEN ZAKON.

Predsednik Taft priporoča hitro sprejetje zakona o delodavčevi odgovornosti.

DOLOČA ODŠKODNINE IN DR.

Najmodernejše določbe v prid delavcu v slučaju poškodbe pri delu.

Washington, D. C., 20. febr. — Pod predsedstvom senatorja Sutherlanda iz Utah je preiskovalni osek za odškodninske zahteve v službi ponesrečenih delavcev sedaj dovršil svojo poročilo. Ostre in jasno določene odredbe v zaščito delavca se predlagajo, in izgovori kakor lastna lahkomišelnost, neprevidnost kacega drugega delavca in slični izgovori nimajo biti nič več mogoči. Stroški, ki so jih imele doslej železniške družbe v deželi za odškodninska izplačila, se bi potem zvišali za kakih 25 odstotkov, po mnenju komisije. Zakon bi določal, da ima vsaka občevalna družba, ki deluje v meddržavni ali inozemski trgovini po železnicah, izplačati uslužbencu, ozir. njegovim svojcem v slučaju njegove smrti, povračilo za osebno škodo, ki jo utrpí v izvrševanju svojega poklica. S tem se odstranjujejo vse zakonite navedbe družb in slučajni pogodbeni pridržki.

Poročilo se bavi nadalje s časom, v katerem mora delavec naznaniti svojo nezgodo, z njegovo dolžnostjo, dovoliti zdravniku delodavčevemu pristop, in z instanco ali stopnjo urada za končno določitev odškodninskega zneska. Nadalje je natanko določeno, kolik odstotek ima zahtevati on ozir. njegova družina v slučaju onemoglosti ali njegove smrti.

Predsednik Taft je poslal kongresu to poročilo z najnim pozivom, sprejeti zakon tako hitro kakor mogoče, ker da vsebuje najmodernejše določbe delodavčevske odgovornosti, ki so se kdaj predložile zakonodajstvu.

Delavcu — pravi predsednik — da se s tem hitreje daje zadoščenje in so dišča da bodo v velikem obsegu razbremenjena. "Eden največjih korakov je to, ki ga moramo napraviti v končno odstranitev razpora, obstoječega izza dveh ali treh desetletij med delodavcem in delavcem," pravi predsednik.

Ko g. Taft potem omeni glavne točke predlaganega zakona, takoj zavrača v trojih točkah podane prigovore in jih označa kot ničevne.

Nadalje kaže predsednik na to, da resnična izvršitev pravice ni bila vedno mogoča, ker da so ogromni stroški, ki so bili doslej v zvezi s takim postopanjem, delavca ovirali na tem, da bi se poganjali za svojo pravico do konca.

G. Taft zaključuje svojo poslanico s še enkrat izraženim upanjem, da se predlog še pred odgoditvijo sedanjega kongresnega zasedanja sprejme kot zakon.

Novice o dinamitni pravdi.

Indianapolis, Ind., 20. febr. — Okrožni pravdnik Miller je prejel večina brzojav iz mnogih mest, da večina štirinajstdesetih delavskih obožencev v slučajih dinamitne zarote pride v Indianapolis k zaslišanju pred sodnikom dne 12. marca brez protesta (ali odpora). G. Miller je rekel, da so samo nekateri oboženci naznanili svojo namero, protiviti se pozivu v ta okraj.

Henry W. Legleithner, Denver, Colo., bivši član izvrševalnega odbora združbe "International Association of Bridge and Structural Iron Workers", je dospel in je bil izpuščen na podlagi poročstva. Legleithner, ki ni hotel govoriti o svojem slučaju, se je posvetoval pozneje s Frank M. Ryanom, pred sednikom železarske unije, in z odvjetnikom glede načrtov za zagovorništvu.

Ženske v boju proti vojaštvu.

Lawrence, Mas., 19. febr. — Mnogo poljskih delavk, ki se udeležujejo tukaj velike tkalske stavke, se je zbralo v bližini sirijske cerkve sv. Antona ter se je zoperstavilo policiji in milici, katera jih je hotela razgnati. Kakih 12 žensk je bilo, ki so bile na obhodni straži okoli tovarn. Razgnati jih je bilo šele mogoče, ko sta se pojavila na licu mesta oddelke pehote in škadron konjikov. Tri ženske so bile odvedene v zapor.

Govorica pravi, da hočejo strojni kurjači v tovarnah zaštrajkati. Če se to uresniči, bo delovrša onemogočena.

51 let v bolnišnici.

Philadelphia, Pa., 20. febr. — Gospa Sarah Keene je umrla v visoki starosti v tukajšnji bolnišnici, kjer je prebela 51 let. Leta 1861. je zbolela za osepkanjem in bila prepeljana v bolnišnico, kjer so jo kmalu ozdravili. Med okrevanjem pa je izgubila spomin in na vsa vprašanja po "imenu in stanu" je odgovarjala z odkimovanjem.

BREZDELNOST VELIKA.

125,000 brezdelnikov je baje samo v Chicagi.

Chicago, Ill., 20. febr. — Župan Harrison je poslal snoči mestnemu odboru imenovanje komisije v preiskavo vzrokov brezdelnosti v Chicagi in v priporočitev opomočkov proti isti.

Župan se je baval dalje časa s poudarjanjem položaja, odkar je prejel pred več tedni neko pismo od prof. Charles R. Hendersona z vseučilišča čikaškega. Pismo je nujno priporočalo znanstveno preiskavo obrtnih in gospodarskih razmer, vsled katerih je v mestu 125,000 mož brez dela.

Prof. Henderson je nasvetoval, naj se komisija sestavi iz zastopnikov tovarnarjev in drugih delodajavcev, poudarjatelj življenjskih razmer in članov mestnega odbora. To je župan storil. Komisija je sestavljena iz peterih aldermanov in sedemnajstih meščanov.

Pogled v delavske razmere.

Namera županova je, da komisija natanko preišče delavske razmere sedanjega časa in jih primerja z delavskim položajem v preteklosti, da se pride vprašanju do korenine.

Eden najočividnejših dokazov o resnosti sedanjč brezdelnosti v Chicagi, po izjavah policije in uradnikov dohodnih družb, so sedanjí pogostni zločini. Nad 100,000 mož hodi po cestah, ki večinoma ne morejo najti dela; samo tu pa tam najde kdo kako opravilo za en dan ali dva. Policija in uradniki dohodnih družb izjavljajo, da kadar postaneta telesni potrebi — živež in stanšče — pereči vprašanji, ki se na videz ne dasta rešiti, potem zaidejo brezdelniki na polje zločinca.

Število zločinov brez primere.

Pravijo, da je sedanje število brezdelnikov v Chicagi največje, kar jih je mesto kdaj poznalo. Res je tudi, da niso bile mestne ječe nikdar tako napolnjene kakor sedaj, in redko če kdaj so bili ropi, vlomi in male tatvine tako številni.

Prof. Henderson, ki je nasvetoval županu imenovati komisijo v preiskavo brezdelnosti, priznava, da so deloma odgovorni za žalostni položaj politični nemir in vladni poizkusi, urediti velike podjetne korporacije, vsled česar se morda po nepotrebnem zbujala strah v vrstah delodajavcev. Nenehno huda zima je tudi odgovorna za obstoječe razmere.

"Prav mnogi delodajavci so ali zmanjšali, ali odklonili pomožiti število svojih delavcev, ker se počutijo vznemirjene zaradi političnega položaja in kar ta utegne donesti," je rekel prof. Henderson. "Jaz ne vem, ali je ta strah upravičen, toda delo v Chicagi in okolnih mestih se je dovolj skrcilo, da je prišlo veliko število delavcev ob delo in zaslužek."

Velik požar v Houstonu, Tex.

Houston, Texas, 21. febr. — Največji požar v zgodovini tega mesta je uspeli vsa poslopja na površini pol-druge milje v dolgosti in od 200 yardov do pol milje v širokosti po severnem delu mesta.

Več nego tucat najvažnejših obrtniških podjetij v mestu je v razvalinah, 200 ali več stanišč in prodajalnih poslopij je upepeljenih in približno 1,000 oseb je brez strehe.

Natanka preceiten denarne izgube še ni mogoča, toda znaša baje najmanj \$7,000,000. Zavarovalnina pa ne presega 40 odstotkov.

Zgorelo je med drugim skladišče, v katerem se je nahajalo 55,000 bombaževih butar. Samo na bombaževini znaša škoda \$5,000,000.

Roosevelt govoril.

Columbus, Ohio, 21. febr. — Bivši predsednik Roosevelt je imel pred zborom 'Ohio Constitutional Convention' govor, ki so ga njegovi poslušavci ponovno prekinili z glasnim ploskom.

Govoril je v rotundi kapitolov. G. Roosevelt je govoril za direktne ali neposredne volitve. Rekel je, da je ljudstvo najvišja inštanca sodišč. Vlada da mora zakonito določiti pravice korporacij in preprečiti možnost monopolov ali samotrštva. Glede odgovornosti da ne verjame na veliko korist od istega z ozirom na kratko uradno dobo izvoljenih uradnikov. Kar se tiče odpoklica sodnikov, da tudi ni videti vselej priporočljiv, a da je v gotovih slučajih umesten.

Predsednik Taft pride v Chicagi.

Washington, D. C., 19. febr. — Predsednik Taft je sklenil, sprejeti vabilo čikaškega društva "Swedish-American Republican Society" in priti dne 9. marca v Chicagi. Povabljen je bil že pred dobrim letom dni, toda za sprejem vabila se je predsednik šele odločil, ko so mnogi voditelji republikanske stranke izjavili, da se predsedniku ponuja priložnost, imeti več govorov na prepornih tleh.

ALI RUDARJI ZAŠTRAJKAJO?

180,000 rudarjev v okolišu trdega premoga zahteva 20odstotno povišbo plač.

OPERATORJI SE PROTIVIJO.

V torek 27. februarja bo v New Yorku velevažno posvetovanje.

Wilkesbarre, Pa., 20. febr. — V mestu New Yorku se zbere dne 27. febr. posebni rudarski odbor iz okolišev trdega premoga, da predloži operatorjem zahteve za novo plačilno pogodbo.

Od operatorskega odgovora je odvisno vprašanje, ali pojde 180,000 rudarjev v okoliših trdega premoga na štrajk.

Če se proglasi tak štrajk, bo prizadetih ne le 180,000 premogarjev, marveč tudi na tisoče železničarjev, voznikov in drugih, a izguba na plačah po premogovih bi znašala do \$10,000,000 na mesec.

Devet let so delali rudarji po dogovoru, ki ga je izdelala Rooseveltova štrajkovna komisija, imenovana leta 1902. Pogodba je bila narejena za tri leta, a je bila dvakrat obnovljena. Po istej so dobili rudarji 10odstotno povišbo plač in deveturn delavnik, s premično lestvico na temelju prodajne cene premoga v dobrih časih, ko je znašala povprečna mesečna povišba plač skoro 4 odstotke.

Rudarji zahtevajo sedaj 20 odstotkov povišbe v plačah, osmurnem delavnik, priznanje unije in prilično pobiranje unijskih pristojbin od rudarjev po premogovih in drugih družbah, odpravo spravnega odbora, plačevanje za nakopani premog po teži namesto po volumnu (carload), enoletno pogodbo in še več manjših privolitvev.

Zahteve predloži odbor iz glavnega predsednika Johna D. White ter okrožnih predsednikov Dempsey, Kennedy in Fahey. Te može bodo spremljali drugi uradniki, kateri jim bodo smeli svetovati v sleherni posebni konferenci, katere začele operatorji.

Operatorje bo zastopal George F. Baer, predsednik "Philadelphia and Reading Coal"-kompanije, ki je bil njihov glavni govornik in vodja med sedemmesečnim štrajkom leta 1902. Pravijo, da ne bodo rudarjem ničesar privolili.

Rudarji izjavljajo z enako gotovostjo, da bodo zaštrajkali, če se ne dovolijo zahteve. Pravijo, da so v zadnjih devetih letih zelo narasli stroški za živek brez vsake povišbe v njihovih zasluhkih; da se rudarjenje neprestano razširja v globocje in manjše žile, in da je samo pravično, da se jim plačuje po teži za ves nakopani premog namesto po volumnu (carload), nego po vozovi (kare) različnih velikosti in je premog v nekaterih oddelkih trši za izkopavanje nego v drugih.

Z druge strani izjavljajo operatorji, da ni bilo nič izprememb v razmerah rudarjenja; da so zahteve, izvemši ono za 20odstotno povišbo v plačah, iste kakor one, ki jih je štrajkovna komisija pretehtovala in poravnala in da je zopetno razpravljanje istih brez koristi. Priznavajo, da so stroški za živek narasli, toda poudarjajo, da rudarji sedaj mnogo več zaslužijo, ker je delo stalnejše.

Zavojna pošta.

Washington, D. C., 20. febr. — Demokratični člani zborničnega odseka za poštarstvo in poštna pota so sklenili, uvrstiti v poštni proračun novo točko, ki se tiče uvedanja splošne zavojne (pakete) pošte. Nadalje se je sklenilo, določiti prevoznino v tuzemstvu na 11c za funt. Zavoji, ki tehtajo več nego 11 funtov, so izključeni od prevoznice. Pododdelek o zavojnem poštarstvu se pridene proračunu, ki se predloži zbornici tekom prihodnjega tedna, a besedilo še ni določeno. Sklep je bil sprejet po dolgi razpravi, katere so se demokratični poslanci živahno udeleževali.

Arizona država.

Washington, D. C., 14. febr. — Ko je bila ura na Beli hiši 10, je podpisal predsednik Taft danes dopolneno listino, ki je sprejela Arizono v vrsto držav. Podpis je bil izvršen z zlatim peresom, katero je bilo izročeno potem generalnemu poštarju Hitchcocku v hrambo.

Z Arizono je uvedena 48. zvezda v prapor Združenih Držav in zadnji ostane nek teritorij na celinskem ozemlju zavezanem povzdignjen v državo.

Priroz podpisanja, pri katerem so bili navzoči mnogi uradniki nove države, zavezani in drugi uradniki, je bil ovečevčen na pločah za premične slike.

SMRT NA VISLICAH.

Peteri čikaški morivci bili obešeni dne 16. februarja.

Chicago, Ill., 16. febr. — Dne 22. okt. 1909 je bil neki črnc, imenoma William Johnson, obešen v ječi okraja Cook zaradi umora obhodnega stražnika Dennis Fitzgeralda. Izza tistega časa — dve leti, tri mesece in petindvajset dni — je bilo približno 800 umorov v Chicagi in njegovi okolici, povprečno kakih osemindvajset vsak mesec. Med dobo izza obešenja Johnsona ni bil nijeden od tega groznega števila morivcev spravljen na vislice.

Danes je bilo pet možkih, štirje belokožci in en črnc, odvdenih iz smrtnih celic in obešenih na dvorišču okrajne jetnišnice.

Belokožci, ki so plačali kazen za umor, so bili Ewald in Frank Shilowski, brata; Filip Sommerling in Tomaž Schultz. Priznali so umor Fred Guelzowa, farmarja - zelenjavarja, zaradi njegovega denarja. Črnc je bil Tomaž Jennings, ki je bil na dokazu "prstnega odtisa" spoznan krivim umora Clarence Hillerja, glavnega klerka Chicago, Rock Island & Pacific železnice, v njegovem stanovanju v Washington Heights.

Trupla četverih belokožnih morivcev so bila razstavljena javnemu ogledu v dvoranah pogrebniaka J. Jarzembowskega, 1356 Noble st., zvečer, ko je policija uradno dovolila to srednjevrško postopanje. Tritisost oseb si je ogledalo ostanke in potem postajalo po ulicah, da vidijo tudi potrte obraze morivskih sorodnikov.

Bilo je precej zmešnjave ob vhodu. Ko je ga. Filipa Sommerlinga, noseča v naročju svoje dete, poskušala vstopiti, jo je potisnil nazaj neki policist, ki ji ni poznal. Pokleknila je in vzkriknila: "Pustite me, da vidim svojega moža." Pravico imam, videti svojega moža." Sedaj je bila spoznana in je smela pogledati mrtvega morivca. Vdova Franka Shilowskega se je onesvestila, ko je zagledala svojega mrtvega soproga spačeno obličje.

Še v zadnji uri pred obešenjem so se trudili zagovorniki in mnogi ugledni Čikažani izprostiti pomiloščenje morivcev, toda guverner Deneen s pomiloščevalno komisijo vred je ostal neizprosen.

4 mrtvi, 12 ranjenih.

Fort Wayne, Ind., 17. febr. — Brzovlak Pennsylvania Limited je usmrtil štiri in ranil dvanajst ljudi iz tega mesta, ko se je zaletel ob neki vlak v Larwillu, Ind., danes zarana ob 5. uri 40 minut. John Bechtol iz tega mesta, strojevodja brzovlaka, je vsled nesreče nocoj skoro blazen. Gosta megla je povzročila nesrečo.

Znamenite številke iz New Yorka.

Vsakih 40 minut dospe povprečno po en naseljenec v New York. — Policija aretuje vsake tri minute po eno osebo. — Vsakih 5 minut rodi se en otrok. — Vsakih 7 minut vrši se pogreb. — Vsakih 13 minut vrši se pokop. — Vsakih 42 minut odpre se kakšna nova trgovina. — Vsakih 48 minut odpluje kakšen parnik iz pristanišča. — Pri ponesrečbi ubije se vsako poldrugo uro kak človek. — Vsakih 7 ur pride in konkurza kak trgovina. — Vsakih 8 ur izvrši se en poizkus za roparski napad. — Vsakih 8 in pol ure izvrši se ena ločitev zakona. — Vsakih 10 ur izvrši se kak samoumor. — Na vsak drugi dan izvrši se kakšen roparski umor. — Te številke računajo se povprečno na podlagi uradnega letnega statističnega izkaza. — S.

Nadvojvoda obišče Ameriko.

Dunaj, 15. febr. — Nadvojvoda Karol Franc Jožef, domnevni prestolni dedič avstro-ogrskoe monarhije, odpotuje dne 2. marca v Azijo. Prejkonke bodo potoval okoli sveta in se vrnil preko Združenih Držav v svojo domovino. Nadvojvoda je najstarejši sin pokojnega nadvojvode Otona, in je prabratranec cesarja Franca Jožefa.

Kitajska ljudovlada.

Peking, 16. febr. — Juansikai je rekel danes zastopniku združenega časopisa (Associated Press): "Republikanska vlada je še neizkušena, in je naprej videti, da se utegnejo napraviti mnoge napake. Ker sem bil jaz izvoljen za predsednika, postavim vse svoje moči na razpolago novi ljudovladi." Juansikai govori v izrazih najvišjega občudovanja o dr. Sunjatsenu, in je poudaril, da je prvi predsednik kitajske dokazal, da je pravi domoljub. Juansikai je sklenil, da ne pojde v Nanking, in se trudi prepričati republikance o potrebi svojega bivanja v Pekingu, ker da je upor pristašev cesarjevih vedno še mogoč. Tudi je položaj v Mandžuriji vedno resnejši, in posredovanje tujih velevalst da bo skoro neobhodno potrebno, če Kitaj v doglednem času ne napravi spet miru in reda.

SNEŽNI VIHAR PO OSREDNJEM ZAPADU.

V sredo je razsajal po mnogih državah najhujši blizzard izza mnogih let.

PET ŽELEZNIŠKIH NEZGOD.

V Chicagi niso imeli tacega zimskega viharja že izza l. 1894.

V sredo 22. februarja je razsajal po osrednjem zapadu Združenih Držav najhujši blizzard z zime, in v mnogih okrajih najhujši izza mnogih let.

Železniških nezgod je bilo mnogo vsled viharja. Vlaki so tupatam obtičali v zametih in zamudo so imeli skoro vsi.

C., B. & Q. osebni vlak se je zaletel v premogoven vlak blizu postaje Lowder, Ill.; en potnik je bil usmrčen, osem ranjenih.

Grand Rapids & Indiana-železnice brzovlak je trčil skupaj s tovornim vlakom v zametu med Mendonom in Vicksburgom, Mich., ena oseba usmrčena, mnogo ranjenih.

Dve winonski medmestni kari sta udarili skup v meteu pri Akronu, Ind.; pet ranjenih, eden menda smrtno.

"Indiana Traction"-kara je skočila iz tira pri Hartford City, Ind.; mnogo ranjenih.

"Illinois Central"-brzovlak se je zaletel v tovoren vlak blizu Mattoona, Ill.

Človeških žrtev vsled blizzarda je bilo malo in toplomeri so kazali primeroma zmerne stopnje, toda snega je zapadlo ponekod toliko, kot že mnogo let ne, in zameti vsled silnega vetra so bili skoro vsepovsod v prizadetih državah.

Vihar v Chicagi.

Chicago, Ill., 22. febr. — Najhujši februarjski vihar, kar jih je doživelo mesto Chicago izza leta 1894., je razsajal včeraj. Krajevni vozni promet je bil silno oviran in na mnogih mestih ustavljen. Zveze z drugimi mesti, zlasti proti jugu, severu in vzhodu, so bile deloma pretrgane.

Snežni vihar je razsajal po vsej deželi od reke Missouri vzhodno do atlantske brežine. V okolišu velikih jezer je divjal pravcat orkan s silnim metezem.

Proti polnoči je veter polagoma odjenjal. Snežiti je nehalo.

In danes je najlepši solčni dan — Washingtonov dan.

Slovenske novice.

Forest City, Pa., 16. febr. — Umrl je John Cerovšič iz Brownlaba, štar 50 let, v nedeljo po večmesečni boleznii za rudarsko nadoho. V Ameriko je prišel pred kakimi 17. leti. Bil je priden in spoštovan med svojimi rojaki. Zapušča ženo in šestero otrok ter sestro, omožen Martin Gerčman. Pogreba v torek sta se udeležili slovensko dr. sv. Jožefa in neko nemško društvo, katera je pripadal. Rev. Jos. Tomšič je bral sv. mašo zadušnično in spremil pokojnika na pokopališče sv. Neže. N. p. v m. — Poročeni so bili v slovenski cerkvi sv. Jožefa: G. Ignacij Grablovec in ga. Marija Nagode iz Brownlaba; g. Jernej Nagode in gdna. Marija Petkovšek.

Pueblo, Colo. — Umrla je tukaj hčerka g. in ge. Frank Luzar, 1028 East Eight St.

Jolietske novice.

— G. Jos. Pasdertz, naš dobro znani mesarski strokovnjak, je v ponedeljek začel delati spet v mesnici mesarskega mojstra g. Math. Grahka pod h. št. 803 N. Chicago street. Skupaj delata sta že nekoč cela tri leta in upati je, da sedaj ostaneta skupaj še mnogo dalje časa. Potem bode omenjena mesnica gotovo prospevala, kakor malokatera druga v Jolietu. G. Jos. Pasdertz vabi tem potom vse svoje dosedanje odjemavce v Math. Grahkovo mesnico, kjer jim bode najboljše postreženo.

— Blizzard je razsajal v sredo cel dan tudi v Jolietu, kakor ne hujši že mnogo let. Snežilo je na vse pretege, in mrzel veter je raznašal suhi sneg po cestah in obstranskih tlakah, da so bili tu pa tam kakor pometeni, a spet drugod si moral gaziti po 2, 3 in 4 čevlje visokih zametih. Mimogrede omenjamo, da je Blasnikova pratika kazala za sredo sneg in za včeraj jasno — in uganila je!

— Mestna prvotna volitev (primary election) za nominacijo kandidatov za aldermane se bo vršila dne 12. marca. Nobeni mestni uradniki se ne bodo volili letos, samo nasledniki aldermanom Flynn, Harney, Berscheid, Murr, Kelly, McCarthy in Leach, ki jim poteče uradna doba letos.

— Pisma na pošti imajo: Hibler Frank, Mokar John, Stevo Jože, Sluk John, Udove Frank, Urh John.

AEHRENTHAL MRTEV.

Avstro-ogrski minister vnanjih zadev sedaj grof Berchthold.

Dunaj, 17. febr. — Grof Alojzij Lexa pl. Aehrenthal, avstro-ogrski minister vnanjih zadev, je umrl nocoj. Boloval je mesec dni na hudih izpremembah v krvi in notranjih organih (leucocythaemia), in nič upanja ni bilo na njegovo okrevanje.

Tekom dne je prejel lastnoročno pisanje od cesarja Franca Jožefa, s katerim je sprejel njegovo ostavko in podelil ministru briljante velikega križca reda sv. Štefana.

V svojem pisanju je cesar izrazil obžalovanje, da je moral grof Aehrenthal zaradi svojega slabega zdravja iznova prositi za odpust iz službe. Zadržil je iznova svoje zaupanje v ministra vnanjih zadev in njegovo politiko, katero je izvajal v težavnih okoliščinah, ter je zaključil pisanje z najtoplejšo zahvalo za njegovo zvestobo in odlične zasluge v prid cesarski rodovini in monarhiji.

Grof Aehrenthal je prečital pismo po prejemu zadnjega zakramenta in je bil videti zelo hvaležen.

Grof Leopold Berchthold, prejšnji polanik za Rusko, je imenovan za ministra vnanjih zadev.

Dočim Avstrija priznava, da je storil grof Aehrenthal več nego katerikoli njegovih neposrednih prednikov za povzdig avstro-ogrskega vpliva, vendar so bili njegovi zadnji dnevi ogrenjeni vsled napadov po krščansko socialnem časopisju, kateremu je bil minister preveč naklonjen Italiji in Nemčiji.

Vsi glavni činitelji vojaške stranke so bili tudi proti njemu. Njegov položaj je bil skrajno neugoden, ker je stal za njegovimi nasprotniki baje sam prestolonaslednik, nadvojvoda Franc Ferdinand, čeprav je držal z ministrom cesar. Brez dvoma so ti napadi pospešili njegovo smrt.

Grof Aehrenthal je bil porojen dne 27. septembra 1854. Kot poslanik je služil najdlje in nazadnje v Peterburgu. Avstro-ogrski minister vnanjih zadev je bil izza meseca oktobra 1906.

Imena naših udov Dr. sv. Mohorja.

Vpisovanje letošnjih udov Družbe sv. Mohorja se je zaključilo pri Am. Slovincu v torek, in skupna udnina je bila odposlana v Celovec v sredo, v znesku \$142.25, ali 712 K 25 v. Zglašilo in vpisalo se je skupaj 126 udov. Njihova imena so:

Amerikanski Slovenec; Josip Klepec, upr. A. S.; Rev. J. Kranjec, uređ. A. S.; Rev. J. Pollak; Rev. J. F. Stukel; Sestre sv. Franciška; Anton Nemanic; Josip Stukel; Jurij Rogina; Ignac Kostelec; Josip Slapničar; Al. Sterniša; Josip Muhič; Ivan Kozoglav; Ivan Dornulec; Ivan Grahek; Ivan Adamič; Jakob Skubec; Josip Mihelič; Josip Dunda; Fr. Ljubič; Pavel Tomac; Ivan Okoren; Ivan Papič; Mihael Zoran; Ivan Pelhan; Ant. Kostelec; Pavel Mikoletič; Jurij Lopa-rec; Fr. Potokar; Ana Vogrin; Anton Toleni; Ivan Lovša; Fr. Čulík; L. Janžekovič z ženo; Alojzija Mešnik; Matija Gerdešič; Josip Geršič; Alojzij Torkar; Matevž Gregorič; Ivan Verščaj; Martin Slak; Ignacij Česnik; Josip Kostelec; Josip Rus; Peter Klobučar; Anton Kostelec; Marka Papič; Marija Tekavčič; Ivan Snedec; Franciška Avsec z dr.; Franciška Gril; Ivan Petric; Ivan N. Pezdirc z ženo; Pavel Sila; Martin Horvat; Mat. Lavrič; Marko Šterk; Josip Videtič; Fr. Škul z dr.; Ivan Plut; Stefan Kukar; Nikolaj Klepec; Fr. Rus z dr.; Anton Planinc; Fr. Ladiha; Gregor Petrovčič; Anton Golobič; Jurij Flajnik; Marija Flajnik; Marka Spoiser; Ivan Muc; Peter Perušek; Fr. Zlogar; Ivan Prus; Jurij Rogina; Marka Simonič; Martin Jurečič; Fr. Korevec z dr.; Ivan Jelenič; Blaž Kuglič; Ivan Živec; Ivan Metevž; Josip Klemenčič; Ivan Težak; Anton Kocijanič; Ivan Strucelj st.; Fr. Kožar; Ivan Stublar z ženo; Karol Kompare; Pavel Dolinšek; Fr. Stiglič; Mihael Mačak; Marija Vranešič; Josip Zalar; Ivan Simonič; Anton Glavan; Ivan Butala; Ivan Jerman; Ivan Korelec z dr.; Alojzij Gerčar; Fr. Željko z dr.; Ivan Humljan; Josip Ogulin; Anton Debevec; Mihael Uršič z dr.; Marka Znidaršič z ženo; Katarina Poč; Andrej Zalokar; Amalija Mac; Josip Kocijanič; Josip Gerčar; Leopold Planinec; Fr. Kos; Matija Grahek; Anton Lilek; Ivan Černič; Mihael Urbančič; Josip Vertin; Mihael Žugel; Marija Tomaž; Matija Benedikt; Antonija Vajs; Ivan Gregorič. Jakob Plut, stari dosmrtni ud; Margareta Mušič, stari dosmrtni ud.

Vseh vkup je sto dvajsetišest.

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

Joliet, Ill., 21. febr. — Pepelnica je danes. Sveti postni čas nastopamo z njo. V naši cerkvi sv. Jožefa bodo postne pridige vsako sredo zvečer ob polosmih, in križev pot vsak petek zvečer vsako nedeljo popoldne ob poltreh. Postne pridige bo imel Rev. Jos. Pollak, naš g. kaplan, ki je znan in splošno priljubljen kot res izvršen cerkveni govornik. Predmet njegovim postnim pridigam bo "Kristus pred Pilatom" in razpravljanje o verski brezbriznosti. Isti predmet je razpravljali isti gospod že svoje dni v Trstu v cerkvi sv. Antona Nuovo z največjim uspehom, tako da je bila po svoji velikosti znana tržaška cerkev med vsako njegovo pridigo prenapolnjena. Pričakovati je, da bo prav tako pri nas. Saj je naša naselbina daleč znana po svoji verski gorečnosti, v kateri je ne prekosi nobena druga slovenska naselbina v Ameriki.

— G. Louis Weiss, naš dobro znani rojak, je kupil salun na voglu Jackson in Indiana cest od vdove po pokojnem Jos. Zelnikarju, in ga bo sam vodil. G. Anton Zelnikar, brat pokojnikov, je samo oskrboval salun par dni in ga ni prevzel, kakor smo zadnjič poročali po napačni informaciji. Novemu salunaru, g. Louis Weissu, ki je vrl mož in poštenjak, želimo v njegovem novem podjetju kar največ sreče!

— G. Matej Ferko iz Milwaukee, Wis., kjer sta z bratom Johnom v zadnjem decembru otvorila prvo slovensko mesnico pod h. št. 270—1st ave., se je mudil te dne po svojih opravkih v Jolietu. Obiskal je tudi tiskarno Am. Sl. in nam pripovedoval o lepem napredku naših rojakov v Milwaukee. Zaposleni so večinoma v usnjarnicah, potem v klavnicah, ogljarnah, črevljarnicah itd., pa tudi v pivovarnicah, ki so spravile Milwaukee na svetovni glas. Imeniten pevski zbor imajo naši milwaški rojaki in svojo čitalnico in tamburaški klub itd. Delajo pa tam poleg moških tudi skoro vse ženske, zato je denarja kot peska.

— Z maskarnim plesom mladeniškega društva sv. Janeza Krst. št. 143 K. S. K. J. v Jednotnih prostorih se je zaključil letošnji predpust snoči kar najlepše. Udeležba je bila velika in zabava najzvišnejša. Imena mask, ki so dobile nagrade, so nam žal nezna.

— "Revček Andrejček" se predstavi šele na belo nedeljo, a že sedaj se mnogo govori o njem, kajti predstavo priredi slavno dr. sv. Genovefe, ki uživa največje simpatije v naši naselbini zaradi svojih dosedanjih prireditev, ki so se vse najboljše obnesle.

— "Krivopriščenika" prirede naši cerkveni pevci in pevke baje šele sredi meseca majnika in sicer zato, da ne motijo "Revčka Andrejčka" ob njegovem nastopu, kar je hvaljevredno.

— Kakor v Chicagi in vsepovsod po deželi, tako se je začel tudi v Jolietu boj proti oderuhom, ki jim po angleško pravijo "loan sharks", to je, posojilni morski volkovi.

— Neki William Scherwood, čuvaj E., J. & E. železnice, je bil umorjen v soboto zvečer na mestu, kjer omenjena železnica križa Alton-krog in kanal ravno južno od kokovih peči. Dva velika lopova sta napadla čuvaja, ga oropala in potem tako pobila, da je čez noč umrl. Razbojnika sta utekla.

— Vlomilci spet poizkušajo svojo srečo v Jolietu zadnje dni. V noči od sobote na nedeljo je bilo izvršenih četrto vlomov v notranjem delu mesta, pa brez znatnih uspehov. Ukradenih je bilo baje samo nekaj nad \$30.

— Do \$25,000 je bilo izročeni v hrambo poštni hranilnici jolietki v petih mesecih iztožitve hranilniške oddelka.

— Spet sneg! Sredi zadnjega tedna je nastopilo odjuzno vreme, ki pa je trajalo ne nekaj dni. Sever je prinesel včeraj mrz in danes mete kakor sredi zime.

— Imena letošnjih udov Družbe sv. Mohorja, zglasenih pri Am. Slovencu, se nahajajo na 1. strani te št.

Ambridge, Pa., 15. febr. — Že dolgo nameravam naznaniti bravcem A. S. o naši naselbini. Pred 8. leti je rastlo gromovje, kjer zdaj stoji lepe hiše, šole, cerkve i. t. d. Tukaj imamo veliko Slovencev in Hrvatov, ki so kupili zemljišča (love), in so si zgradili lastne hiše, trgovine i. t. d. Tako n. pr. John Flajnik, ki ima prve vrste gročarijo in je zmogel točno ustreči Slovincem in takih je še več. Imamo tudi več zabavnih reči, posebno poletni čas. Zimo imamo precej hudo. O delavskih razmerah se ne bomo veliko pohvalili, vendar pa vsi delamo vsak dan, razven nedelj in praznikov. Tukaj so tovarne, v katerih se izdelujejo mostovi, visoke hiše in na vodo čolni (šifi) i. t. d. Končno pozdravljam slovensko kri širimo Amerike. Tudi priporočam vsakemu Slovincu, kateri še ne bere Amer. Slovence, naj si ga v kratkem naroči, ker ta list je najboljši in stane za celo leto samo 1 dolar. Peter Svegl, Box 344.

Aurora, Minn., 14. febr. — Cenjeno uredništvo A. S.! Spet sem se nameril, da napišem par vrstic, če jih g.

urednik ne pošljete v koš; no, rad bi videl, da bi šle med svet. Sem ravno v številki 10. prebiral dopis iz Towerja, Minn. in dopisnik je pisal dopis, da se ve, da je katoličan on in drugi, ki spolnjujejo vse božje zapovedi in ki se ob petkih mesnih jedi zdržijo. Torej tudi nas naš župnik ravno tako uči. Kateri ima ušesa za poslušati, je dobro; kateri pa noče božje besede poslušati, takov menda misli, da bo smrti utekel in ne verjame, da ima neumrjočo dušo. Torej kateri spolnjuje to kar naš dušni pastir uči, je gotovo, da si lahko zasluži nebesa.

Dalje. Tukaj je en rudnik "zaštalpa" 1. febr. in so delavce odsvolili, se ne ve dobro, za koliko časa. Pred je bilo precej brezposelnih, sedaj je še večje število. Torej ne svetujem sem hoditi za delom nijednemu.

Pozdrav vsem rojakom po širni Ameriki! In tebi, list, velik napredek pri vseh katoliških Slovincih, da bi te pazljivo prebiral kot prvi in edini katoliški list za ameriške Slovence, katerega tudi jaz ne mislim pozabiti do hladnega groba. Naročnik C. B. S.

Bridgeport, Ohio, 18. febr. — Cenjeni gospod urednik, iz naše naselbine že dolgo ni bilo nič čitati v priljubljenem listu A. Slovencu. Zato se s temi vrsticami oglašam in naznanjam, da nas še ni zima pobrala, dasi nas je imela precej trdo letos, zato smo pa zdaj bolj veseli, ko se je začela dasi počasi a vendarle, poslavljati od nas; želimo, da bi se za vedno preselila na severni tečaj.

Kar se tiče dela, se ne smem pritožiti, ker od Novega leta delamo s polno paro v tukajšnjih premogovnikih: vzrok za to je mendar najbrž ta, ker se bliža prvi april, za nas unijske premogarje jako važen dan, ko nam potече zadnja plačilna pogodba. Kakor sedaj vse kaže, bode letos huda borba na obeh straneh. Tega menda pričakujejo tudi naši baroni, zato se pridno zalagajo s premogom, da bodo kolikor mogoče pripravljeni na vojno proti nam. Kako se pa naj pripravimo mi ubogi premogarji, kje bo naša zaloga, ko pri stalnem delu komaj zaslužimo, da se pošteno preživimo?! Pri sedanjih draginjah je nemogoče si kaj prihraniti, in vzlic temu naši baroni trdijo, da imamo previsoke plače. Kmalu bodo delali kapitalisti z nami delavci, kakor v starih časih grajskaj s svojimi podložniki. Edina pomoč, ki jo imamo na razpolago mi delavci, so naše unije. Le žal, da je še toliko trpinov, ki ne poznajo ali nečejo spoznati, koliko važnosti so za delavce organizacije! Ko bi bili vsi premogarji organizirani, bi bil za nas prvi april dan zmage, tako pa gledamo vsakokrat s skrbjo, kaj nam prinese bodočnost.

Zato pa rojaki, organizirajmo se, da bomo enkrat skupno kot močnega delavska vojska nastopili in pokazali, da se zavedamo naših pravic, ki se nam sedaj ne pripoznajo! Predpust bo kmalu za nami. Naši fantje in dekleta so bili letos jako mirni, nobenemu se ni zljubilo zlesti v zakonski "kurnik", tako smo ostali brez vsake "ohetiti".

Postaja št. 19, spadajoča v Forest City, je priredila 17. t. m. veselico v korist blagajni, ki se je precej povolno obnesla, dasi bi bilo še lahko bolje, ko bi rojaki malo bolj spoznali, vsaj nekateri, tisto besedo: složnost, ter se veselice v obilnejšem številu udeležili; pa upam, da se to v prihodnje zgodi.

Tudi ga. Štoklja se včasih oglašila mi-mogrede pri naših rojakih. Tako je pred kratkim prinesla družini John Drenšek prvorojenca, krepkega sinka; družini Frank Avsec pa lepo hčerko.

To naj zadostuje za poročilo iz naše naselbine, se oglašim zopet pozneje, mogoče z bolj zanimivim dopisom. Srčen pozdrav vsem rojakom in rojakinjam v Združenih Državah in v stari domovini! Am. Slovencu pa želim, da bi imel prosto pot v vsako slovensko hišo. Mihael Hočevar.

Broackway, Minn., 12. febr. — Dragi mi Am. Sl.: — Ni nas že zapustila zima in sneg. Še en čas se hoče muditi pri nas. — Pred kratkim nas je obiskal Rev. Francis Missia. — Minulo nedeljo je imelo tukajšnje dekleško društvo Marije Brezmadežnega Spočetja svojo letno sejo. Društvo dobro napreduje pod vodstvom č. g. župnika. Izvoljene so bile prednice: Ivana Trobec, Meta Žumer in Ivana Pernel. — Pustni čas gre h koncu, toda fantje bodejo morali vlačiti ploho. — Pozdrav širni Združenih Držav. Listu pa obilo uspeha. John Poglajen.

Eveleth, Minn., 18. febr. — Slavno uredništvo A. S.! Sprejmi teh par vrstic v nam priljubljeni list. V številki 11. je neki rojak po imenu A. G. dal dopis, ki me je v dno duše pretresel. Sicer nisem vajen pisati dopisov, toda sedaj sem primoran prijeti za pero in popisati resnico. Dopisovalcu A. G. pa bi svetoval iti v šolo, da bi se naučil dopisovati resnico, ne pa neresnico po časopisih. On piše, da sem spodaj podpisani s sekiro razbil okno pri F. L. ter da so bila okna in vrata zaprta. Nevednež, kje imajo v zimskem času posebno ponoči okno ali vrata odprta? Ta "resnicoljub" piše, da sem razbil okno, ko sem šel od dela: resnica pa je, da ko sem prišel od dela, sem šel

k počitku; od 10. do 11. ure. dopoldan pa me je žena zbudila, da naj grem gledat, kaj je pri F. L., kjer da ni nobenega videti. Jaz sem šel potem k nekemu rojaku vprašat za svet, kaj da je storiti. On mi je odgovoril, da je najbolje, da greva sama pogledat. Ker so bila vrata zaprta, sva odprla okno, toda brez sekire. Ko odpreva okno, vidiva, da je vsa družina v slabem položaju. Potem sem šel po zdravniško pomoč. Tebi pa, A. G., svetujem, da uči se resnice: premisli nekoliko, predno pišeš! To naj zadostuje. Tebi, vrli list, pa želim veliko uspeha. S pozdravom

John Šega.

Eveleth, Minn., 18. febr. — Slavno uredništvo A. S.! V zadnji izdaji našega lista je bil prioben dopis od moje roke. Konec dopisa sem bil tudi potaknil roko v sršenovo gnezdo, z opazko "Pozor, gospodinje in gospodari! Dne 10. t. m. je šel od dela Ivan Šega zraven hiše F. Lavriča v Adams ave. in vidi, da so okna in vrata zaprta, kar ni bilo navada, in grozno trkati na vrata, in nič odgovora. S pomočjo sekir je razbil okno, in strašen prizor: 6 oseb leži na svojih posteljah nepremično, 4 otroci in oče in mati. In gost hud smrad se je po sobah razširjal. S pomočjo dveh zdravnikov se je rešilo vsem štirim življenjem."

Zato ker želijo gospa Lavrič in g. F. Lavrič in prizadeti g. Ivan Šega, prekliče to kot neresnično. Jaz sem bil malo poudčen o tej aferi. Kakor sem bil poudčen, tako sem pisal. Žaliti nisem mislil nobenega. Dne 18. t. m. je prišla gospa Lavrič do mene in mi je žugala, da naj prekličem to kar sem pisal, ali bom šel pa v "špekhamro" rčet kušati. Tisto me pa ne veseli. Tudi ni resnično, da je Ivan Šega razbil okno s sekiro in da je šel notri k ponesrečenim. In še enkrat kličem vsem skupaj, Ivanu Šega, F. Lavriču in gospe Lavrič: ne zamerite mi, ker sem bil malo poudčen v tej reči. Žaliti nisem mislil nikogar. In s tem naj bo ta afeta končana.

Stari naročnik Avgust Gregorič.

Gilbert, Minn., 15. febr. — Dragi mi g. urednik, prosim prostora za par vrstic v našem priljubljenem listu A. S., da ne bojo mislili rojaki v Ameriki, da smo tukaj v Gilbertu zaspali.

Sicer novega nimam kaj posebnega pisati, kakor to, da je Petit-rudnik začel zopet poslovati, in da bode tudi začel kmalu poslovati Gilbertski rudnik doli na ulici. No, potem bo pa že zopet za živeti tukaj v Gilbertu. Do zdaj je pa bolj slaba predla za delo dobiti tukaj. Rojakom pa ne svetujem sem za delom hoditi, ker je tukaj dosti ljudi brez dela, ki so se že naselili v kratkem času in pa leta 1911.

Ustanovili smo društvo sv. Barbare, ki je še mlado in šteje kacic 26 udov.

Kar se tiče verskega napredka, pa še dosti dobro napredujemo. Vsako nedeljo prejemajo Jezusa v sv. Rešnjem Telesu. Imamo dobrega gospoda župnika, gorečega pridigarja, samo še več gorečih župljanov bi tudi lahko bilo, a mnogi se ne zmenijo ne za Boga, ne za cerkev. Ko ob nedeljah s stolpa zvon zadoni z visokih lin, pa ne slišijo. To je žalostno za nas katoliške kristjane. Pa imamo tudi v naši naselbini list Ave Maria. Ta je pravi list cerkveni za vse katoliške Slovence v Ameriki. In A. S. je tudi eden najboljših listov v Ameriki; vsako nedeljo prinaša božjo besedo.

Gospod Sneg in gospa Burja se tepeta to zimo prav hudo, tako da je hud mraz, da bi človeku kmalu nos odpadel. No pa zdaj bo kmalu moral mraz slovo dati od te hude zime.

Moj dopis se je že preveč zavlekel, pa moram končati. Samo en tolarček moram še zraven pridejati, če ne mi ga bode g. upravnik pritrgal za to leto 1912. Sklepom mojega pisanja pozdravljam vse rojake in rojakinje po Združenih Državah in v starem kraju. Tebi, list, pa veliko naročnikov in predplačnikov. Frančišek Ulčar.

McGregor, Minn., 18. febr. — Slavno uredništvo A. S.! Ker ste po mojih mislih kršili postavbo zaradi trgovine mojih krav in drugo, ker se je nekdo oglašil, prosim pa še sledeče. Jaz ne tarnam zaradi tega, ampak rešim vprašanje zaradi draginje mesa in pod učim nove naseljence na farme. In ravno ko je Swift Co. v Chicagi predsondno zaradi draginje mesa stala, poskušal sem svojo srečo okoli drugih mesarjev za 6 obelelelih enoletnih juncev. Prodajali so meso po 12c "beefsteak", "boiling beef" 9c. V odgovor dobim: "Manj kot 3 leta statega ne sprejememo, več pa že, po 3c na čisto." In tudi moj mesar mi je odpovedal v naprej to. Služil sem pri mesarju pred pol ducata leti. Vprašam, koliko dobi na dan. Odgovori: \$20—\$25.00. Vprašam, koliko proda. "500 funtov", odgovori. Držal sem ga za bedaka in ne veroval. Priložnost je prišla, da je eden tukaj v časniku ponujal Jersey-teleta v prodaj. Grem vprašat, kaj zahteva za 4 mesece staro. Odgovori: \$30.00. Gledal sem ga kot bik kravo. Vprašam, kaj pa krava stane. "\$100—150." Seveda sem zamolčal, da sam lastujem par Jersey-krav. In vprašam mojega mesarja, kaj velja moja. Reče: \$12.00. Sedaj presodi, čitalec, je vse zlato, kar se sveti? Kupil sem pa sedaj od mojega soseda in prijatelja mojega mesarja enoletnega iste velikosti kot moj 2-letni za poduk in izkušnjo. \$15.00, mesa 240 funtov, koža \$3.00. Držim pa Jersey, Holstein, Galloway in Durham krave. Sedaj seveda bom skušal najboljše obdržati. Boka pa upam za ml-

karstvo je Jersey najbolj, Galloway pa za mesarsko izrejo. Sem so prišli 3 bratje, Louis, Anton in William Nachtigal iz Clevelanda. In Anton se je v imenu vseh lepo zahvalil mi, da sem jih na farme pripeljal. In da ostanjejo tukaj dobri in stanoviti farmarji, in da na spomlad jih še več pride. Torej moj gracious Mr. William Brunschmidt, povabljeni ste na pristop in s pozdravom; seveda nekaj je resnice, kar ste pisali. In z Bogom!

Frank Jakše.

P. S. Po poduku od mojih staršev v starem kraju, čez polovico cene je sodniško kaznivo; tukaj je pa dvetretjine do tritetjine čez prodajalno ceno od farmarja. In kdor more več pograbit, tisti je boljši. Tudi farmar, dragi bralce, se mora mučiti za kruh, da se preživi. Bil sem v Iowi. Bil je mož vzel 1/2—1c na funt na "commission" in prodal je, kadar je hotel kdo, kupil kadar hotel. Govoril sem z rojakom v Fork Rapids, Minn. in ravno tako mi je predla. Sedaj je vse naseljeno po zadrugah, proda pa po 6c funt na živo vago domačemu mesarju.

Opomnim tudi čitalec na "prekle" od rojakov na G. Shusterja, Ekakala, Mont. Da, tudi jaz sem držal v kompanijskem delu in stanovanju tacega tička, da bi ga zabadovo hranil in svoj čas zapravljal z izkazovanjem zemlje pri mojem prihodu semkaj iz službe. Mi je vzel in obljudil plačilo in nič dal, odnesel leto dni stanovanje, \$10.00 in pijačo za 10c pred odhodom z obljudbo. In veliko škodo mi je prizadjal zaradi drugoročev tukaj, kar se res godi, kot piše g. Brunschmidt. In ta tiček je Štajerc Marko Breznik na Hibbingu. In vesel sem, da sem se znebil. Mi je strašne reči pripovedal in ima vso razbitno glavo, ne vem ali od tepeža ali je res z mosta v vodo padel, kot je pravil. S pozdravom F. J.

Newburgh, O. — Bravcem Amerike. Slovence sporočam žalostno vest, da se je 24. januarja t. l. ponesrečil moj brat Ivan Perušek. Lezel je na tovarniški stroj, da bi uravnal jermena, a pri tem je tako nesrečno padel, da je zidihnil svojo dušo, preden so ga položili v bolniški voz. Pokojnik je bil ud društva sv. Vida št. 25 K. S. K. J., ki mu je priredilo lep pogreb. Črno sv. mašo zadušnico je opravil domači župnik g. Jos. Lavrič. — Pokojnik je bil rojen na Velkem vrhu pri Rakeku in je bil že 8 let v Ameriki. V stari domovini zapušta tri brate, tukaj pa enega brata in eno sestro. Pokojniku želim večni mir, vsem onim pa, ki so ga prišli kropit in ga spremlili k večnemu počitku se tem potom iskreno zahvaljujem.

Geo. Perušek, Cleveland.

Poplar Bluff, Mo., 11. febr. — Cenjeni urednik! Oh ta predpustni čas, kako me jezi! Pa kaj bi me tudi ne? Tako malo slovenskih deklic imamo tukaj in še teh ena se omoži, ne da bi bil kateri izmed nas Slovencev povabljen na ženitovanje. Še celo njeni bratje in omožena sestra niso bili prisotni. Zakaj pa ne? No, ker se je omožila s človekom, ki pripada baptistični cerkvi. Kako se je pa vse to zgodilo? Julka, tako jo kličemo, je pohajala v tukajšnjo ljudsko šolo, bila je prav pridna učenka in tako se je mnogo naučila dobrega, še več pa slabega. Ali to še ni bilo dosti njeni materi. Dasi imajo doma dosti dela za njo, vendar je mati ni hotela trpeti doma. Dala jo je v mesto služiti. Ker je bila pridna, so se gospodinje kar bojevale med seboj, katera jo dobi. In tako je imela, skoraj bi rekli, vsak teden drugo službo pri drugovercih. H katoliški hiši ni hotela, da bi jo pošiljali k veronauku in k sv. maši. Ne, tega ne. Gotovo ji ni mati dovolila. Ko ji je nekoč moja žena pripovedovala o sv. zakramentih, je Julka prav rada poslušala. In ko ji je omenila, da kdor gre k sv. birni, mora imeti botra, jo je vprašala, ali bi mi šli ji vezat sv. birno. Odgovor, da, ako me hočeš. In ko pride Julka k nam v drugič, reče: "Mati je rekla, da vse to, kar ste mi v zadnjič povedali o zakramentih, ni nič res." Kaj ne, lepa mati! Ko pride v mesto in se snidejo z Julko, jo kar vpricho naše mlade rojakinje vpraša: "Kedaj sta bila zadnjič skupaj s fantom?" Odgovor v angleščini: zadnja noč. Dosti bi imel še navesti, pa opustim, samo to še rečem: Neštetokrat se je Julkina mati izražala, da ako bi bila ona še enkrat mlada, da noče vzeti za moža Slovence, ampak Angleža, ker Kranjcu žene morajo delati. Vprašam: kedo jih sili na še ženske? ali mar ne one rade same? In ako delajo, ali je to samo možu v korist? Ali ni tudi njej in otrokom? Saj je vendar Bog ustvaril ženo možu za pomočnico, ne samo družico. Ali jim pa, ako delajo, kar je prav, to škoduje? Ne, nikakor ne! To nam za dosti priča njih radeče lice. Ko je bil tukaj v baptistični cerkvi pretečeno jesen misijon celih 14 dni, je tudi Julka podala pridigarju roko v znamenje, da se hoče dati krstiti po njihovi veri. Baptisti krščujejo v kaki precej veliki vodi. Mož, ki je za to namenjen, pelje novega krščenca v vodo tako globoko, da sta v vodi do pasu. Nato mu govori nekaj besedi in krščence obljudi svojo zvestobo. Potem ga položi znak v vodo, da ga voda čez obljuje in krst je gotov. Razume se, da mu zraven stoječi pojo slavo. Ali Julke ni bilo, mogoče se je bala mrzle vode, ali kaj drugega, ne vem. Izgovor, da je bolna. Mislim sem si, to je šala. Motil sem se. To vidim sedaj, ko prinaša tukajšnji angleški list, da se je Juliana Stremfel omožila z Charles Ekmanom 30. januarja 1912. In ksko vam njena mati z veseljem in ponosom govori

naokoli radi hčerine možitve! Vsaj pa tudi lahko, saj se sam satan z njo veseli in je ponosen. Naj še omenim, da ima Julka eno sestro omoženo s Slovincem in tri brate, ki sta dva starejša od nje in eden mlajši, vsi še samci. Kaj bo iz njih, to nam pove prihodnost. Julka je komaj 15 let stara in razun krsta ni še nobenega sv. zakramenta prejela. Pozdrav vsem čitateljem tega lista in vam, g. urednik. Vaš

Frank Božich.

Op. ur. Ta dogodek nam je zopet enkrat živ dokaz, kam pride človek, ako ni zvest sv. veri. Mati omenjene deklice noče, da bi dobilo slovensko dekle slovenskega moža. Nezvesta je svoji veri, nezvesta tudi svojemu narodu. Kdaj se bo zbudilo pri naših ljudeh toliko narodnega ponosa, da si ne bodo šteli celo v čast, ako pobere njih hčere ptujci? Kdaj bodo postali mlačni v veri tako odločni, da spoznajo, da stavijo svoje lastno dete v največjo nevarnost, ako dopuste ali celo pospešujejo zakon z nekatoličanom! Taki ljudje le preočito pokažejo, da komaj čakajo, da se znebe svojega otroka in da jim ni mar, kaj bo enkrat z njegovo dušo. Lahkomišljeno puščaj v službo otroke v drugovercem, da postanejo vsled tega mlačni in brezbrizni za vero. Služba pri drugovercih je vedno našim ljudem nevarna.

Portersville, Cal., 15. febr. — G. urednik A. Slov.! Ker moja naročnina poteka, zato plačam za tri leta vnaprej. Ker se pa malokdaj sliši od naše naselbine, zato hočem pa jaz enih par vrstic izporočiti v tem vljudnem listu.

Kar se farmarskega dela tiče, gre zdaj po slabem, kar nam dežja primanjkuje. Ubogi farmarji se žalostno ozirajo gor na oblake, kdaj da bo dež, ker pšenice so dosti sejali, ali žetve pa ne bo dosti. Zato je tu delavski položaj bolj srednji, še dosti je brezposelnih tukaj, ki hodijo dan za dnevom za delom. Kar nas je pa vpspljenih, se pa moramo ravnati po pravilih, ki jih nam narekujejo bossi. Če se pa kateri predreže kaj oporekati, ga pa pošljejo iz farme na pot, nič ne vprašajo, kam greš, ali kje boš kljuboval čez zimo, zato ker imajo družih zadosti, tako da je delavski položaj skrajno žalosten.

Se nekaj naznanjam rojakom, da smo bili 10. t. m. v Tulare, ko sta se vzdignila ob dveh popoldan dva zrakoplovca. Prvi se je vzdignil in zletel po zraku, in je letel kakih pet milj okoli in okoli in je dobro dospel nazaj. Drugi je tudi poskusil, pa mu se ni posrečilo; letel je eno miljo, potem je onemogel in padel na tla. Ker se mu pa ni nič škodo storilo, je zopet poskusil naprej, tudi takrat se mu ni posrečilo. Ker pa ni mogel naprej, so mu morali iti ljudje z avtomobili naproti.

Ker se je ta dopis že precej zavlekel, moram hitro hiteti proti koncu. Pozdrav rojakom po širni Ameriki in tebi, vrli list, pa veliko uspeha in da bi zahajal v vsako slovensko hišo!

John M. Simonich.

Selah, Wash., 12. febr. — Dragi Am. Slovenci! Zelimo, da natisnete par vrstic od te naselbine, ne bom je imenoval "slovenska" naselbina, zakaj bi bila laž. Tukaj sva samo dva Slovence in nekaj Hrvatov. A tukaj je dobra zemlja, rodovita, dežja ni celo leto, vse z vodo namakamo. Letos je bilo malo snega, a ne zime. Zdjaj se je začelo z delom. Sadna drevesa obrezujemo, ker tukaj se večidel pečamo s sadijerejo. Zato je tudi zemlja draga. Tu stane aker neobdelane zemlje dvesto dolarjev, če je obdelana, s sadnimi drevesi nasajena, drevesa stara 3 leta, pa 600 dolarjev akre; če več let, tudi 1000 do 3000. Tukaj se da še kupiti. Zdjaj je narejen nov "ditch" za vodo, katerega je dal guverner kopati. In zdaj se začne zemlja prodavati marca 6. Tukaj se prideluje med sadnim drevjem vse rastline. A največ denarja se naredi s krompirjem, ker se proda zdaj ton po 28 dolarjev, a na akru ga zraste od 10 do 18 tonov. Ravno tako tudi druge rastline. Tukaj se vse dobro proda. Tukaj lahko "skliraš" 1 akre na dan. Jaz sem tukaj 2 leti in sem 20 akrov izčistil in z drevjem nasadil. Tukaj mora človek imeti dobre konje in orodje. Krme ti priraste 4 do 5 tonov na akru; letos je tukaj jako po ceni, od 10 do 13 dol. ton. Tukaj tudi dobro vinograd napreduje, tako da je vse ugodno. Samo v slovenskem jeziku se ne čuje ob nedeljah nobene pridige, zato je slabo za njega, ki ne zna dobro angleško. Če kateri Slovence želi vse natanko seznaniti o tej naselbini, naj mi piše in mu bom vse natančno popisal. Sklenem tu moje slabo pisanje, ker sem slab pisar. Pa se dostikrat zmislim, dragi "majnar", kako se ti mučiš, pa je drugod dosti lahkega življenja na čistem zraku. Zdjaj lepo pozdravljam vse Slovence in Slovence in tebe, Amer. Slovence.

Jakob Spreitzer, R. R. 2.

Steelton, Pa., 16. febr. — G. urednik, tukaj Vam pošiljam kratek dopis. Umrla je Marija Stefanič, rojena Slobodnik, stara 24 let; vzrok smrti, jetika. — Umrl je Marko Kambič; vzrok smrti, jetika. — Umrl je Matija Mihelič, po domače Gračan. — Umrl je 5 let stari sinko Miko Matjašič. — Umrl je grozne smrti Mike Štublar, doma iz vasi Dvoršiče, fare Vivodina. Bil je več let "boss" v "openhearthu". Dne 14. t. m. je šel okoli delavce pogledat. Kar pride neki parostroj od kompanijskega štora in mu da znamenje, naj se umakne. Po drugem tiru od "openhearthu" pridrvi drugi "luka-

matija" in ga napol pretрга. Bil je na mestu mrtve. Pokojnik je bil v trojih podpornih društvih: sv. Nikolaja K. S. K. J., sv. Lovra N. H. Z. in sv. Ivana N. H. Z. Spreved v soboto 17. februarja. — Prišla je pa tudi botra štokla obiskat mlade soproge in jim je pustila sinka ali hčerko. Dobili so: John Krašovec hčerko, Matija Stravs sina, Josip Šukle sina, Jakob Simonič sina in Miko Tomič hčerko. Čestitam! — Pozdrav vsem rojakom po širni Ameriki in tebi, A. S., veliko napredka.

(Nadaljevanje na 8. strani.)

Josip Klepec

javni notar,
N. Chicago St., Joliet, Ill.

45 slik življenja Kristusovega

s peresom in črnilom narejenih
Krasno delo že samo ob sebi. Predstavljajo življenja Gospoda od Rojstva v Betlehemu do Vnebohoda, tudi

Krščenje Kristusa
Čudeži Kristusovi
Kristus hodi po vodi
Kristus gre v Jeruzalem
Zadnja večerja
Judežev poljub
Jezus pred Pilatom
Čudež sv. Veronike
Križanje in Vstajenje
Tron božji
17x22 velike za v okvir, pošljemo po prejetju 50c v znakmah.
CROWN PUBLISHING CO.
140—7th Street New York City.

VSE
konzularne in notarske zadeve
(civilne in vojaske)
prevzema v hitro in uspešno izvršitev.
IVAN KAKER
220½ Grove St. Milwaukee, Wis.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.
Joliet, Illinois.
Slovanska lekarna
Ledične obliže
+ RUDEČEGA KRIŽA +

JE PRIPOROČATI PRI:
BOLEČNIN V HRSTU
REVMAATIZMU
BOLESTI V LEDJAH
HROMOSTI
BOLEČNIN
BOLESTI NA JETRAH
BOLESTI V MEHRUHU
BOLESTI V KRUHU
BOLESTI V MISCAH
IZPAHNJENJU IN SPOLOŠNIH BOLEČNINAH

Glad pri polni mizi.
Nekateri ljudje trpe glad, sicer imajo polno mizo, to so ljudje, slabe prebavnosti, zabasanosti, in oni, ki izgube okus. Ako vzamete

Severov zelodčni grenčec
(Severa's Stomach Bitters)

boste imeli dober okus, prebavnost, in dobili boste polno korist od jedila.

En dolar steklenica.

Polnočno buđenje!

Če se otročiček prebudi i dvigne s težkim kašljem, ki ga hoče udušiti, ne smete minute zamuditi. To je nevarni kašelj, nevarna bolezen. Ovijte otroka v toplo odejo, soba bodi zračna in topla, a dajte otroku

Severov Balzam za pljuča.
(Severa's Balsam for Lungs)

točno kot je predpisano. Imejte ta Balzam vedno v hiši, ker je veliko vreden za ohranjenje zdravlja. Cena 25 in 50 centov.

Na prodaj v vseh lekarnah. Zahtevajte samo "Severova Zdravila". Zdravniški svet

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— V Ameriko z ljubljanskega južnega kolodvora se je odpeljala dne 26. januarja 25 Hrvatov; dne 28. jan. 23 Hrvatov in 11 Macedoncev. Iz Amerike se je vrnilo dne 26. jan. 32 Hrvatov.

— Belokranjska železnica. Dalmatinski cesarski namestnik grof Attems je na interpelaciji v dalmatinskem deželnem zboru odgovoril, da je ogrska vlada pristala na zgradbo železnice Ogulin-Otočac, začetek pri deželni meji pri Pribuđici, in je ogrska vlada za to že dovolila 10.000.000 K. Prične se ta železnica graditi leta 1912. Kar se tiče železnice Karlovce-Metlika, je krajevni konzorcij za zgradbo železnice že založil kavcijo, za progo Novomesto-Metlika so pa dela že razpisana in se delo spomladi prične. — Nadalje se poroča: Gradnja belokranjske železnice je definitivno odložena. Trasačni oddelek v Novem mestu preneha biti kot tak in se izpremeni v vodstvo železniške gradnje. Ponudnikov je baje mnogo. Dela se oddajo do 15. marca t. l. Belokranjska železnica bo imela sledeče postaje: 1. Kandija, 2. Birčna vas, 3. Uršna selatoplice, 4. Rožni dol-Pribežje, 5. Semič, 6. Črnomelj, 7. Gradac in 8. Metlika.

— Uravnava voda na Kranjskem. Uredila se bo struga Sore, kar bo stalo pol milijona, in struga Kamniške Bistrice, kar bo stalo 2 milijona kron. Denar za "vodo" se bo zahteval od vlade kot odškodnina za dovoljene kanale na severu. Dne 2. t. m. je bil shod alpskih poslancev na Dunaju. Dr. Šusteršič se je čvrsto potegnil za jugoslovanske dežele.

— Škofovi zavodi v Št. Vidu. Naučno ministrstvo je podelilo vsem razredom (od 1. do 7.) knezoškofijske gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano pravico javnosti.

— Kranjski deželni zbor. V seji dne 1. t. m. je interpeliral poslanec dr. Lampe deželnega glavarja glede napadov slovenskih liberalcev na deželnega glavarja v zadevi nepotnih izvolitev deželnih poslancev prof. Reiserja in Ribnikarja. Deželni glavar je takoj odgovoril, da so tozadevni napadi liberalcev neosnovani, ker nimajo nobene podlage. Na mesto nepotrjenega namestnika deželnega odbornika iz mestne skupine prof. Reiserja je bil izvoljen poslanec dr. Novak. Nato se je pričela generalna debata o predlogu poslanca dr. Lampeta in drugih, zadevajoč ustanovitve deželne klavnice in mesnice. Po živahni debati se je sklenilo, da se preide v specialno debato. V podrobni debati je bil predlog dr. Lampeta tudi sprejet. Poslanec Povše je omenil, da bo deželna dobila za klavnico kakih 400.000 K vladne podpore. Poslanec Dular je pozivljaval vlado, da naj reši Kranjce ciganske nadloge, dr. Pegan pa, da naj orožniki preveč ne šikanirajo županov.

— Premogarka, to je ozkotirna železnica, po kateri se bo vozil premog iz Gorenjske gore na Mirnski kolodvor, bo kmalu dogotovljena. Manjka le še prelaza čez deželno cesto na mirnskem mostu.

— Golovec bo oživel. Neka velika družba je kupila okoli Vestrove vile vsa stavbišča, na katerih namerava sezidati lične vile in izpeljati lepa pota.

— Od občine Predosje se hoče odcepiti spodnji del vasi te občine, tako da bi se zopet napravila samostojna občina Premskovo, kakor je bila nekdanj, z vsemi: Premskovo, Rupa, Gornje, Klanec in Huje.

— Strokovno nadzorovanje telovadbe na srednjih šolah. Minister za uk in bogocastje je določil strokovno nadzorovanje telovadnega pouka in negovanja telesnega razvoja učencev na raznih gimnazijah, realkah in učiteljskih. Za nadzornika za dobo od 1. svečana t. l. do konca meseca julija 1914 je imenovan za Kranjsko, Primorsko, Dalmacijo in za laški del Tirolskega ravnatelj na mariborski gimnaziji, dr. Josip Tominšek.

— Nova slovenska drama. Gospod profesor Anton Funtek je spisal dramo z naslovom "Tekma". Drama igra med starim kiparjem in njegovim učencem, med zastopnikom tradicije in svobodnim umetnikom.

— V Smartnem pri Kranju se je oglašil dne 3. jan. novi veliki zvon, ki je prišel iz Samossave livarne v Ljubljani. Njegov tovariš v Kranju obhaja letos svojo stoletnico.

— Inštalacija novega šentpetrškega župnika v Ljubljani. Na svečeno se je vršila slovesna inštalacija novega šentpetrškega župnika g. Janko Petriča, ki jo je vodil gospod prevzvišeni knezoškof. K pozdravu se je zbrala velika množica faranov; cerkev sama je bila polna občinstva.

— Županstvu se je baje odpovedal g. Vintar v Prečini.

— G. Hinko Rebolj, postajenačelnik v Ajdovščini, je imenovan za blagajnika na državnem kolodvoru v Ljubljani.

— Znani nemški pisatelj dr. Pavel Samassa, ki je pruski podanik, je pro-

sil, naj se sprejme v občinsko zvezo mesta Kočevje. Občinski svet kočevski je prošnji ugodil.

— Poročil se je g. Anton Kajfež, c. kr. sodnik iz Velikih Lašč z gđno. Danico Kavčič, hčerko predsednika okrožnega sodišča v pok. in dvornega svetnika gosp. Jakoba Kavčiča. — V Trzinu sta bila poročena 3. febr. g. dr. Otokar Havlina, zdravnik, z gđo. Anico Pollak.

— Promoviral je dne 29. jan. na dunajskem vseučilišču za doktorja prava odvetniški kandidat g. Ziga Vodusek.

— Smrtna kosa. V Trzinu je umrl zasebnik g. Ivan Ložar, star 80 let. — V Šiški je umrla posestnica, trgovka in gostilničarka Alojzija Tonich. — V Ljubljani je umrla g. Srše. — V deželni bolnici je umrl g. Henrik Walda, zasebnik iz Sp. Šiške. — V Ljubljani so umrli: Anton Venedig, bivši žagar, 69 let; Agata Jekun, strežnica, 50 let; Josipina Bugar, žena mizarkega mojstra, 29 let; Ivan Kos, čevljar, 24 let; Marija Milavčič, zasebnica, 79 let; Alojzij Pungertar, prosjak, 24 let; Ivana Smole, posestnikova žena, 45 let; Jernej Lavrič, gozdar, 58 let; Fran Plazar, tesar, 70 let; Janez Osredkar, dninar, 52 let; Marija Ricci, delavčeva žena, 50 let; Ivan Dolinar, delavec, 30 let.

— Nezgoda. V Zatičini je bil dne 31. januarja mlad samostanski brat pri delu v gozdu od padajočega drevesa tako nesrečno zadet, da je kmalu potem izdihnil.

— Zagorje. Med postajama Zagorje in Litija je padla iz v polnem tiru vozečega železniškega voza dekla Antonija Kovačič. Naslonila se je na vrata, ki pa niso bila dobro zatvorjena. Padla je tako nesrečno, da si je zlomila desno roko in zadobila več težkih poškodb na glavi. Prepeljali so jo v bolnišnico v Brežice.

— Umor in samoumor na Dunaju. Vpokojni artiljerijski major Gustav Holler, rojen v Logatcu na Kranjskem, je dne 27. jan. ustrelil svojo soprogo, svojega psa in nato še samega sebe. Iz pisma, ki so ga dobili, je razvidno, da je zakonska dvojica sklenila skupno umreti. Vzrok je baje neozdravljiva bolezen.

— Poskusen samoumor. Na svečnico zvečer je prišla 25 letna kuharica Marija Šturmovna, rodom iz Weithofena s svojim ljubimcem v navskrčje, kar jo je tako užalilo, da je šla iz Ahalcjeve ceste naravnost na sv. Petra nasip, kjer je slekla jopico, odložila klobuk in booo ter skočila v vodo. To je pa videl O. Črtalič od 17. pešpolka, ki je takoj priskočil Šturmovni na pomoč in jo otel gotove smrti. Poklicali so rešilni voz in jo prepeljali v deželno bolnišnico na opazovalni oddelek.

— Prste je odrezala cirkularna žaga v Polhovem gradu mizarju Jan. Dolinarju iz Lucne pri Stari Loki.

— Konkurz Juršič. Usnjar Franc Juršič se je priselil pred šestimi leti v Kandijo. Tam je izvrševal svoj posel. Hotel je pa naenkrat bogat postati in vzel zato v Novem mestu v nekdanj Hočevarjevi hiši prodajalno v najem. Nabavil si je od raznovrstnih trdkov za nad 15.000 kron blaga in ga začel zelo pod ceno razprodajati. Vpslil je za prodajalno tudi svojega brata, da je tam tržil. Kupčija je dokaj dobro prcvitala. Juršič je pa prodajalno opustil in opustil je tudi plačevanje dolgov, "faktur". Napovedal je konkurz. Tvrđkam se je ta nastop zdel zelo sumljiv in so začele po denarju in blagu poizvedovati. Orožništvo je izsledilo pri Juršičevem tastu Janezu Planinšku na Kogljem več za bojev usnja in enega konja, katerega mu je konfisciralo, Juršiča pa oddalo v hišo pokore. Na svojo hišico z vratom je pustil vknjiziti tasta — seveda z njegovim dovoljenjem, — za 6000 K, tako da bi trvdke poizgubile popolnoma vse dolžne vsote. Tudi temu je prišla roka pravice na sled.

— Dvovprežna kočija s tremi osebami se zavalila 20 metrov globoko pod cesto. Veleposestnik Jožef Živec iz Skopeg na Krasu ima sina Jožefa, ki je gostilničar v Idriji, kamor se je preselil lansko leto. Prevzel je znano "cesarsko" gostilno v Idriji, misleč, da bo gmotno boljše shajal kakor doma na Krasu. Ali bolezen se ga je lotila in bil je že v ljubljanski bolnišnici, odkoder so ga prepeljali zopet v Idrijo. Ker se je bolezen slabšala, so brzojavili minole dni očetu Jožefu Živcu v Skopo, naj pride obiskat bolnega sina v Idrijo. In res sta se napotila pred par tedni oče in mati proti Idriji. Z vlakom sta se peljala do Sv. Lucije. Tam sta najela dvovprežno kočijo, v kateri naj bi se peljala v Idrijo. Bila je noč. Voznik je bil še precej natrkan. Nič hudega slučaj se se vozili dalje. Ko pridejo blizu Zelina na Cerkljanskem, zdrsejo konji in kočija z Jožefom Živcem, z njegovo soprogo in z natrkanim hlapcem nizzidlo pod cesto proti reki Idriji. Kočija se je preobrnila, imenovani so padli iz kočije, konji so se valili proti Idriji, in tako so bili vsi v nevarnosti, da končajo svoje življenje. Vsi so se valili nizdol. Prizor je bil grozen. Na vpitje na pomoč so pritekli sosedje, ki so končno rešili ponesrečence

iz smrtne nevarnosti. Kočija se je polomila, konji so se poškodovali, Josip Živec pa si je zlomil nogo. Manjše poškodbe pa sta dobila natrkan voznik in soproga Živčeva. Namesto k bolnemu sinu v Idrijo so Živca takoj prepeljali v ljubljansko bolnišnico. — Uvedla se je proti vozniku orožniška preiskava. — Le čudež je, da se ni zgodila hujša nesreča, katere žrtev bi bile lahko vse tri osebe. — Poročajo o zopetni nesreči v Živčevi družini. Jožef Živec, sin Jožefa Živca iz Skopeg na Krasu, ima gostilno v Idriji. Pri njem stanuje tudi njegov brat, ki obiskuje 5. razred tamošnje realke. Ondan je prišel iz šole domov in ga je prišlo tako grozno slabo, da so mislili na gotovo katastrofo. Nič ne ve, del, ki je dijak. Konečno je prišedši zdravnik konstatiral, da se je dijak zastrupil s hrenom — seveda nevedoma. Komaj so ga rešili gotove smrti.

— Prijatelj miru piše: Po celem Kranjskem, po vsi slovenski zemlji, se množe kazenske razprave zaradi razžaljenja časti, pravde zaradi motenja posesti, zaradi lastnine in služnosti in zaradi razveljavljanja poslednje volje, odškodninske pravde in tožbe zaradi plačila in različnih pravnih naslovov. Tudi mobilarne in realne eksekucije so na dnevnem redu. Naš kmet živi od dohodkov, ki si jih trdo prisluži; on kot obdelovavec zemlje, ki ne pozna trgovine in industrije, mora imeti mir. Pravde pa vzamejo veliko časa ter denarja in povzročajo sovraštvo med sosedmi. Kar si kmet v enem letu težko prihrani, vzame pogostoma nepotrebna pravda v enem tednu. Nasledki temu so, da izgubi posestnik veselje do dela, da se uda pijančevanju in da začne preganjati svojo ženo. To je hudo. V taki hiši izgineva sveti hišni mir, tudi večerna molitev ne prihaja iz srca. Naravno je, da se množe krive prisege. Skrbeti nam je, da se pravde kolikor mogoče omeje, da obrne naš kmet denar za povdigo svojega gospodarstva in da ga ne izda po nepotrebnem za pravde. Vse se more, če se hoče, a hoteti moramo, ako želimo, da postane naš posestnik sam gospodar na svoji zemlji.

ŠTAJARSKO

— Deželni zbor — odgoden. Mariborska "Straža" z dne 5. februarja poroča: Kar je bilo pričakovati, se je zgodilo. Danes predpoldne smo dobili iz Gradca brzojavko, ki nam naznana, da je štajerski deželni zbor odgoden. Je to samoposebi umevna posledica postopanja Wastianovega, Ornogovega in tovarišev, ki nočejo takorekto priznati, da bivajo na Štajerskem Slovenci.

— Slovenci zmagali. V Limbušu pri Mariboru so pri občinskih volitvah kljub pritisku mariborskih in okoliških Nemcev in nemškutarjev na celi črti zmagali Slovenci.

— Lepa slovenska zmaga. Iz Slov. Bistrice pišejo: Naša obrtna zadruga (Kollektivgenossenschaft) je imela volitev novega odbora dne 28. januarja, pri kateri so prvokrat Slovenci popolnoma zmagali. Odbor je sedaj popolnoma slovenski. Ta volitev je še posebne važnosti za Slovence radi tega, — ker so doslej na obrtni šoli poučevali učitelji nemške šole ter sploh sami strogi germanizatorji, sedaj si pa bo novi odbor, kakor upamo, poiskal učiteljske moči, ki bodo za izključno slovenske učence imeli še tudi vsaj nekoliko — slovenskega srca.

— Krčevina pri Ptuj. Občina Krčevina pri Ptuj je imela dne 27. januarja občinske volitve. Ker se nihče poklicanih voditeljev ni zanje brigal, so pa v vseh razredih zmagali nemškutarski štajerčijanci. Povsod gre naprej, samo ptujška okolica tone v — "Stajercu" in šnopsu. Kdo je kriv?

— Maribor. Stavba okrajnega glavarstva bo kmalu dogotovljena.

— Ljutomer. Ljutomerski rojak gospod dr. Janko Babnik, ministerjalni svetnik na Dunaju, je postal vicez Leopoldovega reda.

— Nov Orel. V izobraževalnem društvu v Brežicah se je na svečnico ustanovil telovadni odsek Orel.

— Smrtna kosa. Na Kamenščaku pri Ljutomeru je umrla posestnica Ana Kapun, rojena Semenič. Isti dan je umrl tudi njen brat Anton Semenič, posestnik na Kamenščaku. Pokopana sta bila torej oba skupno dne 29. jan. — V Šoštanju je umrl v 80. letu svoje starosti veleindustrijec Franc Woschnagg. — V Vurberku je umrl vpokojeni nadučitelj Jožef Tašner, star 86 let. — V Gradcu je umrl brat mariborskega okrajnega glavarja, stotnik Hugon Weiss pl. Schleussenburg.

— Družinska tragedija v Ptuj. Maks Kossar, kavarnar v Ptuj, ki je nedavno obstrelil svojo ženo in sinčka ter si nazadnje zadel še sam dva strela v glavo, je umrl začetkom februarja v grški jetniški bolnišnici. Njegov sinček je umrl že 30. januarja. Za ženo upajo, da bo okrevala. Tragedijo je povzročila ljubosumnost.

— Sikole. Prvi oddelek vojakov, ki so odšli k nam na strelne vaje, se je sprl z domačimi fanti ter Antona Horvata iz Pongerc tako nesrečno v trebuh ustrelil, da je v groznih mukah še tisti dan umrl.

— Ptuj. Samoumor. Na ptujski sodnji se je dne 31. jan. ustrelil uradnik Bortsch; smrt je kmalu nastopila. Govori se, da ga je k temu koraku pri-

vedlo poverjenje v sodnijski blagajni.

— Ponesrečeni rudarji. V Trbovljah so se ponesrečili rudarji Franc Jeran, ki si je zlomil nogo in dobil smrtonovarne notranje poškodbe; Lovrenc Komšek, ki si je zlomil nogo, in Franc Peškar, ki si je pri sekanju drv zadal težko rano v desnem kolenu.

— Izpred sodišča. Dne 3. t. m. se je vršila pri mariborskem okrožnem sodišču zanimiva kazenska obravnava. Trileten otrok zakonskih Janeza in pa Franciške Čepe v Pesnici je v spanju v noči pred praznikom Vseh svetnikov blebetal tri številke, in sicer: 11, 18, 19. To se je starišem zelo čudno zdelo. Sklenila sta, te številke postaviti v loteriji. Sosedu Janezu Rathu, ki je imel slučajno opravka v Mariboru, izroči Čepe 80 vin, da za njega stavi v loteriji; ni mu pa povedal, kam naj stavi. Janez Rath stavi označene številke na Trst, spravi pa z dovoljenjem Čepeja boletni listek, da vzdigne, če bi bil kaj zadel. Dne 4. novembra preteklega leta so bile v istini označene številke v Trstu potegnjene, na to ambo-terno je vzdignil Rath 2876 K 40 h. Ta denar je presleplil Ratha tako, da je utajil Čepeju ambo-terno in mu le priznal navadno ambo. Čepe se je nato osebno v Mariboru prepiral, ovadil zadevo orožnikom in 3. t. m. se je vršila obravnava. J. Rath je bil obsojen na tri mesece težke ječe. Čepe je seveda dobil prisojen ves denar.

KOROŠKO.

— Valentin Janežič umrl. V Celovcu je umrl dne 29. januarja v visoki starosti 80 let gospod Valentin Janežič, brat slavnega slovstvenika Antona Janežiča ter pokojnega ravnatelja Mohorjeve tiskarne Simona Janežiča. Ranjki je bil c. kr. nadstabi zdravnik 1. razreda v pokojju. Čeprav v vojaški službi, je bil vendar celo svoje življenje zaveden Slovenec. V mladosti je bil nekoliko literata. Pencil in pisal je za bratovo "Belo" in "Glasnik". Sedaj na stara leta, ko je mirno živel v pokojju v Celovcu, je sodeloval pri raznih slovenskih društvih. Pri "Učiteljskem domu" je bil celo predsednik. Z Janežičem je legel v grob zopet mož poštene stare slovenske korenine in ga bodo slovenski krogi v Celovcu bridko pogrešali. Bil je vzor-narodnjak.

— Slovenska zmaga. V občini Vernberg, ležeči na skrajni slovenski meji, so Slovenci pri zopetni volitvi v III. volilnem razredu sijajno zmagali. Slovenskih 183, nasprotnih le 88 glasov.

— Slovensko gledališče v Celovcu. Oder v veliki dvorani hotela Traberstein je postal važen kulturni faktor v v življenju celovških in okoliških Slovencev. Slovensko kršč. soc. delavsko društvo je na njem uprizorilo že "Miklovo Zalo" in "Desetega brata" ob najobilnejši udeležbi.

— Prijet poveritelj. Dne 29. jan. je prišla policija v Mariboru komaj 17letnega Rud. Gosdama iz Celovca, ki je ukradel svoji teti 12.000 kron. Prijeli so ga v zloglasni hiši na vojašničnem trgu. Od ukradenega denarja je bil zapravljen že precejšnjo svoto.

PRIMORSKO.

— Stotisoč kron je nakazala vlada namestništvu v Trstu za vzdrževanje hrvaških in slovenskih ljudskih šol v Istri. Ljudstvo je z veseljem pozdravilo razglasbo tega cesarskega daru.

— V goriškem deželnem zboru se je dovolilo 100.000 kron za zgradbo železnice Sv. Lucija—Idrija in izrazila se je želja, da bi se zvezala Goriška še s kakšno postajo gorenjske železnice.

— Istrski deželni zbor. Pogajanja med hrvaškimi in italijanskimi poslanci pod predsedstvom ces. namestnika princa Hohenlohe niso imela nobenega pozitivnega vspeha; istrski deželni zbor bo težko sklican do zopetnega zasedanja državnega zbora.

— Italijanska grožnja. Na Goriško je prišel neki mož iz Italije, ki se je drznil izgovoriti te-le besede: "Ko končamo vojsko v Tripolisu, še bajonetov ne bomo obrisali, ampak s krvavimi bajoneti pridemo nad vas."

— Vojaštvo na Goriškem. Dunajski pešpolk št. 19, ki je namenjen za Goriško, odide z Dunaja dne 5. marca. Štiri stotnije z oddelkom strojnih pušk se nastanijo v Tolminu na Logu, kjer zidajo vojašnico, obstoječo iz enajst poslopij. Dve stotnji z oddelkom strojnih pušk prideta v Kobariid. Hotel Devetak je vzelo vojaštvo v najem za deset let. Ena stotnja pa bo v Starem selu, in sicer v onem novem, precej prostornem poslopiju na križadi. Tu bo imela stotnja tudi svojo kantino. Planinci 27. pešpolka, ki so bili že lani na Tolminskem in Kobariškem, pridejo v začetku meseca aprila.

— Sin umoril očeta. Pri Izoli so našli umorjenega 50 let starega posestnika Janeza Marčiča. Dne 1. febr. so aretirali morivca — njegovega 22 let starega sina Janeza Marčiča. Morivce je svoje dejanje priznal. Izjavil je, da je očeta umoril, ker je pijan vedno pretepaval mater.

— Smrtna kosa. V Volčah na Goriškem je umrla ga. Antonija Hvala, soproga posestnika in trgovca Dragotina Hvala. — V Trstu je umrla ga. Marija Kokalj, soproga carinskega re-

videnta Ivan Kokalja. — V Povir-Gorenji je umrl bivši gozdni čuvaj Anton Štok.

HRVATSKO.

— Prelivanje krvi v Zagrebu. Na vseučilišču je bil dne 31. januarja shod dijakov, na katerem se je hotelo govoriti o silovitostih novega bana pl. Čuvaja. Ban je pa naglal na zborovanje veliko policajev in vojakov, ki so s sabljami mahal po ljudeh ter so težko ranili 17 oseb in mnogo jih zaprli. Med ranjenimi sta bila dva časniška poročevalca, drugi pa večinoma dijaki. Iz vsega mesta je potem prihitelo ljudstvo skupaj in bilo grozno razburjeno. Vlada grozi, da bo razglasila obsedno stanje.

— Dr. Hinkovič, znani zagovornik izza veleizdajškega procesa v Zagrebu, je bil obsojen v šestmesečno ječo. Septembralna komora je pa kazen spremenila v trimesečni zapor. Dr. Hinkovič se nahaja v inozemstvu in se bo vrnil šele po izvršeni reviziji cellega procesa.

— Nečuvna obsodba. V Koprivnici na Hrvaškem je obsodil vladni poverjenik Herrmann na 100 kron globe primarija tamošnje bonišnice dr. Javanda radi tega, ker je v neki zdravici rabil izraz: "Abcug Mažari!" Ta drakonska in nečuvna obsodba, ki je mogoča pač le na Hrvaškem, je izzvala povsod veliko ogorčenje. Je tudi res nekaj nezastlišanega, obsoditi na Hrvaškem človeka, ker zakliče: "Abcug Mažari!"

— Samoumor 16letnega dekleta. V Zagrebu se je 30. m. m. s štirimi strelji iz revolverja usmrtila 16letna Dragica Gređelj — menda iz nesrečne ljubezni.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste kje je dobiti najboljšje meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljšje sveže in prekajane klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite toraj in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba — naše geslo.

Ne pozabite toraj obiskati nas v naši mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Streets. Chic. Phone 4531. N. W. Phone 11115.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olje in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obejanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chic. Phone 376. N. W. 927.

Antonija Rifel
izučena in izkušena
BABICA
700 N. Broadway JOLIET, ILL.

Pojdite ali pišite po pravo zdravilo v pravi prostor in to je

The A. W. Flexer Drug Co.

LEKARNARJI.
Dr. Bluff and Exchange Streets
JOLIET, ILL.
Mi izpolnimo naročila vseh zdravnikov na pravi način.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway, JOLIET, ILL.

KADAR STE V MESTU

ste vabljani, da se greste okrepčati s čašo okusne pljache in jedil v salun in restavracijo

L BAR CAFE
Postrežbo izborna — prav po domače.

403 N. Chicago JOLIET

GEO. MIKAN

MODERNA GOSTILNA

Pri meni je največ zabave in in najboljše postrežba.

N. W. telefon 1251.

202 Ruby

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski
tiskarski list v Ameriki ter glasilo
K. S. K. Jednote.

Urednik.....Rev. John Kranjec
Chicago Phone 2899.
813 N. Scott St. Joliet, Ill.

Izdaja ga vsaki petek
SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA.
Inkorp. 1. 1899.
v lastnem domu 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.

Predsednik.....Anton Nemanich
Tajnik.....William Grahek
Blagajnik.....John Grahek

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina za Združene države \$1.00
na leto; za Evropo \$2.00.
Plačuje se vnaprej.

Dopisi in denarne pošiljke naj se
pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo na-
ročnike, da nam natančno naznanijo
**POLEG NOVEGA TUDI STARI
NASLOV.**

Dopise in novice priobčujemo brez-
plačno; na poročila brez podpisa se
ne oziramo.
Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

The first, largest and the only Slo-
venian Catholic Newspaper in Ame-
rica. The Official Organ of the
G. C. Slovenian Catholic Union.

Published Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Prva in edina slovenska unijska
tiskarna.

CERKVENI KOLEDAR.

25. febr. Nedelja Mateja.
26. " Pondeljek Valburga.
27. " Torek Porfirij, škof.
28. " Sreda Leander, Baldom.
29. " Četrtek Romanus.
1. mar. Petek Albin, Hadrijan.
2. " Sobota Simplicij, Bl. Kar.

NAUK ZA PRVO POSTNO NEDELJO.

Sv. pismo pravi: "Boj je človeško življenje na svetu." Kamor se človek obrne, povsod prežijo nanj sovražniki, ki ga hočejo pogubiti. Vsled tega pa ne smemo zgubiti poguma. Da bi ne postali malodušni, zato se je podvrnil celo Sin božji skušnjavi, o kateri nam pripoveduje evangelij današnje nedelje. Tudi naš čaka boj in vojskovati se moramo, ako se hočemo zveličati. Saj pravi sv. apostol Pavel: "Nič ne bo kronan, kdor se ni po postavi boril." Kakor se pa vojak, ki so se slabo vojskovali in so bili vsled tega poraženi, izgovarjajo, da so bili sovražniki premočni in predobro oboroženi, tako je tudi mnogo kristjanov, ki izgovarjajo svoje grešno življenje s tem, da pravijo, da je vsega le satan kriv.

Res je, da so hudobni duhovi. Tega ne verujemo samo mi, marveč ta resnica se je ohranila iz prvotnega rodenja pri vseh narodih. Mi pa vemo, da so bili hudobni duhovi nekdanji angeli, ki je pahnila pravičnost božja v pekel. Mi vemo, da oni, akoravno zavrnjeni, še vendar več vedo in znajo kakor mi ljudje, ker oni se svojim padcem niso zgubili onih lastnosti, katere so angelom po njih naturi lastne. Mi tudi vemo, da so hudobni duhovi nam sovražni in da nas odvračajo od Boga. Zakaj pa Bog pripušča skušnjave? Zato ker nam je dal prosto voljo, zato ker se moramo s prosto voljo odločiti za dobro, zato ker si moramo nebesa zaslužiti. Vsaka skušnjava pa, katero premagamo nam zadobi po besedah sv. Bernarda novega plačila za nebesa. Zato torej pripušča Bog skušnjave. Ali si moremo misliti, da bog pravičnega človeka od Tobijsa? Neprerokoma je molil, opravljal je dela usmiljenja. Prav njegovo pravično življenje pa je bilo vzrok, da ga je Bog še bolj hotel poplačati, zato je pripustil, da na napade tega svetega moža skušnjave. Nadangelj Rafael mi je sam rekel: "Ker si bil Bogu prijeten, je bilo treba, da te je skušnjava skusila."

Iz tega pa seveda ne sledi, da bi skušnjave ne bile zlo, kajti "Bog ni nikogar ne skuša," pač pa pripušča skušnjave. Vsled skušnjav se bolj zavedamo svojih slabosti in potrebe, da vedno molimo in prosimo pomoči, da v skušnjavi ne pademo. Skušnjave nas delajo ponižne. Kako oblastno se je ustil sv. Peter pred svojim padcem. "Tudi ko bi bilo umreti treba, te ne

bom zatajil." Padec pa mu je odprl oči, spoznal je svojo slabost, ponižal se je in postal je velik svetnik.

Kako pa se moremo vstavljeni skušnjavam hudobnega duha, ki je mnogo bolj premeten, kakor smo mi, ki tako dobro pozna naše slabosti? Mi ne smemo pozabiti, da je moč satanove omejena, da Bog ne pripušča, da bi nas hudobni duh skušal čez naše moči. Bodisi tudi, da so skušnjave še tako dolgotrajne in hude, nikdar ne smemo obupati nad dobrotljivostjo in očetovo skrbljivostjo božjo. Večkrat je človek vsled hudih skušnjav ves zbehan in meni, da je od Boga zapuščen. Temu pa ni tako. Strašne skušnjave je morala prestati sv. Terezija. Ko je skušnjave premagala, se je svetnica milo potožila Gospodu, ki se ji je prikazal, in mu je rekla: "Kje si bil, ljubi Jezus, toliko časa si me pustil samo v boju s satanom!" — Gospod ji je pa odgovoril: "Bil sem prav blizu, bližje kakor kdajkoli poprej." To ti zapišem, ljubi bravec, da ne postaneš malosrčen, nikakor pa ne za to, da bi si želel, ali da bi celo iskal skušnjav. Skušnjav se moramo marveč kolikor mogoče ogibati in pred njimi bežati. Saj pravi sv. pismo: "Kdor nevarnost ljubi, bo poginil v njej." Ako se kdo radovoljno in predrzno podaja v grešno prilžnost, tega Bog ne bo podpiral, marveč zapustil ga bo in prepustil ga bo njegovim lastnim močem, oziroma slabostim. Še več, mi nismo le dolžni varovati se skušnjav, mi moramo tudi Boga prositi, da nas varuje skušnjav. Jezus sam nas je učil moliti: "In ne vpelji nas v skušnjava!" "Bog je bogat" — pravi sv. pismo — "v vsem za vse, ki ga kličejo." Ako pa skušnjava kljub naši molitvi ne preneha, nas to ne sme motiti in begati, marveč ostati moramo stahovitni v molitvi. Sv. Frančišek Saleški piše: "Ako hudič ne neha trkati na vrata tvojega srca, je to znamenje, da mu še nisi odprl." Da se boš pa lažje vojskoval zoper skušnjave, ti napišem nekaj sredstev, nekaj orožja zoper nje. Ta sredstva so: pogosti sprejem sv. zakramentov, dobro berilo, post, premljevanje poslednjih reči, trpljenja in smrti našega gospoda Jezusa Kristusa.

Ako si pa tako nesrečen, da padeš, potem ne ostani v grehu, marveč skrbi za to, da se čim preje vzdigneš zopet iz svojega žalostnega stanu. Ne pripisuj vse krivice satanu, marveč tudi lastni lakomščini in površnosti!

REV. JOS. POLLAK.

DOLŽNOST OB NEDELJAH IN ZAPOVEDANIH PRAZNIKIH BITI PRI SV. MAŠI.

Angleško spisal Rev. J. T. Roche.
Poslovenil John Plaznik.

(Konec.)

Ob času, ko je bila Anglija še katoliška, je bila lepa navada, če je kdo umrl, brez izjeme na stališče, ki ga je zavzemal v življenju, da so dali v cerkvi znamenje z zvonom. Njegov svečan glas je naznanjal sosedini, da se je ločil krščanski brat od človeške družbe in vabil vse tiste, ki ga slišijo, da priporočujejo dušo rajnega usmiljenju njegovega Stvarnika. Vsi so se pridružili temu dejanju ljubezni, vsaj zasebno. V samostanih, četudi je bilo ponoči, so vsi pohiteli iz postelje v cerkev in zapeli slovesno žalostinko. Henrik osmi, prvi protestantski kralj angleški, je tako veroval v mašo za mrtve, da je zapovedal, "da se morajo maše za blagor njegove duše brati, dokler bo svet stal." Njegovo truplo so položili v privatno sobo in "Božja služba se je vršila nad njim z mašami, pogrebnimi molitvami" i. t. d. Ko so njegovo truplo položili v kapelo, nam pove kronikar, da je ostalo tam dvanaest dni "kjer so se maše in žalostinke brale in pele vsak dan."

Katoliška cerkev je vedno smatrala sv. daritev kot najvažnejše sredstvo za lajšanje trpljenja dušam v vica. "Niso bile te reči zastoj ustanovitve po apostoli," pravi sv. Janez Krizostom, "da se bodo v spomin vernih mrtvih godile velike skrivnosti. Vedo namreč, da jim prihaja od tod velika pomoč in dobiček. Ko vse ljudstvo stoji in dviguje roke — po darujočem duhovniku — in čudovita žrtev leži, da jo lahko prosto vidimo, kakor bi Bog ne bil milostljiv temu umrlemu, ko se sklicujemo Nanj. Ni namreč drugače mogoče občeati z Bogom," pravi nadalje isti svetnik, "kakor pri sv. daritvi. Angeli izkoriščajo ta čas kot najugodnejšo priliko, da prosijo za ljudi in duše v vica. V trenutku, ko so sv. maša daruje, pohite Božji poslanci, ki so bili navzoči, odpirati ječe v in izvrševati vse, kar jim je Bog dodelil po molitvi ljudstva in zasluženju Svojega sina.

"Veličasten pogreb," piše sv. Avguštin, "in dragoceni spomenik so tolažba za žive, ne pa pomoč mrtvim. Nikakega dvoma ni, da mrtvim pomagamo z milostino, cerkvenimi molitvami in z zveličavno daritvijo." Sv. Ciril Jeruzalemski razlaga cerkveno obredoslovje in pravi: "Za svete očete in škofo, ki so umrli, molimo, in ob kratkem za vse one, ki so se ločili iz tega sveta v naši družbi, in verujemo, da so oni, za katere darujemo naše molitve, deležni velike olajšave, med tem ko sveta in brezmerne dragocena daritev leži na oltarju."

Zahvalimo Boga, ki nam je zapustil tako milostno in veliko pomoč, s katero lahko hitro olajšamo trpljenje vernih duš v vica. Spominjajmo se jih vsakokrat pri sv. daritvi in združimo svoje prošnje s prelepim memento v kanonu—"Spominjaj se, o Go-

spod, tudi Svojih služabnikov in služabnic, ki so šli pred nami z znamenjem sv. vere in spe v spanju miru. Tem in vsem v Kristusu počivajočim dodeli, prosimo Te, kraj olajšave, luči in miru. Po istem Kristusu Gospodu našem. Amen."

Spominjajmo se besed Gospodovih: "Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli. Dajte in se vam bo dalo. S kakoršno mero boste merili, s tako mero se bo vam odmerilo. Blagor mu, kdor razume potrebnega in revnega; Gospod mu bo povrnil poslednji dan."

Naša posvetitev trpečim dušam pa nas bo podpirala, da bomo živeli sveto in imeli vedno pred očmi štiri poslednje reči, smrt, sodbo, pekel, nebesa. Kaže nam velikost malega greha v obeh Božjih. Vzpodbujala bo nas, da bomo delali pokoro, čas dobro porabili in delali dobra dela.

Poleg daritev sv. maše, pa jim pomagajmo tudi z molitvami, dobrimi deli, s prejetjem sv. zakramentov in z odpustki. Vsako ljubezen, ki jim skazemo, bodo obilo povrnil. Duše v vica niso nehalne. Prijazno besedo sočutja do trpečega Zveličarja je bilo popolnoma skesanemu razbojniku z milostjo sprave. In rekel je Jezusu: Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo. In Jezus mu je odgovoril: Resnično ti povem, še danes boš z menoj v raju. Trpeče duše se nas bodo spominjale, ko bodo prišle v kraljestvo Božje svetlobe in luči. Tedaj nam bodo povračevale pomoč, ki smo jo mi njim skazali; zagovarjale nas bodo pred Bogom in nam sprosile tako potrebno pomoč za zveličanje. Človek rad v sreči pozabi one, ki so mu pomagali v revščini; toda ne tako svete duše. "Izprosile nam bodo," pravi sv. Bernard, "najdragocenejše darove in milosti in, ker usmiljeni bodo usmiljenje dosegli, po smrti bomo prejeli plačilo za vse, karkoli smo do brega storili za duše v vica v življenju. Drugi bodo molili za nas in deležni bomo bolj obilno priprošenj, ki jih cerkev nudi brez prenehanja za vse, ki spe v Gospodu."

Sedaj pa, moj krščanski bravec, sem skončan. Potrudi se, da bi vzbudil v tvojem srcu večjo ljubezen do Gospoda in Zveličarja v Njegovi sveti daritvi. Njemu bodi čast, hvala in slava od vekomaj na vekomaj. Amen.

ZAKONU ZADOŠČENO.

Ali bode obešenje peterih morivcev chikaških poučno vplivalo na tiste, ki potrebujejo strašila sebične bojznosti?

Zakonodavci države Illinois pravijo, da bo. Tako mislijo večinoma tudi zakonodavci Združenih Držav ter Anglije, Francije, Nemčije in drugih prosvetljenih držav evropskih.

Dokler je to zakon illinojski, se mora izvrševati. Izvrševalna milost ni za to tu, da odbija pravilno delovanje zakona, nego da prepreča zlorabo zakona. Morivci farmarja Gueltzowa in črnc Jennings so bili pravilno sojeni. Bili so krivi. Zakonitega vzroka ni bilo, zakaj se ne bi zakon izvršil.

Glede smrtne kazni pač nekateri odlični poznavci kazenskega prava ne verjamejo v njeno izdatnost in nekatere novodobne države so jo odpravile, ampak nobena občina, posebno ni jedna občina ne, kjer je nasilje in prestopanje zakonov na nesrečo prenavadno, je ne bi rada opustila kot strašilo in morebitno oviro.

VAŽNO POTOVANJE G. KNOXA.

Državni tajnik Knox se je podal te dni na šestdnevno potovanje po Osrednji Ameriki. To potovanje je veikega mednarodnega pomena in je upati, da donese dobrih sadov.

Sploh znana namera g. Knoxa — in s tem seveda naše zavezne vlade — je, čut sovistnosti ali skupnosti med malimi sestrskimi republikami ali ljudovladami osrednjeameriški opaziti in jih prepričati, da imajo v Združenih Državah mogočno in nesebično prijateljico.

Diplomatični zastopniki osrednjeameriških ljudovlad v Washingtonu so zagotavljali državnemu tajniku najprijaznejši sprejem v svojih deželah. Saj vedo, da jim je Uncle Sam iskreno blagonaklonjen, da govorce o njegovem pohlepu po osvojitvi tujih ozemelj že davno spadajo med bajke.

V resnici je naša vlada sestrskim republikam že tolikrat očividno dokazala svojo nesebično naklonjenost, da bi bil vsak dvom o tem nespameten. Tu spominjamo samo na Venezueli izkazano zaščito proti evropskim velevalstim ter na ureditev že na videz brezupno pretresenih financ dominikanske republike. Da ne govorimo o srečni osvoboditvi Kube iz španske jarma in ozdravljenju Antilskega biserja, ki so ga okužale bolezni in razburjali nepokojneži iz navade.

Upati je, da se g. Knox posreči, oblastnike in voditelje strank v "nemirnih ljudovladah" prepričati, da morejo procvitati, uspevati in priti do ugleda samo tedaj, če ohranijo mir v notranjosti in s sosedi.

ZGODOVINSKE ČRTICE.

Piše: Ivan Adamič.

V.

Po puščavnatem obrežju Boristhenesa je marširal Peter I. s svojo vojsko. Živeč je pošel in zmanjkalo je kruha. Utrujeni vojaki so kričali in prosili kruha. Tega pa je car šele v dveh dneh pričakoval. Kaj zdaj? V tej stiski zapove Peter I. svojskemu popu, da oznanj svečan post. Rusi so vdano verjeli in postili so se brez mr-

mranja. Car pa je med tem časa dovelj imel, preskrbeti — kruha.

*

Ko je prišel Bismarck v hotel "prilabudu" v Frankfurtu, da si ogleda novo svoje stanovanje in sklene mir s Francijo, je bil oblečen v civilno obleko. Prvi natakak ga pogleda in predrzno primeti: "V civilni obleki Vas skoro ne bi bil spoznal, Presvetlost." — "Ha, ha," se zasmeje Bismarck, "s Francozi je bilo pa ravno nasprotno, oni nas niso spoznali, ko smo bili oblečeni v uniformo!"

*

Leta 1670 so se Danci z vsemi silami obojorzi in sli proti Hamburgu. Napad se jim pa ni posrečil in vrniti so se morali praznih rok. V spomin žalostnega tega poraza so dali kovati nov denar z napisom na eni strani: "Danski kralj je bil pred Hamburgom, kaj je tamkaj dosegel, beri na drugi strani!" — Druga stran pa je bila — prazna.

*

V velikobritanski vojski je služil za časa vladanja Jurija II. nek artilerist iz Dublina. Seboj je imel pametnega in hrabrega psa. Mustafa, tako je bilo psu ime, je šel za svojim gospodarjem povsod, grmenja topov se ni bal in v najhujšem ognju je stal pri svojem gospodarju, mu apportiral, ali pa mu je v zobeh držal gorečo — bakljo. V neki strašni bitki je bil vojak smrtno ranjen ravno v onem trenutku, ko je hotel s svojimi tovariši vžgati usodopolno vrvico v pogin bližajočemu se sovražniku. Mustafa je tulil in cvilil, ko je videl dobrega svojega gospodarja ležati na tleh. Videl je pa tudi sovražnika, ki se je bližal bateriji, da jih naskoči in premaga. Kaj stori pametna žival? Iz rok krvavečega svojega gospodarja iztrga gorečo bakljo, zažge vrvico, iz nabitega topa je zagrmel strel, tam pa se je valjalo sedemdeset sovražnikov mrtvih v svoji krvi, drugi so zbežali. Baterija je bila rešena. Mustafa se je nato vlegel k svojemu gospodarju, mu lizal rane in ko je vojak umrl, so morali s silo ločiti zvestega psa od njegovega trupla. Kralj Jurij II. je slišal o junaskem delu in zvestobi živali in v znak hvalečnosti — psu, pripeljati ga je dal v London in skrbel je zanj do smrti.

*

V bitki med Rusi in Švedi se je potapljala galera (neka vrsta bojnih ladij), na kateri je bilo več gardnih častnikov. Kapitan bližnje galere zakliče svojim vojakom: "Rešite gardne častnike!" — Vojaki so zapoved tako natanko spolnili, da je eden izmed njih vprašal nesrečnika, ki je roke molil iz vode, če je res gardni častnik. Sirovak mu seveda ni mogel odgovoriti, zginil je v vodi in utonil.

(Dalje prih.)

Društvo v Avstriji je sedaj 104,770!

V Californiji je 125 različnih vrst dreves.

Med je zdrav, krepien, čistilen, lečilen in hranilen.

Jabolko, použito pred zajtrkom, navadno jako pospeši prebavo.

Prebivačci Združenih Držav potrošijo na leto za slaščice nad \$100,000,000.

V svojih pisanih rabijo Kitajci najmanj 214 skupin znamenj, od katerih ima vsako od 5 do 1,354 posebnih znakov.

Naša najboljša dejanja so dostikrat ona, katerih se ne zavedamo; ampak to ne more biti nikdar, če se vedno ne trudimo delati dobro.

Rimski "Tribuni" se iz Belgrada poroča, da je tajna zveza "Smrt in slova" bivšega ministrskega predsednika Pasića obsodila na smrt.

Zavedno češko dekle. V Rudnici je volila hčerka oskrbnika Hauptvogla svojo doto 48,000 kron na smrtni postelji v narodne namene, največ Češki Matici šolski.

V Srbiji hočejo napraviti namesto Belgrada, ki se da obstrjeljavati iz Zemuna, za glavno mesto kraljestva Niš, ali pa Kragujevac. Kralj Peter je s tem zadovoljen.

Med ptičji selivci je opaziti, da najmanjši potujejo najdalje. Kolibri (humming bird) potuje iz osrednjih držav ameriških do Mehike in celo do Južne Amerike ter spet nazaj vsako leto.

Dr. Alfred Ebenhoch, bivši avstrijski poljedelski minister in ena izmed najbolj simpatičnih osebnosti v nemški krščanskosocialni stranki, ki je užíval v dunajskem parlamentu velik ugled, je dne 30. jan. na Dunaju umrl.

"Berliner Tageblatt" poroča, da se je avstrijski prestolonaslednik Fran Ferdinand zavzel za sporazum med Avstro-Ogrsko in Rusijo v zadevi balkanskega vprašanja in to prav posebno zato, ker se je bati, da spomlad izbruhnjejo na Balkanu resni nemiri.

Štrajk urednikov. Dne 1. t. m. je pričelo — štrajk uredništvo največjega budimpeštanskega lista "Pesti Naplo." Lastniku lista so izročili spomenico, v kateri zahtevajo 20 odst. draginjsko doklado.

Aretirani trgovec s človeškim mesom. V Szatmaru so aretirali nekega Jožefa Grossmanna, ki je sistematič-

no gojil trgovino z dekleti. Sam je priznal, da je dobavljal egipčanskemu beju Ibrahimu Hakkiju, ki ima 56 žen, dekleta, za katere je dobival po 500 do 600 frankov. Dekleta so morala biti stara — manj nego 20 let.

Zoper očesno utrujenost beremo v nekem listu prav preprosto zdravilo.

K litru vode se naj primešata dve žlici dobrega žganja in malo soli; vse to se mora dobro premešati. In sedaj je treba še samo vsako jutro in večer oči obrisati s cunjico, ki se je napojila v tej mešanici. — Ako se obnese, je vse-kakor zelo preprosto, ceno in koristno zdravilo za vse, ki veliko delajo ob umetni razsvetljavi.

NAJBOLJŠI ZDRAVNIK JE

Doktor Ivec

in najbolj izkušeni, svetovnoznani ter prvi slovenski zdravnik v Ameriki! Ves svet ga hvali za njegovo učenost. On pozna bolezen na vaši vodi (scalini)! Toraj, kadar pridete k njemu prinesite jedno majhno flaško vaše vode, katero bode on pregledal kemično in mikroskopično za natančno diagnozo Vaše bolezni, v njegovem kemičnem laboratoriju.

On je specialist za moške, ženske in otroške bolezni in operacije, ter hitro in zanesljivo ozdravi vsako bolezen mož in žena, ako je to sploh mogoče.

Bolezni na pljučih, prsih, kašelj, glavobol, peščen dihanje, prehlajenje, katar, nervoznost, kilo ali bruha, srbečino (srap), astmicitis, kamenje v žolču in mehurju (gallstones), pijanost, lišaje, oglušenje, bule, hraste in rane, zastrupljeno kri, mrzlica, vročinsko bolezen, bolezen na očeh, želodcu, črelih, ledvicah, jetrih, mehurju, grlu, nosu, glavi, bolezni srca, bolezni na lasih, kožne bolezni, prišče, krof, trakulje, madron in vse druge bolezni.

Zdravniški svet zastoj in strogo zapno. Opišite vašo bolezen v svojem materinem jeziku ali pridite k njemu, in on vam bo dal najboljša zdravila. Tel.: stanovanja Chi. 2192 L in N. W. 1239; urada N. W. 1012. Adresirajte pisma tako:

Dr. Martin J. Ivec 900 N. CHICAGO ST., COR. CLAY JOLIET, ILLINOIS.

Moderna Tiskarna

Telefoni

100

izdela pisni papi, kuverte, knjižice za nakaznice in pobotnice; za društva bolniške liste, uplačilne knjižice in pravila v domačem in tujem jeziku v najkrajšem času. Glede dela in cen se ne more kosati z nami nijedna tiskarna. Naše delo se samo hvali. Vsakdo nam rad plača nekoliko več za tiskovine kot kateri drugi tiskarni, ker je prepričan, da bo z delom zadovoljen.

Pri naročenju omenite čas do katerega hočete, da bo stvar gotova. Točnost in dobro delo jamčimo. Izplača se vsakomur, da zve naše cene predno naroči.

Amerikanski Slovenec

Prva slov. unijska tiskarna v lastnem domu 1006 N. Chicago St. Prvi slov. list v Ameriki JOLIET, ILL.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pisмено. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank
JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, preds. CHAS. G. PEARCE, kašir

Angleščina brez učitelja!

Po navodilu slovensko angleške slovnice, tolmača in angleško slov. slovarja. Knjiga trdo v platnu vezana stane \$1.00—in jo je dobiti pri:

V. J. KUBELKA 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Največja zaloga slovenskih knjig. Pišite po cenik.

K. S. K.

JEDNOTA

Bell Phone 1048.

Organizovana v Joliet-u, Ill. dne 2. aprila 1894. Inkorporovana v državi Illinois 12. januarja 1898.

Predsednik:.....Paul Schneller, Calumet, Mich.
I. podpredsednik:.....Frank Bojc, R. F. D. 1, Box 148, Pueblo, Colo.
II. podpredsednik:.....M. Ostronich, 1132 Voskamp St., Allegheny, Pa.
Glavni tajnik:.....Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik:.....Jos. Rems, 729 Putnam Ave., Ridgewood, N. Y. City.
Blagajnik:.....John Grahek, 1012 Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja:.....Rev. Josip Tomšič, Box 517, Forest City, Pa.
Zaupnik:.....Mart. Muhic, Cor. Main and Center Sts., Forest City, Pa.
Vrhovni zdravnik:.....Dr. Jos. Grahek, 841 E. Ohio St., Allegheny, Pa.

NADZORNIKI:

Anton Golobitsh, 805 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Aug. Poglajen, 2300 S. Robey St., Chicago, Ill.
John Mravintz, 1114 Voskempt St., Allegheny, Pa.
George Thomas, 904 E. B. St., Pueblo, Colo.
John Povsha, general delivery, Hibbing, Minn.

POROTNI ODBOR:

Mih. J. Krakar, 614 E. 3. St., Anaconda, Mont.
George Flajnik, 137—46th St., Pittsburg, Pa.
Peter Staudohar, Box 552, Chisholm, Minn.

PRIZIVNI ODBOR:

Frank Banich, 1858 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Zulich, 5704 Bonna Ave. N. E., Cleveland, Ohio.
Frank Petkovšek, 720 Market St., Waukegan, Ill.
Uradno glasilo: Amerikanski Slovenec, 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

VSE DENARNE POŠILJATVE NAJ SE POŠILJAJO NARAVNOST NA GL. TAJNIKA JEDNOTE IN NA NIKOGAR DRAVEGA.

PRISTOPILO ČLANI.

K društvu sv. Cirila in Metoda 4, Tower, Minn., 18089 John Štefan, roj 1892, zav. za \$1000, 1. razred, spr. 24. febr. 1912. Dr. št. 76 članov.
K društvu sv. Jožefa 7, Pueblo, Colo., 18090 Ignac Grebenc, roj 1887, zav. za \$1000, 2. razred, spr. 14. febr. 1912. Dr. št. 278 članov.
K društvu sv. Franciška Ser. 46, New York, N. Y., 18091 Mihael Košak, roj 1883, zav. za \$500, 3. razred, spr. 11. febr. 1912. Dr. št. 43 članov.
K društvu sv. Janeza Krst. 60, Wenona, Ill., 18092 Nikolaj Majhen, roj 1875, zav. za \$1000, 5. razred, spr. 14. febr. 1912. Dr. št. 49 članov.
K društvu sv. Ant. Pad. 87, Joliet, Ill., 18093 Alojzij Zeleznik, roj 1887, zav. za \$1000, 2. razred; 18094 Peter Bahorič, roj 1877, zav. za \$1000, 5. razred, spr. 16. febr. 1912. Dr. št. 84 članov.
K društvu sv. Cirila in Metoda 90, So. Omaha, Nebr., 18095 Jožef Plevnik, roj 1892, zav. za \$1000, 1. razred; 18096 Ivan Magličič, roj 1884, zav. za \$1000, 3. razred, spr. 18. febr. 1912. Dr. št. 19 članov.
K društvu Marije Zdravje Bolnikov 94, Cumberland, Wyo., 18097 Jurij Dosa-nović, roj 1886, zav. za \$1000, 2. razred; 18098 Stanislav Micek, roj 1885, zav. za \$1000, 3. razred; 18099 Nikolaj Kragović, roj 1886, zav. za \$1000, 3. razred; 18100 Rade Kragović, roj 1881, zav. za \$1000, 3. razred; 18101 Rade Kragović, roj 1881, zav. za \$1000, 3. razred; 18102 Elis Milid, roj 1880, zav. za \$1000, 4. razred, spr. 14. febr. 1912. Dr. št. 50 članov.
K društvu sv. Barbare 96, Kaylor, Pa., 18102 Ivan Veršček, roj 1885, zav. za \$1000, 3. razred, spr. 11. febr. 1912. Dr. št. 38 članov.
K društvu sv. Pavla 118, Little Falls, N. Y., 18103 Josip Cigale, roj 1895, zav. za \$500, 1. razred, spr. 18. febr. 1912. Dr. št. 34 članov.
K društvu sv. Cirila in Metoda 144, Sheboygan, Wis., 18104 Anton Bogolin, roj 1878, zav. za \$1000, 4. razred, spr. 20. febr. 1912. Dr. št. 18 članov.

PRESTOPILI ČLANI.

Od društva sv. Cirila in Metoda 8, Joliet, Ill., k društvu sv. Barbare 74, Spring field, Ill., 761 Anton Stupar, 17. febr. 1912. I. dr. št. 95 čl. II. dr. št. 61 čl.
Od društva sv. Jakoba 124, Gary, Ind., k društvu sv. Štefana 1, Chicago, Ill., 16597 Peter K. Vergot, 7. febr. 1912. I. dr. št. 17 čl. II. dr. št. 176 čl.
Od društva sv. Jožefa 55, Crested Butte, Colo., 12684 Karol M. Krašovec, 27. jan. 1912. I. dr. št. 55 članov. II. dr. št. 277 članov.

SUSPENDOVANI ČLANI ZOPET SPREJETI.

K društvu Marije Sed. Žalosti 50, Allegheny, Pa., 17454 Pavel Kajdomič, 11. febr. 1912. Dr. št. 216 članov.
K društvu Marije Vnebovzete 77, Forest City, Pa., 854 Florijan Ravnikar, 12. febr. 1912. Dr. št. 140 članov.
K društvu sv. Jožefa 112, Ely, Minn., 1709 Nikolaj Černič, 19. nov. 1911. Dr. št. 98 članov.
K društvu sv. Mihaela 61, Youngstown, Ohio, 9261 Mihael Kalič, 18. febr. 1912. Dr. št. 54 članov.

SUSPENDOVANI ČLANI.

Od društva Vit. sv. Jurija 3, Joliet, Ill., 16739 Jurij Mirenčič, 19. febr. 1912. Dr. št. 115 članov.

Od društva sv. Jan. Krst. 11, Aurora, Ill., 17056 Ivan Car, 19. febr. 1912. Dr. št. 40 članov.

Od društva Vit. sv. Florijana 44, So. Chicago, Ill., 17613 Ferko Strapič, 10254 Mihael Fugina, 17. febr. 1912. Dr. št. 179 članov.

Od društva sv. Srca Jezusovega 54, Chisholm, Minn., 12327 Anton Rose, 4315 Jakob Žagar, 13711 Ivan Klun, 9403 Franc Rehar, 15. febr. 1912. Dr. št. 76 članov.

Od društva sv. Barbare 68, Irwin, Pa., 12764 Mihael Korbar, 8398 Alojzij Jev-šič, 20. febr. 1912. Dr. št. 79 članov.

Od društva sv. Alojzija 83, Fleming, Kans., 13641 Anton Potočar, 15. febr. 1912. Dr. št. 95 članov.

ODSTOPILI ČLANI.

Od društva sv. Jan. Krstnika 60, Wenona, Ill., 16874 Frank Brunski, 18. febr. 1912. Dr. št. 48 članov.

IZLOČENI ČLANI.

Od društva sv. Jožefa 21, Federal, Pa., 15000 Peter Mihalič, 7124 Jožef Krek, 13. febr. 1912. Dr. št. 74 članov.

Od društva sv. Ant. Pad. 72, Ely, Minn., 2024 Ivan Vertnik, 10. febr. 1912. Dr. št. 77 članov.

PRISTOPILE ČLANICE.

K društvu sv. Jožefa 2, Joliet, Ill., 5193 Angela Mlakar, roj 1893, zav. za \$1000, 1. razred, spr. 18. febr. 1912. Dr. št. 118 članov.
K društvu Marije Sed. Žalosti 50, Allegheny, Pa., 5194 Barbara Pezdirc, roj 1890, zav. za \$1000, 2. razred, spr. 11. febr. 1912. Dr. št. 40 članov.
K društvu Mar. Čist. Spoč. 80, So. Chicago, Ill., 5195 Marija Span, roj 1892, zav. za \$1000, 1. razred; 5196 Barbara Prosenik, roj 1891, zav. za \$1000, 2. razred; 5197 Angela Šentič, roj 1889, zav. za \$1000, 2. razred, spr. 18. febr. 1912. Dr. št. 111 članov.
K društvu sv. Srca Marije 86, Rocksprings, Wyo., 5198 Angela Pisljan, roj 1892, zav. za \$1000, 1. razred, spr. 11. febr. 1912. Dr. št. 40 članov.
K društvu sv. Ane 120, Forest City, Pa., 5199 Johana Blair, roj 1893, zav. za \$1000, 1. razred, spr. 18. febr. 1912. Dr. št. 46 članov.
K društvu sv. Cirila in Metoda 144, Sheboygan, Wis., 5200 Franca Dečman, roj 1879, zav. za \$500, 4. razred; 5201 Antonija Bogolin, roj 1881, zav. za \$500, 4. razred, spr. 20. febr. 1912. Dr. št. 7 članov.

PRESTOPILE ČLANICE.

Od društva sv. Cirila in Metoda 8, Joliet, Ill., k društvu sv. Rozalije 140, Springfield, Ill., 517 Cecilija Stupar, 18. febr. 1912. I. dr. št. 33 članov. II. dr. št. 28 članov.

SUSPENDOVANE ČLANICE ZOPET SPREJETE.

K društvu Marije Sed. Žalosti 50, Allegheny, Pa., 5113 Katarina Kajdomič, 11. febr. 1912. Dr. št. 39 članov.

K društvu sv. Mihaela 61, Youngstown, Ohio, 2637 Magdalena Kalič, 18. febr. 1912. Dr. št. 21 članov.

SUSPENDOVANE ČLANICE.

Od društva Marije Pomagaj 78, Chicago, Ill., 3208 Alojzija Papeš, 20. febr. 1912. Dr. št. 116 članov.

ZNIŽAL ZAVAROVALNINO S \$1000 NA \$500.

Pri društvu sv. Rozalije 140, Springfield, Ill., 4921 Ivana Logar, zvišala zava-rovalnino dne 18. febr. 1912. 4. razred.

ZVIŠAL ZAVAROVALNINO S \$1000 NA \$500.

Pri društvu Marije Sed. Žalosti 50, Allegheny, Pa., 9515 Mihael Vrbanič, zni-žal zavarovalnino 11. febr. 1912.

IZ URADA DUHOV. VODJE K. S. K. JEDNOTE.

V dolžnost si štejem kot duhov. vodja opomniti pred časom velikonočne sv. spovedi vse Jednotine člane in članice na njihovo versko dolžnost, veliko-nočno spoved. — Jednota sama ima po pravilih dolžnost, paziti, da spolnjujejo vsi njeni člani in članice svoje verske dolžnosti, med katere brezdušno spada velikonočna sv. spoved. Glej člen I. število 6., stran 4. in "Glavne po-stave" člen III. črka L, stran 29., Jednotinih novih pravil, točke, ki dosti jasno označujejo dolžnost Jednote, oziroma dolžnost duhov. vodje, kakor tudi dolž-nost posameznih Jednotinih članov in članic. Kjer se pa govori o dolžnostih sploh, tam ni na mestu izjeme, nikakega izgovora, posebno pri človeku, ki hoče veljati značajnim.

Zato bodem razposlal vsem društvom K. S. K. Jednote potom društvenih tajnikov uradne listke za velikonočno sv. spoved. Tajnik ali pa vsak posame-zen član in članica naj zapiše na listek Jednotino število, ter odda listek pri sv. spovedi spovedniku. Ako imajo podrejena društva kakor drugačno pošte-vilno zaznavanje članov, naj se tega preprosto poslužijo. Gg. duhovnim so-bratom-spovednikom gotovo ne bode težko poslati po dovršeni spovedi, ozir. po preteklem velikonočnem času, listke na moj naslov, označen na vsakem listku. Za to uslugo jih že vnaprej prosim. Na ta način, upam, bodo tudi boljše zaznali duševno stanje svoje župnije, svojega kraja. Kjer pa morajo člani in članice opraviti sv. spoved pri tujem duhovnu, naj ravno tako oddaja-jo listke, društ. tajnik pa naj poprosi duhovna, naj listke s svojim osebnim po-trdilom, z označenim številom dobljenih listkov odda njemu, da jih meni, ka-kor zgoraj povedano, zopet vrne.

Čas velikonočne sv. spovedi se prične in traja, kakor vsako leto.

Konečno pa tudi opozarjam vse člane in članice K. S. K. J. na tozadevni članek v neuradnem delu našega glasila.

Z bratskim pozdravom!

(REV.) JOS. TOMŠIČ, duh. vodja K. S. K. J.

O DOLŽNOSTI VSAKOLETNE SPOVEDI IN VELIKONOČNEGA SV. OBHAJILA.

Za člane in članice K. S. K. J. prosto po "Duhovni Pastir" št. 1, 1912.)

Čas vsakoletne spovedi in sv. obha-jila je pred vratmi. Namenil sem se zato, zavedajoč se svoje dolžnosti, na-pisati članom in članicam naše Jedno-te nekoliko vrstic v spodbudo, da bo-do tem raje opravili to svojo versko dolžnost. Veže pa nas vse k tej dolž-nosti cerkvena zapoved, večjejo pa tu-di pravila naše Jednote.

Morda je mnogim članom spoved sploh težavno, neprijetno opravilo, to-da mislimo pri tem več na dolžnost svojo, ne pa toliko na težavo, nepri-jetnost. Tudi delo po tovarnah, pre-mogovnih jamah, sploh delo po Ame-riki, je težavno delo, vendar pa mora vsak delavec to svoje delo točno zvr-šiti, ker drugače "brez dela ni jela." Tako moramo mi vsi spolnjevati v življenju našem gotove duševne dolž-nosti, ako hočemo doseči svoj konečni cilj, zveličanje svoje. Naj bode tedaj tudi vsakoletna spoved ob velikonoč-nem času za vse člane in članice seve-da, dasi res nekoliko težavno opravilo, vendar le dolžnost, in vsakemu bode tem lažje opraviti jo. Pomisliti mo-ramo pri tem, da z zvršenjem te ve-rske dolžnosti ne zadostimo le cerkve-ni zapovedi, ampak storili bomo tudi pred Bogom dobro in za zveličanje zaslužno delo.

Vendar pa imajo mnogi, tudi katoli-ški kristjani, toliko čudnih predsodkov o sv. spovedi, med katerimi se pogosto tudi sliši očitjanje, češ, spoved so duhovni sami upeljali. Cenjeni bralci, ni naše delo, ampak spoved je postavljena od Boga samega. Da, spo-ved je naravna posledica prelomljenja kterekeoli zapovedi. Kako to? Večni Stvarnik je zapisal v naša srca pomen-ljive besede: "Delaj dobro, varuj se hudega!" To je, lahko rečemo, na-ravna zapoved. Kdaj pa vemo, da moramo dobro delati, in se hudega va-rovati, kdo nam pove razloček med dobrim in hudim, t. j. slabim dejan-jem? Naša vest, ki je nič ne more utajiti. Vest je natančna, ostra so-dnica vseh naših dejanj, vest vselej hvali dobro delo, slabo pa graja. Ako je storil človek slabo delo—in med slaba dela štejemo vsak greh—ter ga vsled tega graja njegova vest, kako naj za-dobi zopet mir pred svojo sodnico, pred vestjo?

Ako vidi oče ali pa mati kdaj svo-jeja otroka plašnega, nemirnega, naj ga vpraša po vzroku, in spoznal bode skoraj vselej, da je otrok kaj napač-nega storil, ter se zato boji. Dober otrok bode tudi rad, dasi obotavlja se, izpovedal svojo krivdo, ter prosil oprostjenja. Potem pa naj oče ali mati vidita razloček pri otroku—preje ne-miren, plašen pogled, a po izpovedi vesel, prijazen obraz!

Enako se godi vsakemu človeku po vsakem grehu v njegovi notranjosti. Nekaj nerazumljivo težkega, nekaj nemir sili grešnika k izpovedi njego-vega pregreška. Dokler tega ne sto-ri, ne najde miru, resnica mora na dan! To pa se zgodi edino le v odkri-tosrčni spovedi.

Ker je pa večni Stvarnik na ta na-čin zapisal v naša srca ta pravni čut, ki zahteva le resnico, lahko z vso go-tovostjo rečemo, da je Bog sam posta-vil spoved. On sam, ki je vsled gre-ha razžaljen, ima tudi sam oblast gre-he odpustiti, ter zato tudi vso pravico to oblast drugim podeljevati. Kdor bi hotel to resnico tajiti, zatajiti bi sa-mega Boga, zatajil Jezusa Kristusa, tajil bi sv. evangelij. Ravno sv. evan-gelij nam spričuje resnico, da je za-četnik spovedi sam Bog, Jezus Kris-tus. "Kakor je oče mene poslal, ta-ko tudi jaz vas pošljam," je rekel Jez-us Kr. apostoljnom. Ali pa ni bil on sam najpred poslan na svet, da oprosti človeški rod greha? Gotovo! On pa, ki je to delo tudi natančno dovršil, je zopet pred svojim odhodom to oblast izročil apostoljnom, ter po teh vsem njihovim naslednikom, ki pa niso dru-gi kot škojfe in duhovni. Da bi pa ne-kak ne bilo dvoma o tem, je Jezus Kr. to oblast grehe odpustiti, še bolj natanjko določil. "Katerim boste gre-he odpustili, so jim odpusteni, katerim jih boste zadržali, so jim zadržani." Bolj natančno pač ne bi mogel ozna-niti svetu te oblasti, kakor jo je ravno s temi različnimi besedami! Da še več! Aposteljmi in njihovi nasledniki

so postali s tem tudi pravi sodniki, ki naj sami po svojem prevdanku, po svoji vesti razsodijo, komu naj odpu-ste grehe, komu pa zopet zadrže. Ko-lika oblast, in ob enem kako velika, da za vsakega duhovna in spovedni-ka strašna odgovornost pred večnim Bogom! Tu se ne gre samo za časno, ampak za večno življenje, ne le spo-vedanje, ampak tudi spovednikovo, t. j. duhovno!

Kdo bi bil tedaj tako nespametn, da bi si prostovoljno nakopalval toliko odgovornost nase t. j. da bi upeljal sam toli odgovorno, ter tudi silno te-žavno opravilo, spoved! Nespametna je tedaj misel, češ, duhovni so upeljali spoved. Mislim, da bi morali duhov-ni v tem slučaju same sebe izvesti, da bi jim ne bilo treba hoditi k spovedi. Toda, kakor je tvoja dolžnost, čitatelj, hoditi k spovedi, ravno tako je tudi moja in vsakega duhovna. Rimski papež mora ravno tako k spovedi, ka-kor mora najnižji duhoven. V tem ni nikake razlike med nami. Zakaj pa? Zato ker Bog tako hoče, zato ker je spoved naredba božja, ker je sam Bog spoved postavil, nične drugi.

Sicer pa nam to spričuje sv. Janez, evang.: "Ako se spovemo svojih gre-hov, je Bog zvest in pravičen, da nam odpusti naše grehe."

Ali ni tedaj spoved že zato potreb-na, ker je od Boga postavljena, da, ali ni že zato spoved naša vestna dolž-nost? Kdor se protivi spovedi, protivi se ne le cerkveni zapovedi, ampak pro-tivi se samemu Bogu! Tak kristjan se ne sme prištevati katoličanom. Dragi člani in članice K. S. K. Jedno-te, tu ne pride v poštev toliko Jedno-tino pravilo, ampak cerkvena zapoved, ki je ob enem tudi božja. "Kdor vas posluša, mene posluša..." je rekel Jez-us Kristus, in "Kakor je oče mene poslal, tudi jaz vas pošljam."

Imejmo vedno pred očmi svojo dolž-nost, zveličanje svoje, spoved ne bode nikomur težko, nadležno opravilo, am-pak za naše zveličanje potrebno op-ra-vilo. Kdor se pa vsejdemo protivi spo-vedi, posebno pa vsakoletni spovedi, ter s tem tudi velikonočnemu sv. ob-hajilu, je s tem že zgubil svojo vero, zavrgel svoje večno zveličanje!

(REV.) JOS. TOMŠIČ,

duh. vodja K. S. K. J.

IZ URADA VRH. ZDRAVNIKA.

Čakal sem že daj časa na glav. predsednika K. S. K. J. kateri bi se moral kot tak seznaniti potanjčnejše z našimi pravili, ter nam jih raztolma-čiti. Toda čakal sem zaman.

Dasi je naša organizacija ena naj-ga močnejših te vrste, kljub temu imamo jako pomanjkljiva in površna pravila.

Primerjajte zapisnik ali nova slo-venska pravila z angleškim tekstom, in bodele lahko spredeli, da so pra-vila nepravilna, tako netočna da so brez veljave.

Postave v zapisniku se ne vjemajo z onimi v pravilih, in angleška presta-va pa ne odgovarja niti zapisniku niti ne slovenskim pravilom. Kako naj tedaj pod takim položajem redno in pošteno delujemo?

Oglejmo si nekatere posamezne čle-ne.

Ako sem dobro razumel, dobi po novem sistemu poškodninsko podpo-ro, le oni, kateri se je za to posebej zavaroval. Nadalje, poškodninska za-varovalnina se glasi na \$500. Pod ka-kimi pogoji more poškodovanec pre-jeti \$1000 kot kažejo pravila na str. 41 v slovenskem in na str. 112 v an-gleškem. Ako prečitata angleška pra-vila, bodele opazili, da se naj izplača poškodovanec, ki je izgubil obe očesi, obe roki ali obe nogi, ali eno roko ali eno nogo svota \$500 ali \$1000. Z dru-gimi besedami, torej ni razlike če je dotičnik izgubil obe roki ali eno roko, obe nogi ali samo eno nogo, vi dobite vse eno \$500 ali \$1000. Od kod tedaj pride vsota \$1000? Ali ni to logično?

Pod b) (stran 112) bi se morala iz-plačati ena polovica od svote, ki je omenjena na certifikatu vsakemu čla-nu, ki je izgubil eno nogo ali eno ro-ko. Primejajte ta dva odstavka. Eden vam nudi \$500 ali \$1000 za izgubo ene roke ali ene noge, toda če izgubite eno ramo ali eno stegno, tedaj dobite po-lovico svote za katero ste zavarovani. Vprašal bi samo rad če je sploh mo-góče imeti roko ali nogo brez rame oz. stegna. Jako dobro, kajne?

Zapisnik (str. 23) za izgubo štirih prstov na eni roki \$200, slovenska pra-vila (str. 41 C) četrtno zneska za ka-tereja je bil zavarovan, dobi oni član,

ki je izgubil štiri prste na eni roki. Četrtna bi bila \$125 oz. \$250. Na (str. 42) za izgubo štirih prstov na eni roki \$200. Ali vam to ne kaže dovolj jasno kaj imamo pričakovati v slučaju pokošob? Vprašanje: do kolike svote bi imeli pravico, za izgubo štirih prstov na eni roki?

Pod (str. 41 C) vidite podpore do-voljeno za ohromele in nezmožne te-le-sne ude. Pod (str. 112 C) pa o tem še sploh omenjeno ni nič. V resnici jako točna prestava.

Rad bi vedel, kaj naj poimeni "Cer-tificate of Membership"? V kaki zvezi je "Certificate of Membership" z pla-čevanjem podpore za poškodovance?

Kje je odstavek ozirajoč se na ope-racije na pretrganju (rupture) itd.?

Glav. predsednika prosim za poja-s-nilo, kako je prišlo do tega da se je vrh. zdravniškemu preiskovalcu pri-trgalo protipravilno in po odstavku (4 str. 88) sicer jako važno delo pre-gled prošelj vseh podrejenih društev? Moje mnenje je, da se morejo pravila, odobrenih na konvenciji držati in se po istih ravnavti vsi uradniki ne pa te za-metati ali jih opustiti.

Sedanja pravila stanejo Jednoto pre-cejšnje svoto, sedaj pa so skoro ne-veljavna. Važni odstavki so izpušče-ni, nekateri pa si drug drugemu na-sprotujejo, prestava je pa vse prej nego dobra. Ali nas ne privedejo se-danja pravila lahko tudi pred sodišče?

Na vsak način jest mislim, da je dolžnost predsednika, da nam razjasni to zadevo.

Priporočam vsem onim, ki so tega zmožni, da pazljivo preberejo in pri-merjajo zapisnik, slovenska pravila z angleško prestavo.

Z bratskim pozdravom sem Vam udani sobrat

DR. JOS. GRAHEK,

vrh. zdravnik K. S. K. J.

Odgovor vrhovnemu zdravniku K. S. K. Jednote.

Če so Vam sedanja pravila uganka, tega nisem zakrivil nižje podpisani, ker nisem bil član odbora, kar je tudi Vam dobro znano, ki je imel nalogo pri zadnji konvenciji sestaviti v slo-venskem jeziku sedanja pravila. Ali se ne spominjate več v kaki naglici so bila prečitana in enoglasno potrjena, ko so bila predložena po konvenciji nalašč zato odločenemu odboru? Ni-komur izmed opozicije, ki je bila ta-krat v večini, ni prišlo na misel, da bi opozoril zbrane delegate, da so v pra-vilih nedostatki in da ena točka drugi nasprotuje. V srcu me je skelelo, ker sem moral z mirno dušo gledati, kako nepremišljeno in tjevdanem je po-stopalo v najvažnejših vprašanjih. To-da kakor za vse, tako za mene!

Kar se pa tiče angleške prestave, g. vrhovni zdravnik, Vam povem to: Prestava je, in ostane le prestava ter nikakor in nikdar ne razveljavi slo-venskega originala. Če Vam pa ne ugajajo slovenska pravila, katera goto-vo dobro razumete, ker ste Slovenec in ste se dolžni edino po istih natanč-no ravnati, tedaj se obrnite za svet in pojasnilo do onih mož, ki so jih sestavi-li in katerih original se hrani pri meni.

Na str. 112 se glasi: "One foot or hand" namesto: "One foot and hand." Vse drugo se strinja z originalom. Razvidno je torej, da se je vrnila ti-skovna pomota. Na tem mestu želim tudi izjaviti, da sem pustil vse one članke, ki so ostali nespremenjeni v slovenskem jeziku nespremenjene tu-di v angleškem oziroma glasijo se ta-ko, kakor jih je prestavil pred tremi leti Mr. Joseph Klepec.

Čudno se mi pa vsekako zdi, da ni-ste kot amerikanec bolje podučeni o ameriškanih postavah, ker pripisuje-te toliko važnosti angleški prestavi. Vsak advokat Vam bo povedal, da le original, spisani v slovenskem jeziku odgovarja vsem zahtevam in je tudi edino pravomerno pred vsakim sodi-ščem. Ravnajte se torej po sloven-skih pravilih in če niso ista spisana na podlagi zapisnika, to meni nič mar. Ker ga nisem sestavil, nisem zanj niti odgovoren.

K sklepu Vam še to-le lahko po-vem: Original je tako površno sflikan, da bi se sam Dante, ki je hodil po podzemeljskih labirintih, nanj ne raz-umel. Upam pa, g. vrhovni zdravnik, da niste tako malenkostni in gledate na večje in podpičja v pravilih, ker ni-smo več v "first grade grammar school." S svojo angleščino se pa le

skrite; saj ne znate pisati brez po-mote niti najednostavnega pisma, čerav-no ste v Ameriki rojeni.

Ako se želite docela prepričati, če se strinja slovenski original z angleško prestavo, pridite k meni in videli bo-ste, kdo ima prav. Torej le počasi g. vrh. zdravnik, da se kje ne spotaknete. Naglica ni nikjer dobra.

Vaš odkritosrčni in brez zamere, JOHN KRANJEC.

Društvene vesti.

Aurora, Ill., 15. febr. — Iz urada predsednika društva sv. Janeza Krst. štev. 11 K. S. K. Jednote: Naznanjam vsem članom tega društva, da je društveni odsek zgotovil društvena pra-vila. Na prihodnji redni društveni se-ji meseca marca, aprila in maja bodo društva pravila prebrana v potrdilo. Dolžnost vsakega člana je, da se teh sej udeleži, da ne bo kedo pozneje rekel: to in ono se ni prav naredilo.

Nadalje naznanjam vsem članom te-ga društva, da je društveni tajnik pre-jel Jednotina pravila. Kdor jih še ni-ma, naj se pri njem zglaš in jih bo dobil. Vsak naj jih tudi prebere, da se ne bo kedo pozneje skliceval še na stara pravila, ki niso nič več veljavna. Z

Ljubezni in sovraštva moč.

Ponatis prepovedan.

Izviren roman.

Za Amerik. Slovence
spisal
Rev Jos. Pollak.(Dalje.)
XL. poglavje.

Pri Rovanu je zavladal večji mir, odkar je zginila skrb glede denarja. Tudi Lenka je v svoji samoti spoznala, da je segla predaleč, zato je opravljala zopet svoja opravila. Ako je odgovorila Minico, je dobila vedno le kratke odgovore. Rovani si izpremenjenja na svoji ženi ni mogel razložiti in menil je, da je tudi zanj najboljšo, ako gre Lenki kolikor mogoče iz poti.

Nasprotujoča si čustva so divjala v Lenki. Vedela je, da je storila možu krivico, da ga je s svojim obnašanjem globoko žalila. Manjkalo ji je pa poguma in odločnosti, da bi storila kak korak k zbliznanju. Vedno in vedno pa ji je prihajal oni dogodek na spomin, ki je zapodil Marka iz domače hiše in njo privedel do sklepa, podati za vedno Rovanu roko. — Že zdavno je odpustilo njeno srce Marku in davno že je spoznala, da fant ničesar ni bil kriv. Ni si sicer hotela pripoznati, da ga ljubi še vedno in vendar ga je ljubila z vso silo svojega srca, ki je hrepenelo po njem, kakor hrepeni umobolna reva po zlatu solca. Vsi vzroki, vsi ogori, s katerimi je hotela pogasiti ta ogenj, so ginevali, kakor gine kaplja vode v velikem plamenu. Samota ji je postajala živ peklen in vendar jo je ložje prenašala, kakor občevanje z ljudmi, na katere se je priklenila po lastni svoji trmi. Najbolj jo je bala Miničinega pogleda, ki ji je bil vedno živ pridiga, resen opomin in britko očitanje. Tu in tam je zahajala na stezo, ki vodi skozi gojzd na planino, vedno upajoča, da se snide vsaj enkrat z Markom. Kaj pa bi mu rekla, kaj bi storila, ako se snideva in kaj bi bilo potem? na to si ni odgovarjala. Ako pa so ji prišle vendarle take misli, tedaj je zatiskala svoje oči, s pestjo se bila po čelu, tedaj je letala, kričala, pela, storila z eno besedo vse le za to, da bi na te misli ne bilo treba dati odgovora.

Nekega dne je srečala v samotnem gojzdu Kuštrovega Jurija. Komaj jo je ta zagledal, je planil proti njej. Tedaj se je je pa lotila grozna bojazan, kakor brzopleta srna je planila po kameniti stezi navzdol. Valilo se je kamenje, drselo in polzelo je, vedno bolj divji je postajal njen beg tako, da je prišla vsa spehana, na pol živa domov. Od onda je opustila samotna svoja pota; da, celo na vrt ni več zahajala, odkar je nekoč zapazila prav blizu vrta blede Jurijeve oči.

V mesečnih poletnih nočeh se je plazil Jurij ob plotu in po vrtu, kakor so to pričale sledi v rosi. Celó ob oknu spodnje sobe je nekoč slonel in z gorečim pogledom je gledal notri skozi okno, ko je Lenka sredi sezih se sedela za mizo. Onega večera je domači pes na verigi tako besnel, da se je hotel kar odrti. Čudno se je to zdelo Rovanu in snel je raz stene puško in obhodil je z njo vsa svoja splotja. Vsak trenutek se je grozo pričakovala Lenka, da bo počil strel; a Rovani ni našel nikogar in vrnil se je. Še le tedaj se je oddahnila mlada žena; zakaj še ene žrtve več, tega bi ne bilo več preneslo njeno srce, tega bi ne prenesel več njen razum.

Večkrat je premišljevala, bili ne bilo bolje, ako pove možu ali pa Minici, kako jo zalezuje Kuštrov Jurij in ju zaprosi, da jo varuje pred zbeganim fantom, toda nikdar ni mogla povedati tega.

Ko je bil rešen denarne zadrege, se je Rovani za nekaj časa udal tihemu zadovoljstvu, ki pa ni trajalo dolgo. Zaceło ga je jako peči, da je prodal kos svojega posestva. To ga je tako peklo, da je zopet začel pogostejše zahajati k Skalarju.

Nihče pa ne posedal rad sam v gostilni. Tako je bil tudi Rovani vesel, ako je našel tovaršijo. In našel jo je tem ložje, ker v gostilni ni bil stiskast. Seveda pa niso bili najboljši ljudje oni, ki so krog njega posedali in popivali na njegov račun. Vedno bolj pogosto je zahajal k Skalarju in vedno bolj se je udajal pičaji.

Lenka se je delala, kakor bi tega niti zapazila ne bi. Minica pa je vedno bolj in bolj spoznala, kako se zanemarljivo oče in mnogo je radi tega jokala. Poskušala je vplivati na očeta, pa zastoj. Grozno se je raztogotil oče in enkrat za vselej si je prepovedal še kako besedo v tej zadevi.

Nekega dne pride k Rovanu lovec France in mu prinese pismo, v katerem je klical nadgozdar k sebi Rovana. Resni Francetov obraz je Minici takoj razodel, da je zopet nova neprikljika na poti. Ko je odhajal France je našel vendar toliko časa, da je rekel na tihem svojem dekletu: "To bodo oče zopet kleli, ker mogoče zgube drvarjenje!"

Le prenelo je tudi to prišlo. Ko se je vračal Rovani iz gojzderskega urada, je prišel preklinjaje domov in sila se je jezil, ker mu je — kakor je rekel — "polovico drvarjenja požrl Kušter." Le polovico so pustili njemu in še to po izredni naklonjenosti nadgozdarjevi. Zmanjšani dohodki so bili za Rovana prav biten udarec. Res se je shajalo s tem, kar se je pridalo doma, toda za plačevanje obresti je bilo treba denarja. Marsikaj se je sicer dobilo z živinorejo, toda prispevek, ki se je dobil vsled drvarstva, je bil vendarle tudi prav zdatna pomoč. Ta prispevek pa naj se odslej

izmanjša za polovico! Mož je spoznaval bolj in bolj, da krog in krog prežan njegovi sovražniki, in silno se je togotil in jezil zbog tega. Kakor v sršenovo gnezdo je zadela Lenka s svojim vprašanjem, kaj je prav za prav z dolgim in z obrestmi. "Mož že itak nejevoljen se je vsled tega vprašanja tako raztogotil, da je vsled jeze ves blede zgrabil svojo ženo za komolec in jo s toliko silo pahnil skozi vrata, da je priletela ob steno. "Ti si zadnja, ki me sme kaj tacega vprašati in zadnja, kateri bom jaz odgovor dal." Je rohnol razjarjeni mož in z vso silo je zaloputnil vrata.

Zgodilo se je torej tudi to! — Sramote je trepetala Lenka. Sla je v sobo v prvem nadstropju in plakaje se je vrgla na posteljo. Misel pa, ki ji je že dolgo časa sem prihajala tu in tam kakor kako strašilo na um, postala je zdaj trden sklep. Misel "zapustiti ga hočem, ločiti se hočem od njega; naj ljudje rečejo, kar hočejo!" Govoriti je hotela najpoprej z materjo, potem pa celo zadevo izročiti gosposki.

Rovanova togota se je podela in na njeno mesto je stopila velika potrtost, otožnost in zavest, da si sam ne more več pomagati.

Minica je slednjič pregovorila očeta, naj gre na planino in se posvetuje se svojim sinom. Tega pa seveda ni vedel Rovani, da je bila dan poprej hči pri bratu in da mu je ta povedala vse. Seveda se je Marko grozno prestrašil, ko je nekoč trkal na kočjo krog polnoči, še bolj pa, ko je spoznal ljube sestre glas, ki mu je klicala naj odpre. Itheča in jokaje je pripovedovala deklica, kako bodo odslej dohodki zmanjšani in kako bo treba zdaj prodati gojzd, da se hiša reši dolga in nadležnih obresti. Tolažil in miril jo je Marko, da bi tudi, ko bi se prodal gojzd, ne bila to toliko nesreča, ker bi se gotovo za večjo svoto prodal. Vseled tega bi se potem lahko izplačal dolg in ostal bi poleg tega lep prebitek.

Z večjo nejevoljo je pa sprejel Marko novico glede mačhe. Mej Miničinim pripovedovanjem je prebledel mladenič in jezo je škripal z zobmi. Tako je postal tedaj ta nesrečni zakon, ki je uničil njegovega življenja srečo, vzrok tudi očetove nesreče: "Ako bi te ženske ne bilo več pri nas" — tako je rekel Marko — "tedaj bi zopet zastavil vse svoje mlade moči v prosep hiše. Vse drugo je brezpomembno. Kaj je pa na tem, ako oče ni več župan in ako prodaja še nekoliko posestva. Ko se vrne zopet mir in zadovoljnost v hišo, potem bomo lahko tudi očeta pripeljali nazaj na pravo pot.

Potolažena je zapustila Minica svojega brata in gledala je tudi lastno prihodnost in lepši in boljše luči. Ako se Lenka res loči od očeta, tedaj bo oče primoran izročiti Marku posestvo. Če ima pa Marko posestvo, tedaj bo primoran iskati si gospodinj, sestra ne bo več potrebna pri hiši in morda potem lahko postane Francetova. —

Ze se je dani, ko je spremljal Marko svojo sestro skozi gojzd, v katerem sta se razšla. Zamišljeno je korakal potem Marko proti koči, in težila ga je misel, da bo odločno treba govoriti z očetom. Kaj ako se oče ne uda? Neka huda slutnja je morila mladeniča, slutnja blazajoče se velike nesreče, ki je to slutnjo naprej pred seboj metala kakor veliko ledeno senco.

Se tistega popoldne sta sedela v resnem razgovoru pred planinsko kočjo oče in sin. Nikdar doslej še ni vsiljeval sin svojih misli očetu, zgodilo se je to danes v prvi. Početkoma je stari večkrat zmajeval z glavo in je nezaupno gledal njega, ki je bil mlajši, a danes s svojimi razlogi močnejši. Pozneje se je mož prepričal, da ima sin prav. Tedaj je priklimal in pri-trjeval.

Ločila sta se pred kočjo in Marko je odhajajočemu očetu rekel: "Ako se res loči Lenka od vas in se vrne domov k materi, tedaj bo itak čas, da priženem iz planine živino in ostal bom potem zopet pri domu. Ljubi Bog in naša dobra volja bota pomagala, da bo vse zopet prav." — "Ali meniš da bo?" je nekoč neverno vprašal Rovani, ki se še vedno ni mogel sprijazniti z mislijo na ločitev. Odkar stoji Vrhovec se namreč še ni zgodilo, da bi se bila ločila dva zakonska. Tudi Rovani je storil jako nerad ta korak, h katerem ga je silila žena in otroci.

Rovani je šel šele po kosilu na planino. Vreme je bilo tedaj še lepo in gorko. Med tem pa se je zabril veter in podil je pred seboj temne oblake, ki so prepregli nebo. Ako ponehala veter, se je bilo bati dežja. Ker nihče ni rad moker, je tudi Rovani urnih korakov mahal proti domu. Da bi prišel čim prej domov, je krenil na stezo, po kateri je hodil le redkokdaj, ker je vodila deloma skozi gojzd, ki je bil lastnina Kuštrove. Ogibal se je tega moža kolikor mogoče in še po stezi ni hodil rad, ki vodi nekaj časa po sovražnikovem svetu. — Bolj žalosten kakor jezen je korakal Rovani navzdol tako zamišljen, da niti sekajna ni slišal, ako ravno so sekire glasno odmevale po tistem gojzdu. Šele potem, ko je prišel čisto blizu, je čul ropot in tedaj se je spominjal, da sekajo tukaj Kuštrovi hlapci dreve, katerega se je lotil gojzdom tako nevarni zalubnik. S tem pa se je tudi spo-

mmil, da stoji in hodi zdaj po Kuštrovem svetu. Ta zavest je bila možu dokaj neprijetna in rad bi se bil vrnil, ko bi ne bilo predaleč.

"Pa kaj naj bi se obotavljal," si misli, "steza je za vse ljudi, za me ravno tako kakor za Kuštra. Jaz imam isto pravico rabiti jo, kakor on." — Stopal je naprej in prišel do mesta, kjer stala sekala Kuštrova hlapca, ki sta imela ravnokar podžagano visoko smreko, katero sta še obdelavala s sekirama, da bi gotovo padla v gotovi smeri.

Rovani je hotel mimo s kratkim pozdravom, pa ni mogel, ker ga je ostavil Kuštrov hlapec z vprašanjem, kako in kaj na planini. Mož ni imel povoda iti brez pogovora mimo, kajti sovražstvo, ki je bilo med gospodarji, ni imelo s posli ničesar opraviti.

"Ali sekate?" je vprašal Rovani.

"Da, sekamo. Ni drugače. Mrčes se je lotil ravno najlepših dreves." — "Drvo, katerega se loti zalubnik ali lubadar," je trdil Rovani, "je vedno nekako bolno in radi družih dreves v okolišju je res najboljše, da se poseka." Rovani je ogledoval nasekano drvo, katerega vrh je bil rujavo-žolt. — Gotovo znamenje, da je na njem nevarni mrčes.

Kar naenkrat se pa začuje noslajoči glas Kuštrov: "To je pa za nas velika čast, da bivši župan Rovani nadzoruje moj gojzd."

Prestrašen se je ozrl Rovani, ki je jeze skoraj zelen stal pred sovražnikom, ki se je bil na tihem približal svojim hlapcem.

"Kaj to tebi mar, kam da jaz gledam. Steza je ravno tako moja, kakor tvoja. Sicer pa s takim človekom, kakor si ti, ničem nobenega stika imeti." — Tako je kričal Rovani in hotel je oditi.

"Ka-aj?" — se je posmehoval zaničljivo Kušter — "še napihoval se bo kakor žaba. Prevzetnost ti zadolžena! Jaz mislim, da bi se jaz moral vprašati, ali naj dam sploh kako besedo človeku pri katerem bo kmalu boben zapel."

Pri teh besedah je z dvema korakoma skočil Rovani proti Kuštru, ki se je začel umikati in je imel sploh le za to toliko poguma, ker se je čutil zalvojo pričujočnosti svojih dveh hlapcev varnejšega.

"Povedati ti hočem, kdo si ti!" — je kričal s povzdignjeno pestjo Rovani. "Lopov si ti! Obrekovavec, ki krade se svojim hudobnim jezikom drugih ljudi poštenje, veljavo in s poštenjem in veljavo tudi obstanek. Se enkrat mi pridi v napotje, ti lopov, tedaj obleži eden; ti ali jaz!"

"Fanta! pomagajta svojemu gospodarju! Pobimo lopova!" — je kričal v velikem strahu Kušter, kateremu se je opasno približal mnogo močnejši Rovani. Udarec Rovanova jekele pesti bi bil gotovo na tla podrl mnogo slabotnejšega in vrhu tega neukretnega nasprotnika. Drvarja pa se nista zganila. Iz srca bi bila marveč privoščila svojemu nepriljubljenemu gospodarju, ko bi bil ta enkrat pošteno okusil Rovanova pesti, katerega je se svojim strupenim jezikom on sam tako hudo raztogotil. Sicer pa je, sta si mislila fanta za pomoč še čas, ko jih že par dobi po svoji buči skupuh.

"Semkaj fanta!" — je kričal Kušter — "ne pustita, da bi me klijar!"

Resno je zagolčalo nekaj v Rovanovem grlu in zakadil se je ves izvan sebe pri teh besedah v Kuštra, ki se je pa pravočasno odmaknil v stran. Istočasno pa je zabučal silno močan veter po vrhovih in vejah, zaprasketalo in vreskalo je, kakor bi se nekaj lomilo. Prestrašen obstane Rovani in hoče odskočiti na desno, pa prepozno! Podžagana in podsekana smreka je padla in pokopala ga je pod svojimi vejami.

—Bled kakor zid je stal tri korake oddaljen Kušter. S krikom sta prestrašena prišočila hlapca, ki sta napela vse svoje moči, da sta izpod podrte drevesa potegnili Rovana, na katerega obrazu se je še brala divja togota in sovraštvo. — Srce njegovo pa ni bilo več. —

Kuštra je prevzela groza tako, da niti pomagati ni mogel. Polagoma je zopet prišel k sebi; čeljusti so poskušale zopet gibati se; oduren nasmeš je legel na zelenobledi njegov obraz in rekel je slednjič s hripavim glasom: "Ta jo je staknil zadosti! Ne bo mi več vode kalil. Nesita ga na njegov dom!" — Obrnil se je plaho od svojega mrtvega sovražnika in opotekal se je po stezi navzdol proti domu.

Drvarja sta naklestila smrekovih vej in napravila sta nosilnico, na katero sta položila mrliča. Bilo je že pozno popoldne, ko sta prinesla mrtvega gospodarja na njegovo domovje. Lenka ni bilo doma, bila je pri materi. Minica pa je strahu in žalosti omedlela, ko sta položila drvarja mrtvega očeta v vežo.

Ko se je pa Minica nekoliko opomogla je pokazala izredno odločnost. Bleda kakor marmornat kip je odredila najpotrebnejše. Služkinja je tarnala in jokala vsa zbegana.

Kmalu je ležal v svoji najboljši obleki mrtvi Rovani na svoji postelji. Obraz njegov je zgubil polagoma poteze divje togote, postal je miren, kakor bi spal. Na glavi je bila rana, vsled katere je moral umreti. V rokah je držal križ in krog prstov je bil obvit rožni venec. Ko je bilo vse to gotovo, je poiskala Minica po vrtu, kar je bilo še cvetlic. Povila je dva šopka in postavila ju je poleg mrtvega očeta. Poiskala je stare lepe svečnike, ki so služili že marsikateremu Rovanu ob enakih prilikah in dejala je v nje debele voščne sveče.

Vse to je storila Minica mirno, ničesar ni prezrla, ničesar ni pozabila. Ko je bilo tudi to storjeno, je poklek-

nila in molila je tiho kakor v cerkvi. Po dolgi molitvi se je dekle vzdignilo, zaklenilo je za seboj vrata in ključ je vtaknila v žep.

Začuden so gledali vse to hlapci in dekle, ki so v spodnji sobi molili za dušni pokoj svojega mrtvega gospodarja. Niso si mogli razložiti mirnega obnašanja sicer tako mehkočutne Minice, ki je poklicala k sebi najstarejšega hlapca in mu dala strogo povelje, da naj čuje pred vrati sobe, v kateri leži mrlič in naj nikomur ne pusti v sobo, ko bi kdo s silo hotel do mrliča.

"Kaj pa, ako se vrne gospodinja" — je vprašal hlapec — "in hoče k mrtvemu možu?" Na to vprašanje se je zmračil Miničin obraz in srdito je rekla začudenemu hlapcu: "Stori, kakor sem ti rekla! Zdal smo zopet mi gospodarji," je rekla in odšla je ne da bi povedala kam.

Čudno obnašanje Minično so posli potem razmotrivali in razlagali na vse mogoče načine. Prevladovalo je mnenje, da je gospodar gotovo v peklju in da hči nima ne iskric čustva v svojem srcu. — Kako nagla in nepremišljena je sodbja človeška! Kako redka je krščanska ljubezen med nami, ki bi znala zagovarjati in prizanašati. "Moja pota niso vaša pota in moje sodbje niso vaše sodbje," pravi Gospod. — Ogibali so tudi kaj bo neki z Rovanko in kaj bo storil novi gospodar, Marko, z mačeho in kaj s sestro?

Med tem pa je bežala naglih korakov Minica proti približno četrte ure oddaljeni hišici, v kateri je prebival polnoloma sam lovec France. Ta se je bil slučajno par trenutkov poprej vrnil domov in je ravno snail cev svoje puške, ko je potrkalo na zaprta vrata. Ko odpre duri in zagleda prepadeno in blede Minico se silno prestraši mladenič in ves zavzet vpraša: "Kaj se je pa zgodilo, Minica?" — Šele zdaj je zapustila dekleta nenavadna topost, ki je vsled nepričakovane nesreče legla na njo kakor mora. Zdal šele je zaplakala Minica in padla v naročje svojemu ljubemu, kakor bi jo edino le on v njeni grozni žalosti mogel podpirati in tolažiti.

"Ali še nič ne veš, France? O Bog! O Bog!"

"Nič ne vem, Minica. Pa bodi mirna, saj veš, da te ne morem gledati tako žalostne. Govori, ljuba moja! Saj veš, da rad dam življenje svoje, ako ti morem pomagati." —

Minica se je izvila iz naročja Francetovega, skušala je pomiriti svoje solze in povedala je vse, kaj in kako se je zgodilo. "Zdal pa" — je sklenila svojo pripoved — "te prosim France, pojdi takoj na planino, povej Marku, kaj groznega se je zgodilo in reci mu, naj se vrne takoj. Jaz bom pa še danes poslala hlapca, da prižene živino domov."

S tem pa so bile tudi izčrpane vse

njene moči. Bleda kakor zid je padla na klop. Teško je bilo mladeniču pri srcu, ko je zrl pred seboj vso izmučeno in potroto ljubljeno dekle. Hotel je vsaj nekaj časa ostati pri njej, pa ona ni pustila. Silila in prosila je bolj in bolj, da naj gre takoj in naj čim preje pripelje seboj Marka. Njenim prošnjam se ni več ustavljal France, urno je krenil proti planini, Minica pa je odšla proti domu.

(Konec prih.)

Pozor! Vojaki, rezervisti in nadom. pričuvnici.

Ako se želite oprostiti vojaščine sploh, preložiti orožno vajo, prositi za ev. pregled zaslužene kazni vsled zanemarjenja svojih vojaških obveznosti itd. se obrnite na podpisane. Moje dolgoletno službovanje in poznanje vojaških postav omogoči mi garantirati Vam vspeh Vaše prošnje. Za vse v vojaško stroko spadajoče zadeve, prošnje, polnomoči itd. se blagovolite obrniti na ta naslov:

IVAN ADAMIČ,

poverjenik Amerik. Slovence

334 East 87 St., New York City.

POTREBUJEMO

za delo od 80 do 100 moči v naših tovarnah v Quitman, Clarke Co., Mississippi. Rabimo take ljudi, ki hočejo tam stanovati, a ne drugih, pod temi pogoji: Kdor kupi od nas 40 oralov farne v Quitman, za \$800, dobra zemlja, nič kamna, lahko čiščenje, i nam plača \$100 na roko, a ostalo na lahke obroke, mu jamčimo delo kakor hitro bo vplačal na pogodbo in doli kontrakt. Pišite za pojasnila.

Grimmer Land Co.

Quitman, Miss.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.JAVNI
NOTARKupuje in prodaja zemljišča
v mestu in na deželi.Zavaruje hiše in pohištva proti
ognju, nevihti ali drug. poškodbi.Zavaruje tudi življenje proti
nezgodam in boleznim.Izdružuje vsakovrstna v notar-
sko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

Splošno zahtevanje

Jako malo je zdravil na svetu, ki se jih splošno zahteva, v vsaki letni dobi, v vsakem delu zemlje in od vseh slojev ljudstva. Najbolj znano od takih zdravil je

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino.

Vzrok tega splošnega zahtevanja je ta, da je to zdravilo velike pomoči v tako raznih bolestitih človeškega telesa. Ker je sestavljeno iz popolno čistega rudečega vina in izbranih zdravilnih zelišč, je namenjeno da zdravi in okrepuje bolne prebavne organe. To olajša

BOLEČINE V ŽELODCU,
NEUGODNOST PO JEDI,
KOLCANJE,
VETROVE, — KOLIKO,
ZAPRTJE,
NERVOZNOST,
IZGUBO OKUSA,
SLABOST,

in povspesuje prebavljanje. To je prave vrednosti v vseh takih boleznih, ko se opazi, da telo stalno slabi in da je kri slaba. Rabi naj se pri vseh boleznih želodca, jeter, čreves in krvi.

V lekarnah. Zavrniti cenene, nekoristne ponaredbe.

JOS. TRINER,

Importer and Exporter

1333-1339 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA

Zastave, regalije, znake, kape, pečate in vse potrebščine z društva in jednote.
DELO PRVE VRSTE. CENE NIZKE.

F. KERZE CO.

2616 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ

Prepričani smo,

da vsaka velika banka je prišla do svojega stališča za to, ker je dobila v svoje roke prav veliko število

malih vlog

Radi imamo na skrbi male vsote, najsibo za uloge ali pa za čekovni ali trgovski promet.

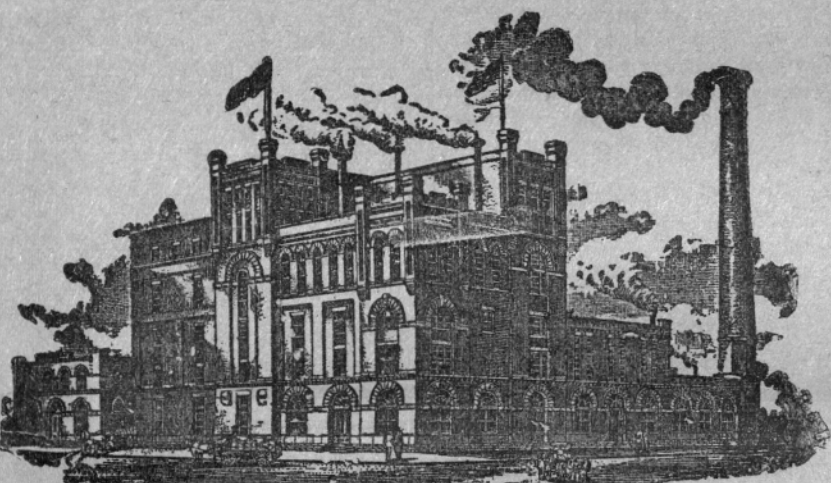
Plačamo 3% obresti na vlogah.

First National Bank

Cor. Chicago and Van Buren Sts.

Najstarejša banka v Jolietu.

Glavnica in preostanek \$400,000.00.

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

FINO PIVO V STEKLENICAH.

Bottling Dept. Cor. Scott and Clay St.

Both Telephones 28

SLAVNOZNANI**SLOVENSKI POP**
proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

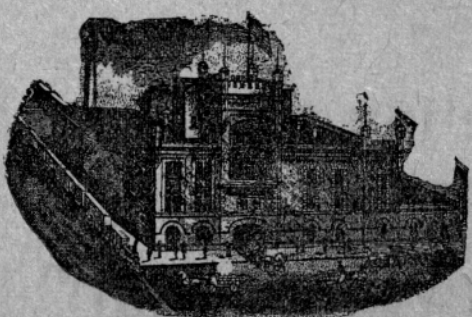
913 N. Scott St.

Joliet, Ill

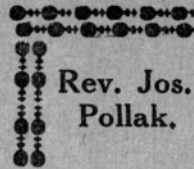
Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

JOLIET CITIZENS BREWING CO.

North Collins St., Joliet, Ill.

Pijte "Elk Brand" pivo

Izdelovalci najboljšega piva sodčih in steklenicah.

Spomini na moje romanje v Sv. Deželo.

Rev. Jos. Pollak.

11. Zadnji dan v Nazaretu.

(Dalje.)

Vsak jutrovec bodisi mohamedanec ali kristjan se skuša čim preje oženiti. Vendar pa se navadno to ne zgodi pre zgodaj, ker mora mladenič večino precej časa delati, da si zasluži toliko, da more vse s poroko združene troške poravnati. Opomniti je treba, da nevesta navadno nima dote, nasprotno mora ženini kupiti nevesto. Ako ženinov oče nima denarja, zaslužiti si ga mora sin.

Vsak mladenič hrepeni po tem, da si čim preje "odpre lastno hišo", da postane oče družine, ker ima le kot tak kaj veljave v vasi. Tudi mati mladeničeva komaj čaka, da se sin poroči, ker bi se rada čim preje veselila vnukov. Že pri sinovem rojstvu voščijo sorodniki takole srečo: "Ako hoče Bog, ga boš omožila, dokler boš živa". Tudi mladeniču se ne moreš bolj prikriti kakor, ako mu zakliče: "Ako hoče Bog, se bomo pri tvoji poroki veselili".

Mladeniču zberejo nevesto stariši; če teh nima več, mu jo zbere starejši brat ali pa stric. Ozirajo se sicer na mladeničeve želje, nikakor pa njemu ni dovoljeno, da bi snubil sam. Saj je že v Abrahamovem času za Izaka snubil Rebeke Abrahamov oskrbnik. — Večkrat se zgodi, da je dekle že v zibel odločeno za ženo temu ali onemu. Navadno se može dekleta med 13. in 15. letom. Dvajset let stara dekleta štejejo Arabci že med "stare device" — katere ne smejo pričakovati Bog ve kaj. Sicer se pa večinoma vsaka omoži, ako je le zdrava. Mohamedanci se kaj radi ženijo v sorodstvu; mohamedanci in kristjani pa mnogo gledajo na to, da je on, kateremu izročajo svojo hčer, iz dobre, še bolj pa, da je iz bogate hiše. Glede neveste se seveda tudi želi, da je lepa, vitka, rudečelčna, belozoba, da ima oči vsaj take, kakor jih ima srna, ako že ne tacihi, kakor je majhna skledica za kavo. "Poleg tega se še želi, da je kratko- in redko-besedna, molčeca, in da zna zakrivati napake svojega moža". Če stariši mislijo, da so "nalleteli na tak biser", pozvedujejo najpogre, ako le mogoče skrivaj — kako in kaj je z dekletovim očetom. Ako izpade to pozvedovanje vgodno, gre na določeni dan mladeničev oče z dvema ali tremi prijatelji v dekletovo hišo. Snubače sprejmejo prijazno, poprašujejo, odkod in zakaj čast obiska in slednjič jim ponudijo skledico črne kave. Se le potem, ko so počasi izpili kavo, se prične pravo pogajanje, nekako tako le: "Prišli smo, da se s teboj pogovorimo v zadevi, ki ima iz nje prihajati mnogo dobrega. Prišli smo, da sprosimo tvojo hčer za nevesto". Potem se hvali sreča te zveze in povzdigujejo se dobre lastnosti ženina in neveste. Ako je dekletov oče s tem zadovoljen, reče navadno: "Vse se bo zgodilo po vaši želji; dekle je vaša hči". Dekleta samega niti ne vprašajo. Saj mora biti dobro arabsko dekle "kakor nepopisan list, zadovoljna, da stariši nanj zapišejo svojo voljo".

Nekaj časa po snubitvi se obhajja zaroka v pričo obojnih starišev in sicer v nevestini hiši. Ženin sme biti pri zaroki, nevesta pa ne. Pri zaroki se določi, koliko mora ženini dati nevestinemu očetu za nevesto. Določi se tudi v slučaju, da ima nevesta kaj dote — doto. Plača za nevesto je navadno 120 do 300 dolarjev našega denarja in je zavisna od imenitnosti družine, mladosti in lepote neveste. Večino tega denarja si prihrani oče, za ostalo kupijo nevesti obleko in lepoticje, katero ima nevesta takrat prvič na sebi, ko jo peljejo k ženinu. Jutrovke so vse zavzete za lepoticje, katero odlože le v znamenje žalosti. Na lepoticje jutrovke nikdar ne pozabijo, zato pa pravi že prerok Jeremija: "Bo mar devica svoje lepoticje pozabila, ali nevesta svoj prsni pas? moje ljudstvo pa je mene pozabilo brez števila dni." (Jer. 2, 22.) Poleg kupne cene si pa izgovore nevestini stariši še gotovo število plašcev, prazničnih oblek, denarnih darov za se in bližnje nevestine sorodnike. Vse to se ima izročiti na dan poroke. Nevesta ostane toliko časa pod ključem, dokler ženini ni plačal zadnjega vinarja. Ure in ure se večkrat prepirajo, ker se vsak išče kolikor mogoče okoristiti.

V znamenje zaroke izroči ženini ali pa njegov oče nevestinemu očetu pisano ruto, v katero je zavit tolar mežidi (približno 75 centov našega denarja). Nad to ruto je poprej molil krščanski duhovnik očenaš, pri mohamedancih pa molijo kak odloček iz korana. Ko je vse to končano, se vsi zadovoljni razidejo. Ko pridejo domov, gredo ženinove sorodnice takoj na streho in naznanijo s prav čudnim ukanjem in cviljenjem celi okolici veseli dogodek.

Ženin in nevesta sta vsled zaroke že trdno zavezana. Le prav iz važnih razlogov bi se smela razdreti zaroka. Zaročenca ne smeta prav nič mej se bož občeavati in govoriti, da, še videti se ne smeta. Ako sreča nevesta ženina na cesti, se mora stran obrniti in hitro zakriti svoj obraz. Tako beremo tudi že v prvi Mojzesovi knjigi, kako je Rebeke, kakor hitro je zvedela, da je njen ženin Izak blizu "vzela svoje zagrinjalo, in se je zakrila." (I. Mojz. 24, 65.) Ako razdere brez veljavnega

in važnega vzroka ženini zaroko, si sme nevesta pridržati vse, kar je od njega že dobila v dar.

Šedem ali vsaj tri dni pred poroko se prične pripravlanje in predpraznovanje. Mladeniči se razveseljujejo zvečer s tem, da predstavljajo ovce, kamele, ali kaj drugega. Ob enem napravijo razsvetljavo in nekaj obhoda na očitnem kraju, pri tem pa ploskajo z rokami in veselo vpijejo. V bližini visoko nakopičenega in užganega kresa plešejo mladi možje tako imenovano fantazijo. Pri tem se vstopijo v krog, ploskajo z rokami, mahajo z meči, mej tem ko eden v sredi kroga z mečem v roki uganja razne burke. Fantazija je največje razvedrilo in najslajnejša zabava jutrovcev. Možje, žene in otroci, vse je zbrano okrog kresa, vsi gledajo to zabavo pozno v noč. Nevestine sorodnice in prijateljice pa gredo praznično pripravljene v mesto kupiti obleke za nevesto. Ko se vračajo iz mesta, navadno veselo pojejo.

Dan pred poroko se ženini in nevesta vsak na svojem domu lepoticiti in pripravljati se vse za pojedino potrebo. Žena in dekleta sprejmo nevesto v kopel in ji pomagajo rudečkasto rumeno pobarvati si prste in zlasti nohte, med tem pa prepevajo vsele poročne pesmi. Ženina pa pride dan pred poroko brivec brit. Med tem, ko se ženini brije, je zbrana v hiši skoraj vsa mladina cele vasi, ki uganja raznovrstne burke in poje prav za to zložene pesmi. Potem se ženini praznično preobleče, pomaga mu pri tem ženinov drug, ali prijatelj, katerega omenja že sv. Janez v svojem evangeliju. Ko se to godi v hiši, so zbrane ženinove sorodnice na strehi in veselo poio.

Ko je vse gotovo, gredo določeni dan — pri kristjanih navadno v nedeljo — v cerkev in sicer najpogre možje se ženinom v sredi, za njimi jaha gosto zagrnjena nevesta, katero spremlja žene in dekleta, ki veselo prepevajo. Po končani poroki sprejmo veselo evileče žene nevesto v očetovo hišo, ženina pa čakajo pred cerkvijo možje in mladeniči, veselo ploskajo, plešejo pred njim fantazijo in ga sprejmo navadno v kako hišo blizu nevestinega doma. Očetu in ženinu voščijo srečo in gredo zopet iz hiše na kako prostorno mesto, igrajo fantazijo in streljajo za dobitke do večera.

Zvečer se zbero k pojedini, h kateri je tudi nepovabljeni dobro došel, ako prinese darilo. Jodi dobe najpogre možki, kar ostane dobe ženske, ki so pri pojedini ločene od mož. Navadno se postreže z rižem in mesom, s kavo in cigaretami. Po večerji razprostre drug ruto in nabira za novoporočence darila, poleg katerih stoji navadno človek, ki se glasno zahvaljuje in pove, kaj je vsak daroval. To navado pa imajo le mohamedanci, kristjani pa izročje pred odhodom ženinu in nevesti svoj dar.

Slednjič se sliši veselo vpitje, ukanje in streljanje. To je znamenje, da je nevesta stopila iz domače hiše. Žene in dekleta jo s petjem in gorčimi baklami sprejmo na njen novi dom. Nevesta je praznično oblečena, gosto zagrnjena, pred seboj pa drži meč. Ko pride pred svoj novi dom, odda meč, si pritisne nekoliko kvasu na svoje čelo in na duri in stopi z vrčem vode na glavi v hišo. Še vedno zagrnjena sedi nevesta v sredi ženstva v hiši. Okoli polnoči pride sel, ki naznani: "Ženin pride, hitite mu naproti!" Žene in dekleta urno zapuste nevesti in hite se svetilnicami naproti ženinu, ki prihaja se svojimi tovariši. — Ta trenutek je imel Gospod pred očmi, ko je povedal priliko o nespametnih devicah. — Vrata se odpro, ženini vstopi in sname zagrinjalo nevesti raz obraz, z besedami: "V imenu Boga, ki je usmiljen in dobrotljiv", ta pa poljubi ženinu spoštljivo roko. Še enkrat žele najbližnji sorodniki novoporočenim srečo, potem pa jih zapuste. —

Silno veliko se gleda na to, da stopi nevesta kot devica v zakon. Veselejših dni od ženitovanja jutrovci ne poznajo. Pri ženitovanjih se ne zmenijo ne za večerj, ne za jutri. Naj jih tajejo še tako velike skrbi, na vse to pozabijo, povsod se sliši in vidi le glas veselja in radosti. Prav zato pa primerja Gospod tako rad nebeško veselje se ženitnino.

(Dalje prih.)

Kam pa greš Jože?

Drugam ne kot k Mat. Stefaniču čes treko. Tam dobim dobro pivo, žganje, smodke in izvrstno domače vino ki je rudeče in belo, in bo teklo veselo. Pridite tudi drugi vsi, in prepričajte se sami. — Na svidenje pri

Mat. Stefanič-u,

400 Ohio Street

Joliet, Ill.

\$3 in več stalnega dnevnega dobička jamčimo našim agentom z importiranimi avstrijskimi slikami. Brez opozicije ali nevarnosti. Vprašaj za poštbnosti: A. S. Silberman, 352 Pleasant Ave., St. Paul, Minnesota.

J. P. KING
Oba telefon šte. 8
Lesni
*****trgovce.
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

National Studio

(R. PAWLOVSKI.)

515-517 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Edina slovanske fotografija v Jolietu.

Zmerne cene.

Najboljše delo.

Bray-eva Lekarna

Sepriporoča slovenskemu občinstvu v Jolietu. Velika zaloga. Nizke cene.

164 Jefferson St., blizu mosta, Joliet.

Ko se mudite v So. Chicagi, ne pozabite se ogledati pri meni.

JOS. ANSIK

slovenska gostilna
mesarija in
grocerija.

8911 Greenbay Ave., So. Chicago, Ill. Pri meni dobite vse kar želite. Postrežba točna, blago najbolje, a cene najnižje.

Garnsey, Wood & Lennon

Advokati.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891.

JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vsej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in rdi les, late, cedrne stebre, desk in tingline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, eglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar

W. J. LYONS

Naš Office in Lumber Yard na voglu
DES PLAINES IN CLINTON STS

KADAR POTREBUJETE

kaj lesa za stavbo ali drugo, vprašajte za cene

Lyons Bros.

LES ZA STAVBE

— IN PREM OG —

Oba telefona 17.

Washington St.,

JOLIET, ILL.

Popravljamo

Delo jamčimo

KLOBUKE

kupljene pri nas urejemo brezplačno

NAJBOLJŠI

\$2.00 KLOBUKI

V MESTU.

Brennan & Olander

305 Jefferson St.,

Joliet, Illinois

Ana Vogrin

Izkušena babica

N. W. Phone 1727.

1216 N. Hickory St.,

Joliet, Ill.

Rojaki, če hočete imeti lepo očiščeno perilo pošljite ga v edino slovensko perilnico v mestu

WELNITZ LAUNDRY

106 N. Bluff St., Joliet.

N. W. tel. 218. Chicago tel. 1308L.

Naše delo je izborna. Podpirajte domačo ebtr!

Great Atlantic and Pacific Tea Co.

daje najboljše nagrade in najboljše blago.

Geo. Bluth

zastopnik za Joliet.

712 N. Broadway.

JOLIET.

Vina naprodaj

Novo vino črno rudeči zinfandel, in belo vino muškotel po 35c gal., recsling 40c gal., vino od leta 1910 črno ali belo, muškotel ali recsling 40c gal., staro samo belo vino 50c gal., drožnik

ali tropinovec \$2.50 gal. Vino pošljamo po 28 in 50 gal. Drožnik po 5—10 gal. Posodo dam zastonj. Vino-građa in klet St. Helena. Pisma naslovite

"Hill Grit Vineyard"

Stefan Jakše, lastnik.

Box 657.

Crockett, Cal.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOODK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c. in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod,

na debelo pa na

108 Jefferson Street.

Joliet, Ill.

Mirovni sodnik

ZA MESTO

JOLIET, ILLINOIS

Judge Murphy

222 Jefferson St. nad Will Co. Banko, vogal Ottawa St.

Tam je mož, ki zna naš jezik.

Poštenost in pravica — geslo.

Geo. Lopartz

Grocerijska prodajalna

N. W. telefon 808.

402 Ohio Street

JOLIET, ILL.

C. W. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.

Ko imate kaj opraviti s sodnijo

oglasite se pri meni.

Kadar imate s sodiščem opraviti obrnite se na

Nadelhoffer & Wellnitz

Cutting Bldg., 2nd floor, Joliet, Ill.

Z g. Wellnitzom se lahko domenite v slovenskem jeziku, ker je Slovan.

Frank Opeka
gostilničar

Corner State and 11th Street,

NORTH CHICAGO, ILL.

Telephone 213.

Prodaja na drobno in debelo najboljše californijska vina. VSI DOBRODOŠLI!

Straka

vam očisti in pogladi obleko.

Čistimo razno brago iz kože in dlakavo, rokavice, ženska krila, suknjiče, moške obleke vseh vrst.

Mi delamo dobro in prav.

Ne čakajte zadnjega dne. Pokličite nas danes.

Oba telefona 488.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass Street

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja zoper ogenj pojdite k
ANTONU SCHAGER
North Chicago Street
v novi hiši Joliet National Banke.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Tel. 101

Joliet, Ill

(Nadaljevanje z 2. strani.)

Tower, Minn., 12. febr. — Cenjeno uredništvo Am. Sl.! Upam, da boste natisnili še te-le vrstice v vaš list. Sicer ne delam to iz nobenega slabega namena in nikakor ne želim nikogar razžaliti. Jaz le hočem dokazati našim sosedom, da mi nismo na napačni poti, pač pa oni. In to se najlažje doseže s pomočjo katoliškega časopisa.

Kakor sem omenil k sklepu mojega zadnjega dopisa, da dober in strog duhoven lahko dosti dobrega stori za blagor neumrjočih duš. Ravno nasprotno je pa z duhovnom, kateri se nikoli ne briga, da bi namreč razodel natančno in večkrat, kaj je njih prva in glavna dolžnost, če hočejo biti pravi katolici. Imam zadosti skušnje in prepričanja, zato pa lahko povsem svoje misli. Tukaj hočem torej navesti dve priliki.

Bil sem lansko leto v nekem tukajšnjem nam bližnjem mestu. Slučajno sem naletel na nekega starega prijatelja, kateri je ravno prišel z ribarjenja, nesel je eno ribo. Ker je bila ravno nedelja, ga posvarim ter rečem, da če ne bi bilo boljše, da je doma ostal in šel k službi božji sedaj ko je sv. postni čas. Kaj je bil odgovor? "Saj nisem v Toweru."

Zopet drug vzgled. Pri nekem katoliškem društvu se je razpravljalo, kedar da bi opravili adventno sv. spoved. Nato se oglašil eden: "Jaz hočem, da se opravi spoved še pred adventom, ker jaz potem nimam časa več k spovedi hoditi, bom moral hoditi na 'jago'." Sedaj se pa vprašamo: Kako visoko ceni tak človek sv. zakramente, ki daje lovu, torej zabavi prednost? Lovu na ljubo naj se umakne, preloži spoved! Dober katolikan in pravi katolikan bode pred vsem gledal in skrbel za to, da bode opravljen sv. spoved le raditega, da bo zadobil milost božjo nazaj. Kateri gre pa le s tem namenom k sveti spovedi, da ne bi bil iz društva izločen, se strašno zaslepi.

Torej gg. duhovniki, če v teh točkah ne poučite natančno in večkrat svojih faranov, Vam jaz kakor priprostem ne učen človek očitam, da ste zanemarili svojo glavno dolžnost.

Opozoril bi pa še na nekaj važnega, kar tudi lahko zabrani duhoven in je sploh njegova dolžnost. V nekem tukajšnjem sosodnem mestu je lanske predpust stopilo precejšnje število deklet v zakon. Da je bilo mnogih od njih po pet ali še več mesecev v blagoslovljenem stanu, predno so v zakon stopile, to jim sicer ne more zabraniti nihče. Imam pa dovolj vzroka očitati nekaj drugega. In to je, da so vse te figure marširale z vencem na glavi pred oltar. To se mi zdi naravnost nekaj podivjanega. Torej venec nedolžnosti na glavi, kjer vsak pameten človek vidi že na nje zunanosti, da ga je že zdavnej zapravila. Vprašam vas, dragi rojaki, kam pa bomo šli prišli? Kaj si bode mislil in govoril drugi narod o nas, ko vidi, kaj počenjmo? Česa potrebujemo? Dobrih in strogih duhovnov in pred vsem pravih katoliških časopisov! Prvo je trdnost v sv. veri in potem pride napredek sam od sebe. Nikakor pa si naj ne mislijo tisti, ki hočejo napredek brez sv. vere, da ga bodejo kedaj dosegli. Imamo žalibog več takih listov, ki iščejo tem potom napredka, a zaman ga iščejo.

Opazovalec.

Valley, Wash., 16. febr. — Častito ur. Am. Slov.! Zopet vas prosim za sprejem par vrstic v Am. Slov. Poročati imam žalostno vest, da smo sprejeli 14. t. m. k zadnjemu počitku obče znano, priljubljeno Apolonijo Peternel. Pogreb je bil veličasten. Udeležilo se je mnogo občinstva, tudi drugoverce — no, pst... kaj bom to poročal, ker naše slovenske hčere in sinovi le preradi zabredejo v široko kalno reko, katera jih tira do roba prepada bodisi z ozirom na katoliško cerkev ali naš materni jezik. Ker vem, da se bo o tem pogrebu obširneje poročalo, zato naj jaz omenim rajši kaj drugega.

Sv. Valentin nam je že pred časom prinesel ključce od korenin, ker imamo že par tednov južno vreme. Pot za sani je pri koncu. Obeta se nam prav zgodnja spomlad, česar to mrzlo zimo nismo pričakovali. Pust se je že skoraj tudi približal, brez vsake živitve tukaj; zatorej ne preostaja družega, da se fantje in dekleta združijo in vsi skup po stari navadi vlečejo ploho.

No, tukaj smo res precej zapušteni. Še Tone Terbovec nas s svojo 'bak-so' ni hotel obiskati, ko je popotoval po Washingtonu; gotovo je mislil, da tukaj ne rastejo mesene klobase, pa zmotil se je, ker so ravno tukaj prav dobro obrodile. No, še rajši bi pa videli, ako bi nas zamogel prihodnjo spomlad obiskati kak slovenski duhovnik, seveda bolj v gorenskem narčju, da bi vsaj enkrat zamogli opraviti svojo velikonočno dolžnost v našem maternem jeziku. Lansko spomlad smo z veseljem pričakovali čast. gospoda Alojzija Mlinar, pa mu nas na žalost ni bilo mogoče obiskati.

No, sedaj se je pa moj dopis že precej raztegnil, zato prosim, gospod urednik, oprostite in nikar mojega skromnega dopisa v koš ne vrzite, rajši ga priobčite, ako vam ugaja. Pozdrav vsem rojakom!

Andrew Salokar.

Wenatchee, Wash., 10. febr. — Cenjeno ur. A. S.! Ko že nismo eno leto nič brali od Wenatchee v A. S., tako vam pa hočem zopet jaz malo popisati, kako so razmere tukaj. Slovencev je tukaj malo, pa še tisti so le bolj

**Rezervni sklad
nad
pol milijona
kron.**

zaspani; malokdaj se kaj od katerega sliši ali pa vidi.

Mi se tukaj le s sadjerejo pečamo. Naša jabolka se že zdaj zelo po celém svetu prodajajo. Pošiljamo jih na Angliško, v Avstralijo, v Nemčijo i. t. d. Zemlja je tukaj prav draga, ampak tudi lep denar notri prinese, toda stroški in davki so pa tudi veliki, na pr. naš tax (štibra) je 15 dol. od akra na leto. Seveda, naše velike šole so temu tudi veliko vzrok; imamo 4 šole, da stanejo po \$20,000 vsaka, potem imamo pa še visoko šolo (High School), ki stane 75 tisoč dol. Mesto je tako veliko kakor Celje na Štajerskem, ampak denarja se pa več premeni iz roke v roko tukaj kakor v glavnem kranjskem mestu Ljubljana. Vse leti za dolarjem kakor hitro je mogoče in eden drugega očiglavijo, če le morejo. Ječmenovca si ne moremo privoščiti, ko imamo še zmirom suho mesto; jaz ne vem, kedar bodo ti metodisti dobili kaj "feršanta", da bi zopet salune imeli.

Slišal sem, da je precej Slovencev v Valley in Enumclaw, Wash., ki ni daleč od tukaj, pa nobenega ne poznam, zato bi pa prav rad, ko bi mi kateri ali katera pisali, kako se tam imajo, da bi se malo bolj spoznali.

Vreme imamo prav lepo, je že zdaj kake 3 tedne toplo; snega imamo še do 2 palca.

Na glavno stvar bi bil pa skoraj pozabil, namreč: tukaj vam pošiljam 1 dolar za A. S., da mi ga bodele podaljšali za eno leto. In vam želim še več drugih predplačnikov, ko to vsi vemo, da brez denarja ni nič za napraviti.

Zdaj pa srčen pozdrav na vse Slovence in Slovenke v širni Ameriki in tebi, A. S., mnogo uspeha za naprej in ostanem vaš hvalalečni naročnik

Martin Padoshek, Box 366,
Wenatchee, Wash.

DRUŠTVENE VESTI.

(Nadaljevanje s 5. strani.)

bi hotel obiskati vse veselice, katere so se tukaj vršile.

Ravno tako je tudi imelo naše dr. sv. Franciška Seraf. št. 46 K. S. K. J. v Greater New Yorku svojo 15letno veselico na soboto dne 10. febr. t. l. v dobro znani Hall D. H. Sokol, 525 E. 72. ulica v New Yorku. Te veselice so se udeležili razni narodi. Veselica se je vršila v najlepšem redu, tako da je upanje, da še nobeden tukaj obstoječih Slovencev ni ukačal tako lepe in mirne veselice, kakor je bila ta. Svirala nam je jako krasna godba pod vodstvom profesorja Josipa Remsa, tako da je vse poskakovalo ali rajalo od najmlajšega do najstarejšega. Do ranega jutra se je pilo in pelo. Kakor so gostje prihajali z veseljem, smejem, še bolj z veseljem so se vračali domu. Nobenemu ni bilo žal za novce, katere je potrošil na isti veselici. Obiskana je bila jako v obilnem številu, da nismo take udeležbe pričakovali v tako mrzlem vremenu, kot je bilo taisti večer. Kakor vsako leto, tako tudi letos nas je posetil c. kr. avstro-ogrski konzul, katerega ni videti tukaj na nobeni slovenski veselici, naše pa nikdar ne zabijemo. Ravno tako nas je tudi posetil po celni Ameriki slavno znani gospod Fr. Sakser in njegova gospa, kateri je bil tako veselega srca in dobre volje, da ga še nismo videli tako kakor ravno na tej veselici. Zatorej se mu izreka priskrba zahvala. Obiskana je bila veselica skoraj od vseh tukaj obstoječih društev, ali jako v malem številu. Ko bi ne bili nedruštveniki posetili naše veselice, bi bila vdeležba jako mala. Zakaj društva ne obiščejo naše veselice, to ni meni znano. Najbolj smo pogrešali skoro od vseh tukaj obstoječih društev predsednike. Posebno se je pogrešalo slavno dr. sv. Jožefa št. 57 K. S. K. J. v Brooklynu, katero je tako močno društvo; obiskano je bilo samo po dveh članih, g. P. Cerar in g. Z. Ulčar, zatorej se jima izreka vsa zahvala. Zahvaljujemo se tudi prejšnjemu predsedniku dr. sv. Jožefa št. 57 K. S. K. J., kateri se ni mogel udeležiti veselice, nam je poklonil \$1.00 v korist blagajne. Veliko se je udeležilo tudi Čehov, ter so nam tudi ti pripomogli v korist blagajne in v ponos svojo prijaznostjo. Priskrba zahvala vsem članom in članicam in društvom, kakor tudi ostalim nedruštvenikom, da so nas v tako obilnem številu posetili. Zatorej vas vabimo zopet vsa društva in nedruštvenike na svidenje dne 4. julija t. l., ko bomo praznovali jubilejno 15-letnico, ko se je društvo začelo. Kako se bode slavnost vršila, vam bomo že sporočili.

Ker predpustne veselice so se končale in smo se mogoče kaj pregrešili ta predpust, se bode sedaj pa začela zopet druga stvar, ki zadene vsacega kristjana in kristjanko. To je pa sedaj postni čas. Dolžnost je naša, da se tudi mi zavedamo tistih dolžnosti, ki smo se jih še v šoli učili, kar nam veleva naša vera in da se pripravimo na vstajenje, katerega vsak želi, če

KMETSKA POSOJILNICA Ljubljanske Okolice Reg. Zad. Zneom.

Zav. v Ljubljani Dunajska Cesta 18.

obrestuje hranilne vloge po čistih
brez odbitka rentnega davka.

4 in ½ %

Naš zaupnik v Zjed.
državah je

Frank Sakser,

6104 St. Clair St., Cleveland, O.
82 Cortland St., New York.

**Stanje hranilnih
vlog
dvajset milijonov
kron.**

pred ne, na zadnjo uro. Vsaki član mora svojo velikonočno dolžnost ali spoved opraviti, kakor zahtevajo Jednotina pravila in društvena. Skupne spovedi se ne bomo udeležili, ker smo preveč raztreseni, zatorej naj vsak javi meni kot tajniku društva, da potem jaz sporočim duhovnemu vodju Jednote.

Nadalje prosim vse člane, da se bolj udeležujejo seje, ker ravno sedaj je treba, da ukrenemo vse potrebno glede jubilejne 15. letnice društva, katero bomo slavili 4. julija t. l. Ne zamudite mesečnih sej, ker sedaj pride zmiraj kaj novega glede Jednotinih pravil, da mi ni potreba vsakemu posebej pisati. In še enkrat opozorjam na društvena pravila glede kazni, katerih se ne opraviči pri vsaki četrtletni seji, mora plačati 25c kazni, če se ne udeležijo seje. Naj si to vsak zapomni.

Pozdravljam vse člane in članice slavne K. S. K. J.

Anton Pavli, I. tajnik.

Prvi ocivrec v postu.

Neki skebski list iz zmrlze Minnesote trosi svoje "snežinke" zdaj ob začetku vigradi, ter cika na neke tiskarne in cene nekih tiskovin. Morda bi pa jih bili skebi izdelali zaman?—J. K.

Za kratek čas.

Odpustno podjetje.

"Nero je igral na gosli, med tem ko je Rim gorel."

"I no, morebiti je bila to prva priložnost, ki jo je kdaj imel, da je vzdržal poslušavce. Vsak rad obstane in gleda velik požar."

Skoraj isto.

"Ali ste kdaj prekrizali puščavo?" je bil vprašan nekdo, ki je mnogo potoval.

"Ne," je odgovoril, "ali prekrizal sem prohibicijske države, kjer se prohibicija izvaja resno."

Hitro zdravilo.

"Vaša hči postaja zelo okrogloplečna."

"Well, doktor, ne štedite stroškov. Kako bi jo najhitreje privadili sedeti napeto pokonci?"

"Automobil ji kupite."

Lahko ozdravljen.

Bolnik: "Kadar se smejem, me boli v boku."

Doktor: "O, well, to kmalu uravnomo. Pošljite po svojo tašo, da ostanem pri Vas, in jaz Vam vpošljem svoj račun."

Tolažba.

Oče (pride s potovanja): "Jurče, zakaj se pa jokaš?"

Jurče: "Mama me je natepla."

Oče: "Le potolaži se, zanaprej te bom tepel jaz!"

Prepovedano.

A.: "Kakor sem slišal, si spet tri dni sedel. Zakaj pa?"

B.: "Z glavo sem zmajal."

A.: "Saj to vendar ni prepovedano."

B.: "Toda glava ni bila moja."

Kdaj.

Gospod: "Tamle cvete tobak."

Gospa: "Zanimivo! Kdaj bodo pa cigare zrele?"

Dober odgovor.

Pripoveduje se, da je hotel cesar Jožef razpustiti neki samostan. Opat in vsi menihi prosijo cesarja za milost. "Dobro," reče cesar, "pri miru Vas hočem pustiti, ako mi daste povoljen odgovor na ta-le vprašanja: 1.) Kako daleč je okrog zemlje; 2.) kako daleč je do nebes; 3.) kaj jaz zdajle mislim. Noč in dan so menihi ugalibali, a nič pravega niso našli. Bliža se zadnji dan, ko bi moral opat cesarju osebno sporočiti odgovore. Tedaj pride k opatu samostanski kuhar in se ponudi, da hoče on iti k cesarju in mu podati odgovore; opat mu ne verjame. A ta le zahteva, da naj mu da opat svojo obleko, prstan, križ, verižico. — Tako se odpelje kuhar k cesarju. Izpraševanje se takoj začne. Tedaj reče cesar: "Kako daleč je okrog zemlje?" Kuhar pravi: "Ako se kdo zjutraj, ko solnce izide, poda na pot, in potem s solncem koraka, z njim 'štih drž', pride v 24. urah krog zemlje." — Cesar se glasno zasmeja. 2.) "Kako daleč je do nebes?" — Kuhar začne: "Na veliki petek okrog tretje ure je umrl naš Izveličar; malo pred smrtjo pa je obljubil desnemu razbojniku: še danes boš z menoj v raj. Od treh pa do polnoči je devet ur, torej ne more biti z zemlje do nebes več kot kakih devet ur." Radoveden zastavi cesar še tretje vprašanje: "Kaj jaz zdajle mislim?" Brez obotavljanja mu odgovori kuhar: "Veličanstvo, Vi zdajle mislite, da go-

vorite z opatom, pa govorite le s kuharjem." — Cesarja je smeh kar lomil; milostno odpusti kuharja in prizanese samostanu.

Jugoslovanska umetniška razstava.

"Obzor" poroča iz Belgrada: Letos se priredi velika umetniška razstava jugoslovanskih umetnikov v Belgradu. Namerava se prirediti razstavo v večjem obsegu, kakršne že od leta 1906 ni bilo v Belgradu in ki je takrat ostala v najboljšem spominu ter prinesla ne samo moralčnih, temveč tudi precejšnjih gmotnih uspehov. Za razstavo se vrše že vse potrebne priprave. Narodna skupščina je že votirala 60.000 dinarjev za nakup umotvorov na nameravani umetniški razstavi in brezdvomno bo tudi občina belgradske prestolice sledila temu in dala primerno svoto za nakup umotvorov na tej razstavi.

Strašna drama v sodilnici.

Iz mesta Marseilles na Francoskem se z dne 27. jan. poroča: V tukajšnji sodni dvorani se je zgodil strašen dogodek. Neki vinotrtec je zgubil pravdo proti dvema odvetnikoma. Po prečitani obsodbi je ustrelil oba advokata in sebe. Vsi trije so na mestu izdihnili.

NAZNANILO.

Slovnecem, kateri lastujejo zemljo v okolici Willard in Gormans v Wisconsin, naznanjam, da spodaj podpisani sprejemam zemljiške davke do 10. marca t. l. Po preteku tega časa moram dati davčne knjige okrajnemu blagajniku. Prosim da vsak plača zemljiški davek do 10. marca, ker potem davki bodejo nekoliko večji. Koliko imate za plačati pišite meni po slovensko na naslov:

Samuel Long,

P. O. Willard, Clark County, Wis., blagajnik za občino Hendren.

Neodločen.

Nekateri ljudje se ne morejo brž odločiti, temuč odlagajo stvari od dne do dne, če ni nikogar, ki bi jih prisilil storiti kaj. Vedno so odvisni od drugih. Delo odlagajo in tudi uživanje zdravila v slučaju bolezni, dasi vedo, da bi se moralo nekaj storiti. Če imajo taki ljudje dobrih prijateljev, se lahko imenujejo srečne. V slučajih trpljenja vsled želočnih ali črevesnih nepravil, ali nagle oslabelosti, bolečin v prebavnih organih, ali vsled izgube slasti, storite bolniku veliko dobroto, če mu svetujete takoj uživati Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. Priporočljivo je tudi pri zapeki, glavoboli in bolesti v hrbtu, bljuvanju, malokrvnosti, razdražljivosti, gorečici, težavah po jedi, izgubi teže, omotičnosti, ščipanju. V lekarnah. Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Ali imate bolne oči?

Evo zdravila, ki se rabi že mnogo let z najizdatnejšim uspehom pri navadnih obolenjih vnanjega očesa in vej: Severova Zlato Mazilo za Oči (Severa's Golden Eye Salve). Oni, ki ga rabijo, pravijo, da je njegov pridevek "Zlato" popolnoma upravičen zaradi čudovitih uspehov njegovih. Na prodaj v lekarnah povsod. Cena 25c. Izdeluje W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Edini Slovenski zlatarski trgovec ur, verižic in prstanov in vsa kovrstno zlatino.

Se vam priporočam rojakom in rojakinjam da se pri meni oglašijo če potrebujete kaj zlatnine predno zanesete svoj denar tujeom. Moja zlatnina je popolnoma jamčena, moji stroški so mali; zavol tega dam ceneje kakor drugi. Imam vsakovrstnih ur, Elgin, Waltham, Hampton in Illinois. Imam na izbero budilnik in stenskih ur. Rojaki ne pozabite gesla, svoji k svojim. Podpišajte domače ljudi ne pa tuje. Pri meni bote vedno najboljše postreženi. Priporočam se vsem v Jolietu in po zjedinih državah.

FRANK BAMBIČ

306 Granite St.

JOLIET, ILL.

AVSTRO - AMERIKANSKA ČRTA

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate. Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Brzi poštni in novi parobrodi na dva vijaka:

MARTHA WASHINGTON, LAURA, ALICE, ARGENTINA, IN OCEANIA.

KAISER FRANZ JOSEF I.

"maiden voyage" iz New Yorka June 15, 1912.

Druge nove parobrode kateri čejo vozit 19 mil na uro se gradijo.

Parniki odpeljuje iz New Yorka ob sredah ob 1. popoldan in Trsta ob sobotah ob 2. popoldan proti New Yorku

Vsi parniki imajo brezžični brzojav, električno razsvetljavo in so modernore urejeni. Hrana je domača. Mornarji in lečnik govorijo Slovensko in Hrvaško.

Za nadaljne informacije, cene in vozne listke obrnite se na naše zastopnike ali pa na:

PHELPS BROS. & CO.

General Agents

2 Washington St., New York

A. NEMANICH, preds.

M. GRAHEK, tajnik.

S. OLHA, blag.

**Slovenian
Liquor
Co.**

1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.

GLAVNICA \$50,000.00.

Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo. Rojakom se priporoča za obila naročila. Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika.

Lokalni zastopnik: Mat. Grahek. Potovalni zastopnik: Fr. Završnik. Naše geslo: Dobro postrežba; vašepa bodi: Svoj k svojmu!

**Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga
Zdravilno Grenko Vino.**

**Naročite zaboj steklenic
novega piva, ki se imenuje**

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijačo.

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.